

34

சுருஷ மகதான்

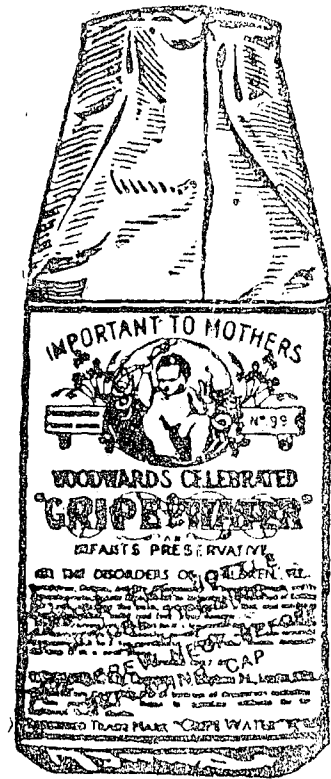
18-5-47

விசை 4 அணு.

5
m211, N305
N47.18.16
199461

The *Suradesamitran* ILLUSTRATED WEEKLY

குழந்தைப்பருவத்தில்
முக்கியமான சுகத்தைத் தரும்
வுட்வார்ட் வைத்தியனின்
“கிரைப் வாட்டர்”

என்னும் மருத்துத் திராவகம்

குழந்தைக்கு
ஆரோக்யத்தைத் தரும்.

**WOODWARD'S
GRIPE WATER**

W. WOODWARD LTD. LONDON. ENGLAND

க்ரைப் வாட்டர் இப்பொழுது மருந்து சாமான்கள் கட்டுப்பாடு அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.
உபயோகிப்பவரின் விலை பாட்டில் விலை கு. 2-2-0.

85-17

சுதேசியத்தின் வாரப்பதிப்பு

முற்றிலும் தேசிய ஸ்தாபனம்

**சௌத் இந்தியா பயர் & ஜெனரல் இன்ஷூரன்ஸ்
கம்பெனி, (கோயமுத்தூர்) லிமிடெட்.**

★

தலைமை ஆபீஸ் : கோயமுத்தூர்.

★

ஆயுள், மற்றும் நெருப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள்
நடத்தவருகிறோம். கூடிய சீக்கிரத்தில் கப்பல், மோட்டார்
இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

★

விவரங்களுக்கு தலைமை ஆபீஸுக்கு எழுதவும்.

“ஆஷா” அழகு உபகரணங்கள்

பவுடர், ஸ்டோ,
ஹேர் ஆயில்,
அகர்வத்தி.

Asha

டெலிபோன் 2248 தந்தி : கிளாவர், பிடி

ஸ்டேட் காங்கிரஸ் M. முனுசு
உமச்சாபுவின் குபாரான முனுமத்
நாருல்லா என்று பெயர்கொண்ட
மான் இவ்வியாபாரத்தை மிகவும்
அபிவிருத்தி செய்துள்ளேன். மிகச்
சிறந்த புகையிலையையும் உயர்தர
மான சரக்குகளையும் உபயோகித்தே
ஸ்டேட் கிளாவர் பீடிகள்
தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்த பீடி
களின் ரகமும், மணமும் குணமும்
என் தகப்பனார் காலத்திலிருந்ததைப்
போன்றே சிறப்பாக விளங்குகின்றது.

முகம்மது நூருல்லா
ஸோல் புரொப்பரைட்டர்

ஸ்டேட் கிளாவர் & ஆர்மன் பீடிகள்
87, மண்ணடி, மதராஸ்.

**வாழ்க்கையில் இன்பம் அப்போதும் இருக்க
ஆனந்த குகமாக லேடியம் (Registered)**

சாப்பிடுங்கள்
தாது விருத்தி, இரத்த உத்தி, ஜீரணசக்தி முதலியவைகளை
வகலாத்தில் பகாடுக்கக்கூடியது
தேகத்தின் உஷ்ண நோய்களுக்கு அற்புத பலனை
அளிக்கக்கூடிய ஓர் உயர்ந்த ஒளவுதம்
விலை கு. 2-8-0 விவரமான காட்லாக் இனம்.
மலையாள மெடிகல் ஹால் (REGD)
189, வக்கில் புது தெரு, — Post Box 27 — மதுரை.

குஷ்ட நிவாரணி

பிஷாக்குப் பலனுக்கும்

உத்தரவாதமுள்ளது.

குஷ்டம் 18வகையும் செம்மேகப்படுத்து, வேன்மேகம், கருமேகம், தடிப்பு, அரப்பு, மதமதப்பு, விஷக்கடி, குழிப்பு, பிண்கள் எல்லாம் 6-வேளையில் நீருறிந்து

50 வேளை செட்டு 10-0-0

வைத்திய பதி

R. M. காரையன்சாமின்னை, தன்வந்தரி வைத்தியசாலை பழனி S.I

நற்சாக்கி

மகா-அ-நு வைத்திய அய்யா அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்து எழுதியது எனக்குப் புடையன் பாம்பு வாரைக் குத்தி பார்த்துச் சிக்கமுடியாதபடி 6,7 வருஷமாக சரீரம் பூராவும் செம்மேகப்படுத்துகிறது, வழுவுறுப்பாகக் கருமேகப்படுத்துகிறது. அங்குகளத்தில் தடிப்பு களும் இருந்தன. எவ்வளவோ மருந்துகள் சாப்பிட்டும் ஊடுகளிப்போடும் குணமாகாமல் மனவேதனைப் பட்டு தங்கள் வசம் வந்து தங்கள் மருந்தையும்தான் சாப்பிட்டாம் என அழிப்பிராயப்பட்டு வந்து தங்களின் மருந்து மண்டலம் சாப்பிட்ட, சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் எனது நோய் பூராவும் தீர்ந்து சுகமாகிவிட்டது. இதற்குமேல் மருந்தில்லை என உண்மையாகவும் உறுதியாகவும் சொல்லுகிறேன்.

(ஒப்பம்) பெருமாள் கோவை

தனிச்சயம், கொண்டயாப் பட்டி போல்ட் சோனவன தந்தன் மார்க்கம்.

கணேஷ்

காப்பிக்கொட்டை

சுவை, நயம்மணமுள்ளவை

கணேஷ் கம்பெனி

பாண்டி பஜார், தி. நகர்.

பிராஞ்சு: சைனாபஜார், மதராஸ்.

மார்ச்சு 1924.

பிரபல ஜோதிஷர்

மஹா ராஜாக்களால் தங்க மெடல்கள் பரிசு பெற்றவர். மாதவாரி ஒரு வருஷ பலன் எழுதி ரூ. 5. ஷே. பலனை வாராவாரம் விவரமாக எழுதி ரூ. 10. ஆகும் 3 கேள்விகளுக்கு ரூ. 1. மேல் கேள்வி 1-க்கு அரை 8. ஜாதகம் அல்லது எழுதுப் போம் இதனை "விவாகப் பொருத்தங்கள்" புத்தகம் விலை ரூ. 1. "வாழ்க்கையில் வெற்றி" என்னும் புத்தகம் விலை அரை 6. வி. பி. சார்ஜ் பிரத்யேகம்.

பண்டித காழியூர் ம. ஸ்ரீனிவாஸாச்சாரியார்,

"சந்திரிகை" எல்டாம்ஸ் ரோட், தேனம்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

தொல்லை ஒழிந்தது!

தற்காலத்தில் காபி கிளப்புகளிலும், வீடுகளிலும் மக்காச் சோளம் உபயோகிக்கும்படி நேரிட்டிருக்கிறது. அரிசி உணவையே உட்கொண்டு, பழக்கப்பட்ட தென்னிந்திய மக்கள் இதனால் அவதி அடைகின்றனர். அஜீரணத்தைப் போக்கி, இரத்த விருத்தி உண்டாக்கி

தேகத்தைக் காப்பாற்றுவது எமது

ஸைண்டிபிக் T. T. பெருங்காயம் ஒன்றே. அழகிய பான்ஸி-டின்சுகளில் எங்கும் கிடைக்கும்.

ரஜீட் ஷாம்செட் சன்ஸ் & கோ.,

96, பாலேஸ் ரோடு, மதுரை.

கும்பகோணம்.

மதராஸ்.

முத்தை கவக்கு ஓடு வரம்

ஜமியின்

லிவர்க்யூர்

செக்களின் நல்ல

குழந்தைகளை வியாதி கவக்கு

2 தனி மருந்துகள்.

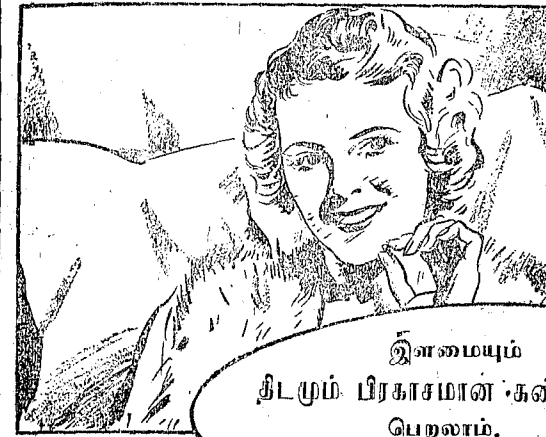
வியாதி அதிகம் முற்று மலிருக்கும் சாதாரண ஸ்திதியில் உபயோகிக்க.

வியாதி மிகவும் பலப் பட்டு அபாயகரமாய் இருக்கும் சிக்கலான ஸ்திதியில் உபயோகிக்க.

3-5-47

சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு

5

இளமையும்
திடமும் பிரகாசமான கண்களும்
பெறலாம்.

நீங்கள் வாழ்வதற்கு இழந்த சக்தியை புதுப் பிக்கவேண்டும். அழகும் வனப்பும்பெற உட்புற சுத்தம் அவசியம். பைல்பின்ஸ் செய்வது இது தான். உங்கள் அவயவங்களைப் பண்படுத்தி ரத்தத்தைச் சுத்திசெய்து கழிவடைப் பொருளை அகற்றுகின்றது. இந்த சுத்தமான தாவர டானிக் நிவாரணி உங்கள் கண்களுக்குப் பிரகாச துளித்து ஆரோக்யமும், அழகும் வசீகரமும் பிறச் செய்யும்.

சரி படுக்கும்போது

BILE BEANS

சாப்பிடுங்கள்

Rgd. No. 2221.

27 வருஷமாய் தென்னாடு

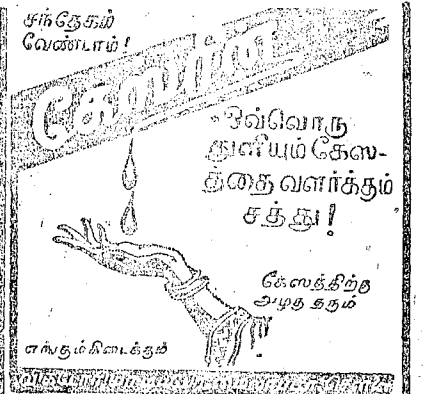
முழுவதும் பிரசித்தி

பெற்று வரும்

சேலம் முன்று தாமரை பீடிகளை

உபயோகித்து சந்தோஷமடையுங்கள்.

Prop: S. அனமத் உசேன், கோட்டை, சேலம். S.I.R.

கூந்தலின்

அழகுக்கு

கேன்னை தைலத்தையும்
ஷாம்செட் எப்போதும்
உபயோகிப்புகள்

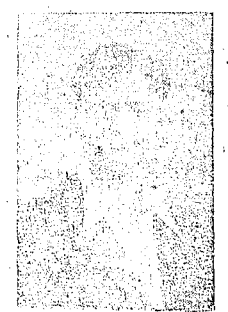
ஒவ்வொன்றும் விலை அரை 12.
பிரண்டும் வி. பி. மூலம் ரூ. 2-2-0

விக்டோரியா டிபோ,
மயிலாப்பூர், மதராஸ் 4.

கைத்தறி

கலர் புடவைகள்
வேஷ்டிகள்,

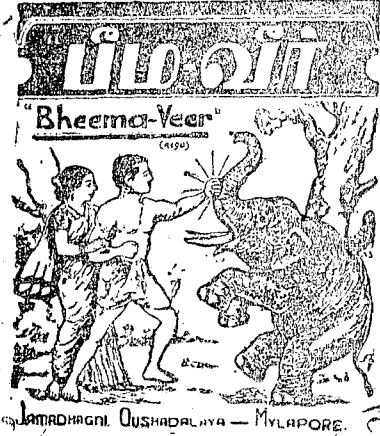
அங்கவஸ்திரங்கள்
80நெ. 100நெ. நூலில்
தயாரிப்பவர்கள்

S. M. S. R.

பாலேந்தரம் செட்டி

உறையூர், P. O. திருச்சி.

சாஸ்வதமான யௌவனத்தை யும், வீரீய விருத்தியையும் உண்டாக்கி, புதிய இரத்த விருத்தியையும், ரூபக சக்தியையும், இன்றை இன்பத்தில் நீண்ட போக சக்தியையும் தரும். 40-நாள் மருத்து குபாய் 3-12-0 வி.சி செலவு வேறு.

ஜமதக்னி லாஷதாலயா,
26, வடக்கு மாடவிதி
மயிலாப்பூர் :: சென்னை.

ஜோதிஷ வித்வான்
V. S. சேஷாந்ரீயாச்சாரியார்
45, பரோடா தெரு, தியாகராயபுரம், சென்னை 17.

ஒரு ஜாதகம் விவரமாகப் பார்க்க..... ரூ. 5.
எதிர்காலத்தைப்பற்றிய மூன்று கேள்விகளுக்கு..... ரூ. 1.
மேல் கேள்வி ஒன்றுக்கு..... ரூ. 8.
ஜாதகத்துக்கு ஒரு வருஷ பலன் மாதவாரி எழுத ரூ. 5.
ஜாதகம் அல்லது சுடிதம் எழுதும் நேரம் தேவை.
ஒரு ஜாதகம் கணிக்க..... ரூ. 3.
பிறந்த ஊர், தேதி மணி தேவை. வி. பி. சார்ஜ் பிரத்யேகம்.

நிவாரணத்திற்கு உத்தரவாதம்

ரூ. 1000 இனம்

எங்களுடைய

“லெப் பர் க்யூர்”

18-வீத குஷ்டங்களையும், வெண் குஷ்டம், வெட்டை, வெள்ளை முதலிய வியாதிகளையும் குணப்படுத்தாது என்று நிரூபிப்பவர்களுக்கு :

இலவச காட்லாக், (24 பாஷைகளில்)
தலைமை ஆபீஸ் : லக்ஷ்மி & கோ.,
வால்டோர், ஆர். எஸ். 2/135, பிராட்வே, மதுரை.
ஸ்திரீகளின் வியாதிகளுக்கு கேசரியை உபயோகிப்பவர்கள்.

விவாக காலங்களுக்கும்
உல்லாசமாக உடுப்பதற்கும்
பரிசளிப்பிற்கும் ஏற்ற

உயர்ந்த ரக அசல் கொள்ளைகாலம் பட்டுச் சேலைகள்
எம்மிடம் கிடைக்கும். உங்கள் தேவைக்கு ஒருமுறை
விஜயம் செய்யுங்கள்.

R. S. E.

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

(பட்டு ஜவுளி வியாபாரம்)

நெ. 1/14, ஸன்னதி தெரு, மயிலாப்பூர் சென்னை.

[போன் நெ. 84188]

பிரஞ்சு: பெரிய தெரு, சும்பகோணம்.

தற்கால நிலவரப்படி விலைகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளன.

நோய்களை எதிர்க்கவேண்டுமானால்
புதிய கீடநாசிகளை விருத்தி
யாக்குகிறது.

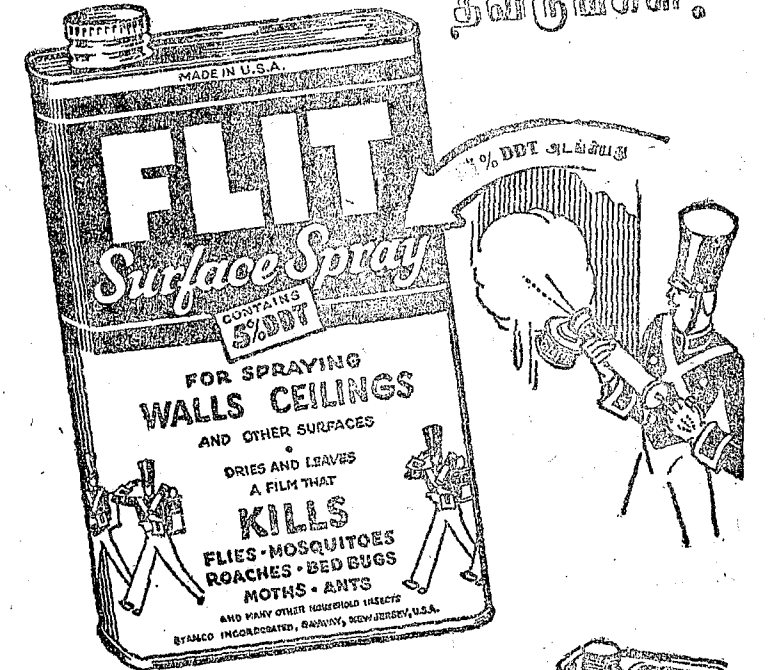
பொதுஜன ஆரோக்கிய பாதுகாப்பாளர்கள் என்றென்றே ஹோதாவில், கீட நாசிகளின் மாலிட ஜாதிக்கோர் அரிய வரப்பிரசாதமாகவே இருந்து வந்துள்ளன. இவற்றின் கண்டு பிடித்தத்திற்கு முன்னே கீடங்கள், கைபாய், மலேரியா, வயிற்றுக் கடுப்பு முதலிய பயங்கர நோய்களைப் பரப்பி, உலகில் பெருந்த உயிர்ச்சேதம் விளைவித்தன. விஞ்ஞானம் இப்பொழுது ஈ, டிகாசு, மூட்டை முதலிய அபாயகரமான நோய்ப் பரப்பிகளை யொழிக்கும் கீட நாசிகளை விருத்தியாக்கியுள்ளது. அவற்றில் மிகவும் நலிமான DDT என்பது. நீர் தூவிகள் (Sprays) பெளடர்கள் நிரந்தரமாக உபயோகித்து கீடங்களைக் கொல்லும் முறையினை முறையின்று முற்றிலும் மாறுபட்ட தெனவே கூறவேண்டும். உண்மையில் கீட நீர்மல நாசகமென்பது முன்னெல்லாம் இந்த கீட நாசிகளை அடிக்கடி உபயோகிப்பதையே நம்பியிருந்தது.

பழைய கீட நீர் தூவிகள் (Insect Sprays), பெளடர்கள் போலல்லாது, DDTயின் நாச வன்மை அதைப் பிரயோகித்த பின்னர் நெடுநாள் கெடாது நினைத்திருக்கிறது. அதைத் திறமையுடன் உபயோகிக்குமுறைகளிலொன்று, ஒரு 5% DDT எண்ணெய் ஸோலூஷன் கவர்கள், கரைகள், ஸ்கர்ன் முதலிய புறங்கனிந்து துவலுவதுதான்.

புது தூவியும், எண்ணெய் ஆவியாக எழுதிப்போகவும், ஓர்மெல்லிய நாசகர படலமும் புறமிது மீட்டு நினைவுகூரவேண்டும்.

ங்கள் இப்படித்ததை ஸ்பரிசித்த மாதிரியில், அவைகள் மெதுவாகச் சுவரையற்று, முடியில் மடிக்கின்றன. மற்ற கீட நாசிகளைப் போலன்றி DDTயின் விசேஷ குணமென்னவென்றால், ஒரு 5% DDT எண்ணெய் ஸோலூஷன் துவப்பட்ட புறங்கள் வாரங்கனக்காகுடன், மாதகனக்காகுக்கூட—கீடங்களுக்கு நாசகரமாகவேயிருக்கிறது. எனினும் DDT தாமதித்தே வேலை செய்கிறது. உடனடி நாச அடிக்கும் வன்மை அதற்கு அவ்வளவுக்கே கிடையா. அந்நேரமான கீட நாசினி வேண்டும் போது, பிரித்ரம் தூவிகள் (Sprays)மேலானவை. பிரித்ரம் எனப்படுவது கெனியாவிலுள்ள ஒரு செடியினிவரும் கிடைப்பது. DDTயைப் போலல்லாமல், பிரித்ரம் நீர் தூவி—கீடங்களை உடனேயே அழிக்கின்றன. அவற்றைக் கட்டி செல்லும் கீடங்கள் உடனேயே சுவரையற்று, கீழே விழுந்து சாகின்றன. ஆனால் பிரித்ரம் கீடநாசிகளுக்கு நிறுவை குணம் கிடையாது. பிரித்ரத்தோடு கூட செயற்கை கலவைப் பொருட்கள் கலந்து, உடனடி நாச அடிக்கும் கீடநாசிகளை இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் யுத்தத்திற்கு முந்தியிருந்த பிரித்ரம் நீர் தூவிகளை விட எத்தனையோ மேலானவை. நீடித்த பயனுக்கு புறங்கனிந்து DDT தூவிக், சடிதி சாக அடிக்க, பிரித்ரம் வாயுவினுள் தூவிக், வீட்டில் கீடங்களை நீர்மல நாசம் செய்ய இவ்விருண்டையும் சேர்ந்தாற்போல் உபயோகிப்பதே மேலான கீட நாசகர நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர்.

இவ்விரண்டு கீடநாசிகளையும்
உபயோகித்து, கீடபாயத்தைத்
தவிருங்கள்!

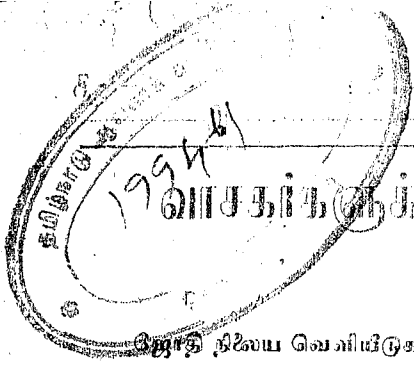
பிளிட் ஸ்பேஸ் ஸ்ப்ரே
(FLIT Surface Spray) நிச்சயமாகக்
கிடைக்க, அனியாகச் செல்லும்
போர்வீரர்களோடு கூடின பச்சை
டப்பா கேளுங்கள்.

பிளிட் வாங்கும்போது
மஞ்சு டப்பாமிது போர்வீரன்
இருக்கிறதே வெள கவனி
யுங்கள்.

நீடித்த பயனுக்கு
பிளிட்
ஸ்பேஸ் ஸ்ப்ரே
உபயோகியுங்கள்

சுடிதி சாக அடிக்கும்
வன்மைக்கு
பிளிட்
நம்புங்கள்

CF-1TM

வாசகர்களுக்கு ஒரு நற்செய்தி

ஜோதி நிலைய வெளியீடுகள் பூர்த்திக்கும் பூரண விநியோக உரிமையை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறோம்.

ஜோதி வெளியீடுகள்

கு. அ	கு. அ
ஹேமாங்கினி (சரத்சந்திரர்) 0 12	செவிலிந்தாய் 0 12
ஸந்தியா " 1 8	இந்தாலியக்கதை
ஞானதா " 1 8	நேதாஜி 3 0
நாலு கதைகள் " 1 8	எஸ். எஸ். மாரிசாமி
ஷே. சாதா பதிப்பு " 1 0	நேதாஜி சுபாஷ்சந்திர
காணாமலே காதல் (கதைகள்)	போஸ் அவர்கள் வாழ்க்கை
கு. ப. ராஜகோபாலன் 1 8	வரலாறு 300-பக்கம்
புன்னகை	12-பக்கம் படங்கள்
ஹாஸ்யத் தொகுப்பு 2 8	மூவர்ண அட்டையுடன்
மாப்பஸான் கதைகள் 3 8	இவர்கள் 1 8
பிரபல பிரஞ்சு ஆசிரியர்	உமாசந்திரன் எழுதிய
மாப்பஸான் எழுதிய சிறந்த	ஹாஸ்ய நாடகத் தொகுப்பு
கதைகளின் தொகுப்பு	காதல் கடிதம் 2 0
தினக்குரல் 1 8	புரசு பாலகிருஷ்ணன்
ரா. வெங்கடாசலம் எழுதிய	எழுதிய கதைகள்
சிறந்த கிராமிய நாவல்	
பிரேத மனிதன் 1 0	
பயங்கர நாவல்	

பிரதி மாதமும் பிரபல எழுத்தாளர்கள் எழுதிய புத்தகங்கள் வெளிவருகின்றன. அவைகள் அவ்வப்பொழுது வாசகர்களுக்கு தெரிவிக்கப்படும். விவரங்களுக்கு எழுதவும்.

மாணேஜர், சுதேசமித்திரன் புத்தகசாலை, சென்னை.

காங்கிரஸ் மகாசபை சரித்திரம்

பாரத நாட்டின் சுதந்திர சரித்திரம் !!

முதல் பாகம் கைவசியில்லை.

இரண்டாம் பாகம் " ரூ. 2.

மூன்றாம் பாகம் " ரூ. 2.

(தபாற் ரேஷு அனா 10.)

முன்பணம் அனுப்பவேண்டும். V.P.P. அனுப்புவதுகிடையாது.

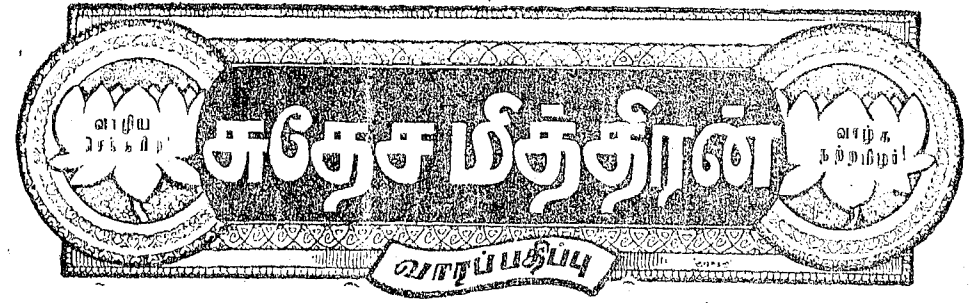
சுதேசமித்திரன் புத்தகசாலை, சென்னை.

அட்டைப் படம்

பிள்ளைப் பிராயத்திலேயே இயற்கையின் அற்புதங்களை உணர்ந்தி, ரஸானுபவத் துறையில் மனத்தைப் பண்படுத்தும், உத்தமமான காரியத்தைத் தரயார்தான் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுபவன். தன் நுழைந்ததை உணர்வு ஊட்டும்போதும், வேடிக்கை காட்டும்போதும் வானவெளியிலே காணப்படும் அற்புதமான மேக ஸஞ்சாரம், சந்திரனின் பவனி, தாழ்க்களின் கூட்டம் இவற்றைக் கண்டு களிக்கக் கதைகள் சொல்லும் தாயின் வேலையே அத்தகைய காட்சியொன்று தான் இவ்வாறும் தோன்றுகிறது.

இந்த இதழில்

	பக்கம்
ரத்னஹாரம்	... 11
ஸந்தேதம்	... 15
அலமுனின் கடிதங்கள்	... 16
வேண்டும் (பாட்டு)	... 22
தெய்வம் இருக்கிறதா?	... 23
மஹாபாரத ஸாரம்	... 26
குழந்தைக் கலை	... 29
சிறுவர் கதை	... 31
உக்ரோதயம்	... 35
மாண வித்தை	... 37
படங்கள், சித்திரங்கள்	

Vol. XVIII] ஸர்வஜித்யஸ் வைகாசி 4௨ ★

1947-௫ மே 18௨

[No. 16]

விஷயம் விலக வேண்டும்

மகாத்மா-ஜின்னா சந்திப்பு விஷயம் இது. இதில் ஆச்சரியத்துக்கு இடமேது? லீக் தலைவரின் பிடிவாதம் பிரசித்தம். காந்திஜ் மறுபடி ஏன் லீக் தலைவரைச் சந்திக்கவேண்டும்? இதனால் வினாக்கள் காங்கிரஸ் பெருமை குன்றி, லீகின் உளரவம் உயராதா? பொய் மதிப்புக்குட்பட்ட மகாத்மாவுக்கும் வெகு தூரம். நேர்மையான ஒரு உடன்பாடு ஏற்படுவதாயிருந்தால், யாரையும், எங்கும், எவ்வளவு முறை வேண்டுமாயினும் அவர் சந்திக்கத் தயார்.

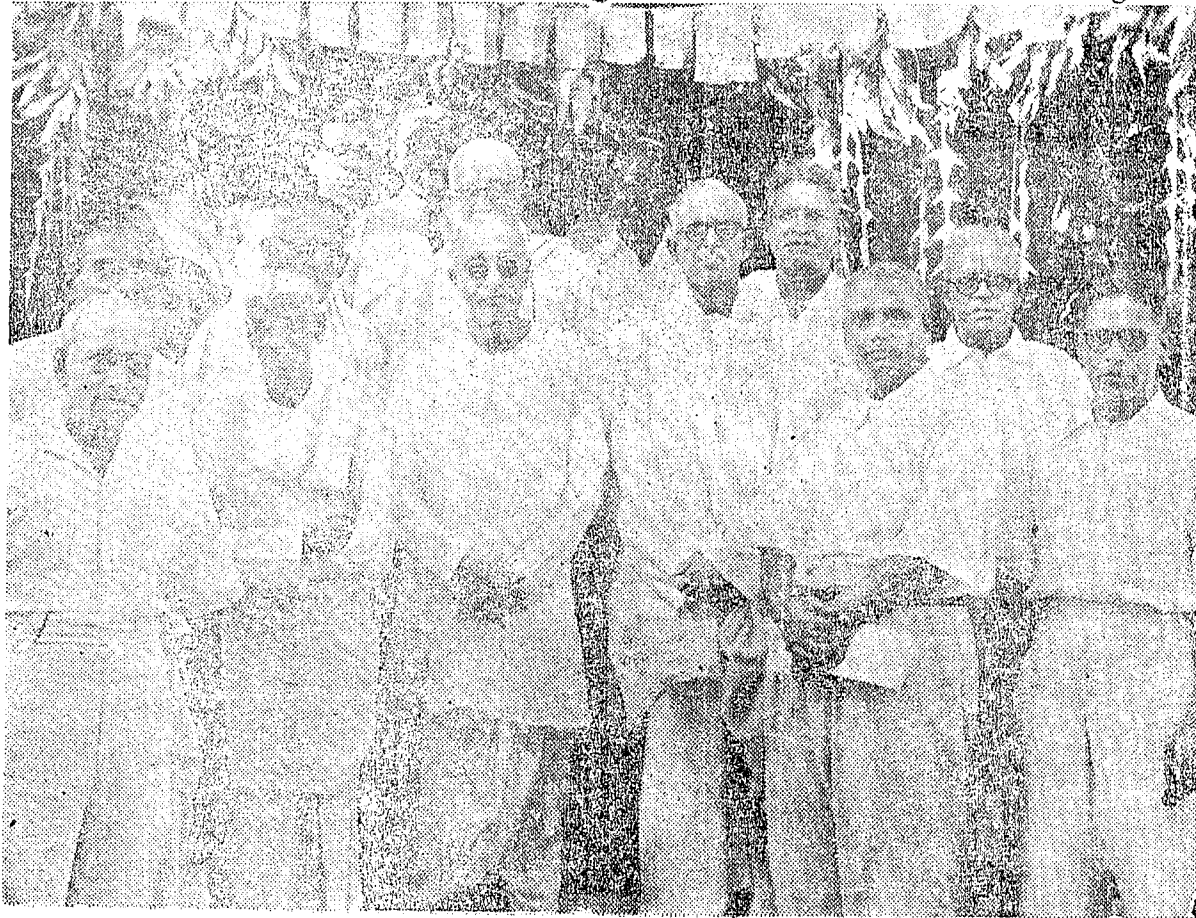
காந்தி-ஜின்னா சம்பாஷணையில் முக்கிய விஷயம் பாகிஸ்தான் பற்றியது. இந்தியாவின் ஒருமித்த பலம் சிதறிப்போவதுடன், இதனால் லாபமடையக்கூடியவர் யாருமில்லை. பஞ்சாப், வங்காளம், ஸிந்து பிரிவினை இயக்கங்கள் வேகமாக ஆக்கம்பெற்றுவருவது பாகிஸ்தான் கோரிக்கையின் பிரதி பலன்தான்.

பலாத்கார முறைகளையும், பிரிட்டிஷ் ஆதரவையும் கொண்டு தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு விடலாமென்பது லீகர்கள் நம்பிக்கை. பல இடங்களிலும் வகுப்புக் கலகம் நீடிப்பதன் மர்மம் இதுவே. லீகினர் எதிர்பார்ப்பதுபோல பிரிட்டனும் ஆதரவளிக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் உறுதிப்பட்டு வருவதற்கான காரணங்கள் கண் கூடு. எல்லைப்புறம் மட்டும் மறுபடி தேர்தல் நடக்க வேண்டுமென்று கேட்பதுடன் லீகர்கள் நிற்கவில்லை; மந்திரி சபைக்குப் பதிலாக கவர்னரது யதேச்சாநிகார ஆட்சியின் கீழே தேர்தல் நடக்க வேண்டுமென்றும் அவர்கள் வற்புறுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது. அங் குள்ள கவர்னரும், நிரந்தர அதிகாரிகள் பலரும் லீகர்களின் கையாட்களாகப் பயன்பட்டுவருவது நிதர்சனம். அவர்களுடைய

ஆதரவு இல்லையாயின், லீகர் ஆர்ப்பாட்டம் முன்பே அடங்கியிருக்கும். தாங்கள் கனவு காண்பதுபோன்ற பாகிஸ்தான் உருவாக பிரிட்டனிடமிருந்து ஆதரவு தொடர்ந்து கிடைக்குமென்பது அவர்கள் நினைப்பு. இந் நிலையில் நாடு ஒன்றுபட்டிருப்பதற்கான காந்திஜியின் வாதங்கள் எவ்வாறு லீக் தலைவரின் உள்ளத்தில் உறைக்கக்கூடும்?

அந்நியரின் விஷம் ஆதரவு தங்களுக்கு எந்த நிலையிலும் கிடைக்காதென்ற நிச்சயமேற்பட்டால், அடுத்தகூண்டே லீகர்களுக்கு உண்மை நிலைமை புலனாகும்; அதற்கொத்தவாறு விவேகமான ஒரு வழியை அவர்கள் கையாள முன்வருவரென்பதில் சந்தேகமில்லை. காந்திஜியின் அங்கீகாரத்துடன் ஜனாப. ஜின்னா வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் ஏற்கனவே விடுத்த வேண்டுகோளையொட்டி, சமாதானம் நிலைபெற தம்மாலானதைச் செய்வதாக கூறியிருப்பது உண்மையே. ஆனால் அவரது பழைய வேண்டுகோள் முஸ்லீம் மெஜாரிட்டியுள்ள வங்காளம், எல்லைப்புறம், பஞ்சாப் மாகாணங்களில் எவ்வளவு மதிப்பு பெற்றிருக்கிறதென்பது அறிந்த விஷயம். லீக் தலைவருக்கு ஒன்று ஆங்குள்ள முஸ்லிம்களிடையே உண்மையில் செல்வாக்கில்லை; அல்லது அவரது வேண்டுகோள் அந்தரங்க சுத்தியுடன் கூடியதல்ல என்றே முடிவு கட்டவேண்டும்.

இத்தகைய விஷயங்களுக்கெல்லாம் விசை போலுள்ள விஷயம் விலகவேண்டும். அப்போதுதான் வழி புலப்படும். லீகினரின் அர்த்தமற்ற பிடிவாதத்துக்கும், பிடிவாதத்துக்கும் மூலகாரணம் பிரிட்டனின் நேர்மையற்ற போக்குதான். இது மேலும் வளர்ந்தால் பிரிட்டனிடமுள்ள நம்பிக்கை அடியோடு சிதறிவிடும்.

திருச்சியிலுள்ள ஸ்ரீய ரோக நிவாரண ஸ்தலத்தை சென்ற வாரம் ராஜாஜி திறந்துவைத்த போது எடுத்த படம்.

ஸ்ரீயரோக நிவாரண ஸ்தலத்தை ராஜாஜி திறந்து வைக்கும் போது "ரிப்பனை" கத்தரிக்காயில் எடுத்த படம்.

ரத்னவாரம்

‘தாரா’

அன்று பூரணிமை. வான வீதியில் சந்திரன் தன் அமுத கிரணங்களைப் பொழிந்து தனது ஜாலவித்யையில் மாந்தர்களை மகிழ்வித்துக் கொண்டிருந்தான். விதிகளின் மேன்மாதங்களில் சர விளக்குகள் பிரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருந்தன. அகில், சந்தனம், மகரந்தப்பொடி களது புகையின் சுகந்தம் காற்றில் எழும்பிக் கொண்டிருந்தது. கன்னியர்கள் ஆடல் பாடல்களில் திளைத்திருந்ததனால் கலீர்கலீர் என்று சதங்கையின் ஒலியுடன் யாழின் இனிய நாதம் காற்றிலையில் கலந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

ஆடவரும், மகளிரும் சிறுவர் சிறுமியர்களும் பலவித கனிவாகைகளையும், மலர்களையும், சுமந்து காமாட்சி தேவியின் ஆலயம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அன்று விஜயபுரியின் தோற்றமே ஓர் தனி சோபையுடன் விளங்கியது.

உமாபதி கேட்புர வாயிலைக் கடந்து காமாட்சி தேவியின் ஆலயச் சித்திர அண்டபத்தின் அருகில் வரும்போது கலகலென்கிற நகை யொலியுடன் லகவளைகளும் பாதுகாசிலம்புகளும் ஒலிக்க, ஒருத்தி மற்றவளைப் பார்த்து, “அடிமாலதி! நம், இளவரசி வாசந்திகைக்கு வரப்போகும் கணவர் இப்படித்தான் இருப்பாரோ!” என்று ஒரு விகார ரூபத்தைக் காட்டவே மகளிர் யாவரும் கலீரென்று நகைத்தார்கள். அப்பொழுது வாசந்திகை கோபமும், வெட்கமும் தொனிக்கும் குரலில், “வம்புக்காரிகளா! விஷயாடுவதற்கு இதுவா இடம்? வாருங்கள் போவோம் தேவியின் சன்னிதிக்கு,” என்று சொல்லவே

அனைவரும் கிளம்பினார்கள். அவர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கியதும், எதிர்பட்ட உமாபதி அம்மகளிர் நடு நாயகமாக விளங்கும் இளவரசியைக் கண்டான். அவன் கண்கள் ஆச்சரியத்தினால் ஒரு கணம் திகைப்படைந்து விட்டன. என்ன ரூப செளந்தர்யம்! அழகின் உருவமோவென வியந்தான். அதே சமயத்தில் இளவரசியும் தற்செயலாகத் திரும்பினாள். அவ்ருடைய விசாலமான நயனங்கள் உமாபதியின் கவர்ச்சிகரமான முகத்தைக் கண்டு ஒருகணம் மருட்சி அடைந்தன.

உமாபதியின் கால்கள் அர்த்தமற்ற துடிதுடிப்புடன் அவன் இல்லம் நோக்கிச் சென்றன. அவன் உள்ளம் “ஆ...ஹா! இவ்வளவு காலம் என் வரற்றான் வினாவினாவிட்டனவே! இச்சுகுமாரியின் மார்பில் மிளிர்ந்து விளங்கவேண்டிய அணிகலன்களை இனி என் கைகளாலேயே செய்து அச்சுகுமாரியை மகிழ்விப்பேன்.” என்று சிந்தனையுடன் வீடு நோக்கிச் சென்றதும் அவன் தந்தையிடம் சென்று அவரை வணங்கி “அப்பா! கலையை விடுங்கள். இனி அரண்மனையின் அணிகலன்களை யாவும் என்னுடையவை” என்றான்.

தேவதத்தன் உலகையுடன், “உமாபதி! இன்றே என் ஜன்மம் சாபவ்யம்” என்று. இப்பொழுதே னும் நம் குலத்தொழில் உனக்கு விடப்படும் வந்ததே, உன் வேலையில் வெற்றி பெற்று, என்றும் அரண்மனையின் நங்கலப் புழை அடைய நம் தேவி காமாட்சி அருள்புரிய வேண்டும்” என்று ஆசி கூறினாள்.

தேவதத்தன் விஜயபுரி அரசன் மகேந்திரனனுடைய அரண்மனையில் பரம்பரையான பொற்கொல்லன். அவன் புதல்வன் உமாபதி. இளமையிலிருந்தே தன் குலத்தொழிலை மேற்கொள்ளாது, சதா காலமும் கல்வி கற்பதும், கவிபாடுவதும், யாழிசைப்பதும், பலவூர்களுக்கு யாத்திரை சென்று வருவதுமாகவே இருந்தான். தேவதத்தனுக்கு தன் புதல்வன் தன்னுடன் அரண்மனையின் ஷேலையில் ஈடுபடாதது ஓர் பெருங்குறையாகவே இருந்தது. அன்று உமாபதியின் சொல்லைக் கேட்டதும் அவன் உள்ளம் அளவிடா பூரிப்பை அடைந்தது.

அன்று இரவு முழுவதும் உமாபதியின் கலை உள்ளத்திலே பல இன்பக்கற்பனைகள் முழு மதியைக் கண்ட முந்நீர்போல் டொங்கின. அதில் அவன் திளைத்திருக்கையில் தொடங்கியது ஓர் இன்பக்கனவு. அவன் நவரத்தினங்கள் இழைத்த ஓர் இரத்தின ஹாரத்தை இளவரசி க்காக இசைத்து விட்டான். அதில் கண்களைக் கவரும் பலவித நிறங்களில் பல பல மலர்கள் அன்று அலர்ந்தபோல் மிளிர்ந்ததைப் பார்த்துப் பார்த்து பிரமித்த உமாபதி அதை எடுத்துக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு நேர உத்யாவனம் நோக்கிச் சென்றான். இளவரசி வாசந்திகையை எதிர்பட்ட அவன் பிரமை யோடு “என்ன ஆச்சர்யம்! தேவி! இதை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்...” என்று அவள்கரத்தில் ஹாரத்தைக் கொடுக்க வாசந்திகை கனிவுடன் அவனை நோக்கி, “உமாபதி! நீயா இந்த ஹாரத்தை இசைத்தாய்? என்ன அற்புதம்! அற்புதம்! என்று சொல்லிக்கொண்டே,

இந்தா உனக்கு என் அன்பின் பரிசு' என்று தன் கழுத்திலணிந்துகொண்டிருந்த முத்தா ரத்தை எடுத்து தானே வந்து அவன் கழுத்தில் குட்டினான். அவ்வளவு தான் உமாபதிக்கு ஒன்றுமே ஓடவில்லை. தனக்கு மாலை குட்டின அந்த மிருதுவான கரத்தை எட்டிப்பிடிக்க முயன்றான். அப்பொழுதுதான் தான் கண்டது வெறுங்கனவு என்பது புலனாகியது. தன் கழுத்தில் கடக்கும் புனூல்தான் அவன் கைக்கு தட்டுப்பட்டது! அவன் இந்நயத்திலிருந்து ஓர் நெடு மூச்சு வெளிப்பட்டது. கனவில் கண்டது வெறும் பிரமையா? ஆனாலும் அவன் கைகளுக்கும் மனதிற்கும் எங்கிருந்தோ புதிய சக்தி பிறந்தது. அதன் பயனாக ஓர் இரத்தின ஹாரத்தை கற்பனைக்குமட்டிலாத ஓர் புதிய சிறு ஷட்யில் சோபையுடன் நிர்மாணிக்க அக்கலைஞனின் உள்ளம் துள்ளி எழுகிறது.

அன்று விஜயபுரி சுகரம் தேவேந்திரனின் அமராவதிபோல் விளங்கியது. எங்கும் மகா தோரணங்களும் வாராழை. கழுகுடன் கூடிய பூப்பந்தல்களும் இவ்வினமகா வரத்தியங்கள் முழங்க, மாந்தர்கள் அனைவரும் தங்கள் ராஜகுமாரியின் திருமண வைபவத்தைக் கண்டுகளிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். வீதிகளில் உயர்ந்த ஜாதி வெண்புரவிகளில் பல பல தேசங்களிலிருந்து அரசர்களும், பிரபுக்களும், வீரர்களும் வருவதும் அப்புரவிகளின் வேகத்தில் செம்புழுதிப் படலங்

கள் கிளம்பி மேக மண்டலம் வரையில் சென்று படர்வதும் வியப்பைத் தந்தன.

அப்பொழுது ராஜகுமாரி வாசந்திகை உத்யான வளத்தில் பளிங்கு மேடையின் மேல் அமர்ந்து, தன்னை மணக்கப்போகும் ராஜகுமாரன் பாலசந்திரன் உருவப் படத்தை எதிரில் வைத்து கோக்கிக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அவளையும் அறியாமல் அவள் உள்ளத்தில் ஓர் களம்புகுந்து நிறைவு கொண்டது. அவள் பெருமூச்சுடன் ஹே, ஈசுவரி! இது என்ன சோதனை! என் மனதில் ஏன் அமைதி இல்லை. என் ஆலயத்தில் அன்று கண்ட அந்த வசீகர முகம் ஏன் என் மனதில் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிவிட்டது. என்னை

இம்மன அமைதி நிலையின்மையினின்று காப்பாற்று" என்று கண்கலங்கினாள். அப்பொழுது ஒரு தாதி ஓடோடியும் வந்து, "தேவிரத்தின ஹாரம் செய்து வந்துள்ளாது." என்றாள்.

வாசந்திகை அலகைய மாக தான் அதை இங்கேயே எடுத்து வரச் சொன்னதாகச் சொல், என்று சொன்னாள். தாதி சென்றதும், ஓர் இளைஞன் பட்டுப் போர்வையால் போர்த்துத் தந்தப் பேழையை வாசந்திகையின்ருகில் முன்பாக வைத்து வணங்கி நின்றான். இருவர் கண்களும் கோக்கின. வாசந்திகை அவனைக்கண்டு நடுக்கிட்டாளாளும்தான், பேழையைக் கண்டு அசுனாள் இருந்த இரத்தின ஹாரத்தை எடுத்ததும்,

அவள் வியப்பு பன்மடங்கு அதிகரித்தது. அவள் அந்த ஜளைஞனை ஆச்சரியத்துடன் தாங்களையார்? இதை இசைத்தவர் தாங்கள் தானோ?

"ஆம் தேவி! நான் பொற்கொல்லன் தேவதத்தன் குமாரன் உமாபதி" என்றான் உமாபதி பணிவாக.

"உமாபதி! நீர் ஒரு தெய்விக சிறுஞ்சு. என்ன அபூர்வமான வேலைப்பாடு. இந்த ஹாரத்தைப்போல் நான் எங்கும் கண்டதில்லை" என்றாள் வாசந்திகை.

"இல்லை குமாரி! எல்லாம் தங்கள் பிரேமையின் பிரதிபலிப்பு தான்" என்றான் உமாபதி கனிவான தோற்றத்தில் வாசந்திகையின் உள்ளம் நெகிழ்ந்தது. ஹாரத்தைக் கண்டதில் அணிந்து கொண்டாள். அவ

....., ஒங்க சமத்தை யார்கிட்டே சொல்லிண்டு அழு வேன்? சீப்பா கிடைச்சதுன்னு ஒத வாக்கரை அமெரிக்கன் சீப்பை டஜன் வாங்கிண்டு வந்து தொலைச்சிருக்கேனோ! நல்லதா இல்லை யான்னு வாரி பாத்து வாங்கிண்டு வரவேண்டாமா?....."

ளுடைய சோபை பின்னும் பன்மடங்கு அதிகமாகியது. அவள் உள்ளம் சிலிர்த்தது. அவ்வதிர்ச்சியைத் தாங்கமுடியாத அவள் நளின இருதயம் சோர்வடைந்தது. அவள் அப்படியே மூர்ச்சையுற்றாள். உடனே தாதிகள் ஓடோடியும் வந்து ஆசுவாசப்படுத்தினார்கள்.

அவன் கால்கள் உணர்ச்சியற்று வீடு திரும்பின. உமாபதியின் உள்ளத்தில் ஏக்கத்தின் சாயை படர்ந்தது. ஆம். அவன் ஒரு கலைஞன் கவிஞன். உலக வரைக்கும் உட்படாத சிந்தனைகள், கற்பனைகள் செய்தது. அவன் கொண்ட காதல் ஒளி குன்றிற்று.

இளவரசி வாசந்திகைக்கும், இளராஜகுமாரன் பாலசந்திரனுக்கும் திருமணம் நடந்ததறியது.

அதற்கு நேரத்திர சக்கரவர்த்தியும், மகாராணியும் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். அவர்கள் தம் தேசம் போய்ச் சேர்ந்ததும், மகேந்திரனுக்கு ஒரு திருமுகம் அனுப்பினார்கள். அதில் ராஜகுமாரி வாசந்திகை அணிந்திருந்த ரத்தின ஹாரத்தைக் கண்டு அரசி விரும்புவதாகவும் உடனே அதைப்போல் ஒன்று

செய்து அனுப்பும்படி உத்திரவாகியிருந்தது.

சக்கரவர்த்திக்குச்சப்பம் செலுத்தும் அரசனான மகேந்திரன் அவர் அனுப்பிய அத்திருமுகத்தை சிரமேற்கொண்டு உடனே தேவதத்தனைத் தருவித்து, நம் குமாரிக்கு இசைத்ததைப்போன்ற ஓர் இரத்தின ஹாரத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். அதற்குத் தேவையுள்ள ரத்தினங்களை நம் பொக்கிஷத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும்" என்று கட்டளை யிட்டான். தேவதத்தன் பெருமித்தோடு தன் புதல்வனை நோக்கி "நாம் சக்ரவர்த்தியின் ஆதரவையும் பெறப்போகிறோம். சீக்கிரமே ரத்தின ஹாரத்தின் வேலையைத் தொடங்குவாய்" என்றான். உமாபதி சில நிமிஷங்கள் சிந்தனை செய்து, "இல்லை இந்த ஈன்மத்திலில்லை! என் இருதய ராணிக்கு சமர்ப்பித்த ரத்தின ஹாரத்தை அளித்த இக்கரங்கள் இனி ஒருவருக்கும் பயன்படாது; "அப்பா இனி என்னால் ஒரு வேலையும் செய்யமுடியாது. அந்த ஹாரமே என் வாழ்வில் நிரந்தரமான முதலும், கடைசியுமான வேலை" என்றான்.

"உமாபதி! என்ன உளறுகிறாய்? அரசன் ஆணை என்பதை நறந்தனையோ?" என்றான் கோபத்துடன் தேவதத்தன்.

"இல்லை அப்பா! ஆண்டவன் ஆணையாகிலும் என்னால் முடியாது" என்றான் உறுதியுடன் உமாபதி. தேவதத்தனின் உள்ளம் நடுநடுக்கியது.

இச்செய்தி அரசன் செவிகளுக்கு எட்டியது. அவன் பற்களை நறநற வென்று கடித்து பிரளயகால ருத்திரனைப்போல், சீறி விழுந்து, "என்ன! அந்த அற்ப பொற்கொல்லனுக்கா இவ்வளவு ஆணவம்? என் கட்டளைக்கு நானே பொழுது புலர்வதற்குள் சம்மதிக்காவிடில் அவன் கரங்களின் விரல்களை சிதைத்து விடுங்கள்." என்று கட்டளையிட்டான்.

அன்று எங்கும் காரிருள் கவிந்து கொண்டிருந்தது. ஓர் ஜீவன் காமாட்சி தேவியின் ஆலய கர்ப்பக்கிருகத்தை அடைந்து மண்டியிட்டபடியே "ஹே தேவி! என் வாழ்க்கையின் அமைதி குலைந்தது. காதல் சிதைந்தது. என் பிரேமையின் உருவம் தேய் பிறைபாலொளி குன்றியது. அவ் விரத்தின ஹாரத்தைச் செய்ய

உபயோகித்த இக்கரங்களை இன்று நீ உன் கழுத்தலணித்திருக்கும் கபால ஹாரத்தின் நடுவில் இசைத்து அணிந்துகொள்" என்று தன் இடையில் செருகியிருந்த சிற்றணியை எடுத்தான். அது மின்வெட்டின் ஒளியில் 'பளபள' வென்று பிரகாசித்தது.

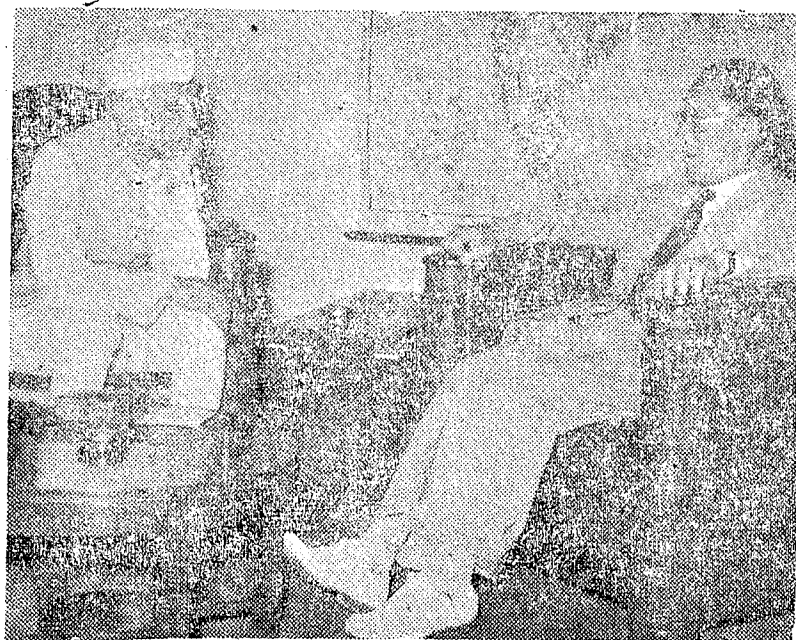
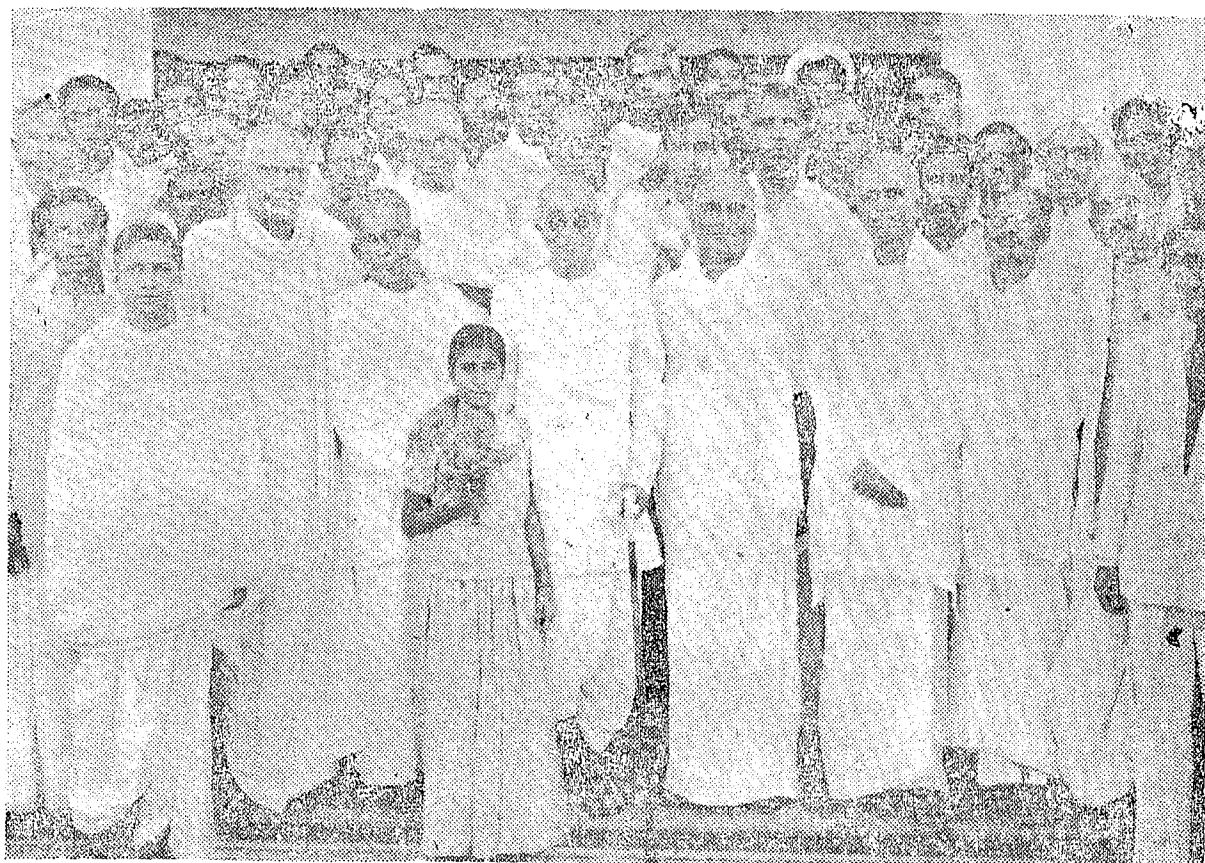
இரத்த வெறிகொண்ட காமாட்சிதேவியும் இக்கோர காட்சியைக் காணச்சகியாது, தன் சன்னிதியில், சுடர்வட்டெரியும் தீபத்தைச் சடேரென்று அணைத்துக்கொண்டாள்போலும்! அப்பயங்கரமான காற்றுடன் ஓர் தினமான குரல் "வாசந்திகா! உன்னை இச்சென்மத்தில் அடையாவிட்டாலும் மறு உலகத்திலாவது அடைவேன். அங்கு உயர்வு, தாழ்வு என்ற அந்தஸ்துகளில்லை. தேவி அருள்புரிவாளாக!" என்று பொருமியது. தேவி ஆலய துவஜஸ்தம்ப மணிகள் நற்குறியாக "ஓம், ஓம், ஓம்" என்று ஒலித்தன. உமாபதியின் முகத்தில் சாந்தி படர்ந்தது மின்னல் வெட்டின் ஒளியில் தெரிந்தது. மறுபடியும் சாந்தி நிலவியது.

பெரியவர்: இப்ப நான் கொடுத்திருக்கிறேனே அதேபோல் பெரிய படமா எடுத்துணங்க. ஆனாலே இருக்கிற தலைப் பாகையை மட்டும் எடுத்துடுங்க.

சித்திரக்காரர்: அது சரி, படத்திலே இருக்கிறவருக்கு கொப்பா, குடுமியா?

பெரியவர்: தலைப்பாகையை எடுக்கபோது பாத்துக்குங்களேன்.

துடைக்கால சர்க்கார் மந்திரி
 ராஜாஜி - ந்தேதி மாலை
 மீனம்பாக்கம் விமானக்கூடத்
 தில் டிஸ்சியரீஸ்து வந்திறங்
 கினார். சென்னை நகர பிரமு
 கர்களும், மந்திரிகளும்
 அவரை வரவேற்புபொது
 எடுத்த படம்.

(உலது)

இந்தியாவுக்கு சீனாவின்
புதிய துதராக நியமிக்கப்
பட்டுள்ள டாக்டர் லூஜோ
லும், பண்டித நேருவும் சம்பா
வித்துக்கொண்டிருக்கையில்தான்
எடுத்த படம்

முந் ப்ரவாகீத திருநாள்
ஸாஷங்கயங்கள்

தாழிய சேவா நிரூபி செழும்புரு
ஸ்ரீநவாஸஸுயர் ஸ்வரம்புகத்தியது

பஸ்ஸவீ

கோஸலேந்தர் மாடிவாழி துணை நிவாஸ பதவன் !
3 4 4 3

(658)

அனுபூதி

பாஸ்டிரான் மஹா மணி மண் 11-
4

பரிவீலனிதனி மஹாஸன் ராஜித

('சுக்ர)

சுரணங்கள்

1. பாவ்ஹுத்ருத் ஸ்ரீரஹ் து-
3 4 4

பக்தஜ்ஞானீஸ்தாப

2

ஆறுவாறுத வித்தாடோப

ஹாரி டீட் கேப்டன்கலாப

(658)

2. ஜானகீலஸிதாங்க ஜல

ஜாஸ்ய விநாஸிதலங்க !

பரணுவ ம்சபயோதி சகரங்க

4

பாடிவிஹத முனிதருணி பங்க
3 4 3

(687)

3. நீலஜலதரகாத்ரவ்ருத—
4 3

நீல நளாநுண்புத்ர

பாஸ்டேலாசன முகநுதிபாதர்

2

2

பவ்னஸ் து கலிதசாநு சரித்ர

(கோ)

பல்லவி

ஹே அமிதகுண நிவாஸ
3
கோஸலேந்தர, பகவன்,
3 43
மாம், அவ

—அநேக நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமும்,
—அயோத்தியாதிபதியுமான ஸ்ரீ ராமபிரானே
—என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக.

அனுபல்லவி

பாஸமான மஹாமணி மண்டப
4
பரிலஸித
ஸிம்ஹாஸன ராஜித

—பிரகாசிக்கின்றதும் ரத்தினங்களி னை மீ த் த து
மான மண்டபத்தில்,
—விளங்கும்
—ஸிம்ஹாஸனத்திலமர்ந்து விளங்குபவனே,

சரணங்கள்

(1)

பாஹுத்ருத சரசாப
3 4
துத பக்தஜனாகிலதாப
4 4 2

—கையில் வில்லும் அம்பும் தரித்திருப்பவனே,
—பக்தர்களின் தாபங்களை யகற்றுபவனே,

ஆஹவாஹத விமதாடோப

—யுத்தத்தில் சத்ருக்களின் கர்வத்தை யழித்த
வனே,
—ஹாரம், கிரீடம், தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்
களையணிந்திருப்பவனே, (என்னைக் காப்
பாற்றுவாயாக)

(2)

ஜானகி, லஸிதாங்க

—ஸீதாபிராட்டியால் விளங்குகின்ற மடியை
யுடையவனே,
—தாமரை மலருக்கு நிகரான முகமண்டலத்தை
யுடையவனே,
—லங்கா நகரத்தையழித்தவனே
—சூரிய வம்சமாகின்ற பாற்கடலுக்கு

ஜலஜாஸ்ய

—சந்திரனைப் போன்றவனே,
—தனது பாதத்தினால் அகற்றப்பட்ட
—கௌதம முனிவரின் பத்தினியான அஹல்யை
யின் சாபத்தை யுடையவனே (தனது பாதத்தி
னால் அஹல்யையின் சாபத்தை யகற்றியவனே)
(என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக)

விநாஸிதலங்க
பானுவம்ச, பபோதி
4 4

சசாங்க
பாத விஹத
முனிதருணீபங்க
4 3

—கார்மேகத்திற்குச் சமமான சரீரத்தையுடைய
வனே,
—நீலன், நளன், ஸுக்ரீவன் முதலான வானர
வீரர்களால் சுற்றப்பட்டிருப்பவனே,
—பரமசிவன் முதலானவர்களின்

நீலஜலதரகாத்ர
4 3

வ்ருத நீல நளாருணபுத்ர

பாலலோசன முத
2 2

துதிபாத்ர
பவனஸுத
கலிதசாருஸ்சரித்ர

—ஸ்தோத்திரத்திற்குப் பாத்திரமானவனே,
—வாயு குமாரனான ஹனுமானால்
—துதிக்கப்படும் சரித்திரத்தையுடையவனே
(என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக)

ராகம் : மத்யமாவதி

தாளம் : ஆதி (1-களை.)

ஆ: ஸரிமபரிஸ் அ: ஸ்ரிபமரிஸ்.

28—வது மேளத்தில் ஜன்யம்.

பல்லவி

1. ; * ஸா, நி ஸா ரீ ; ரி ஸ ரீ ; ரீ ம ரி மா பா . ப ம ரி
. கோ. . ஸ லே. . ந்த்ர . மா . . ம வா . மி . த
2. ; * ஸா, நி ஸா ரீ ; ரி ஸ ரீ ; ரீ ம ரி மா பரிஸ்ரி பமரி
. கோ. . ஸ லே. . ந்த்ர . மா . . ம வா . . . மி . த
3. ஸா * ரிஸ நீ ஸா ரீ ; ரி ஸ ரீ ; ரி ம ப ரி ஸ் ரி பமரி பமரி
. கோ. . ஸ லே. . ந்த்ர . மா . . . ம வா . . . மி . த
4. ஸா * ரிஸ நீ ஸா ரீ ; ரி ஸ ரீ ; ரி ம ப ரி ஸ் ரி ம்ரி ஸ்ரி பமரி
. கோ. . ஸ லே. . ந்த்ர . மா . . . ம வா . . . மி . த
ஸா * நி ரீ ஸா ஸ்ரி பா பா நிஸ் ரிம ஸ ரீ ஸ : ; : : : ;
. கு ண நி வா. . ஸ ப . க . வ ன்

அனுபல்லவி

1. ; * பா : பா பா நீ பா மா பா , நி ஸ்ா நீ ஸ்ா ; ஸ்ா ஸ்ா
. பா . ஸ மா . . ன ம ஹா. . ம ணி ம ண் ட ப .
2. ; * பா : பா பரி ஸ்ரி பா மா பா , நி ஸ்ா நீ ஸ்ா : ஸ்ா ஸ்ரி
. பா . ஸ மா . . . ன ம ஹா. . ம ணி ம ண் ட ப .
3. நிம் * நிஸ் ரிப : பா பரி பரிஸ்ரி பா மா பா , நி ஸ்ா நீ ஸ் ரீ ஸ் ஸ்ா ஸ்ா
. . பா. . . . ஸ மா. . . . ன ம ஹா. . ம ணி ம ண் . ட ப
1. ; * நி ஸ்ா ரி ஸ்ா ஸ்ரி பா பரி ஸ்ா ப ரி ஸ் ரி பாபம ரி ம ப ரி பமரி
. ப ரி வில ஸ்ரி . த ஸ்ரி . ம் . ஹா. . . ஸ ன . ரா . . . ஜி . த
2. ; * நி ஸ்ா ரி ஸ்ா ஸ்ரி பா பரி ஸ்ா ப ரி ஸ் ரி ஸ்ரி ஸ்ரி ப . ரி . ப . ம . ரி . ம
. ப ரி வில ஸ்ரி . த ஸ்ரி . ம் . ஹா. . . ஸ . . ன . . ரா . . . ஜி . . த

ரிஸ * "கோஸலேந்தர மாமவ"

சரணம்

1. ; * பா ; பம ரீ பம ரீ ஸரீ ஸா , நி ஸ ரீ ஸ ரீ ; ப ம் ரி ஸ
. ஜா . ன . கி . . . ல ஸி தா . ன் க
2. ரிம * பரி ஸ்ரி பம ரிம பம ரீ ஸ ரி ரி ஸா நி நீ பா நி ஸ ரீ ரி ஸ ரீ
. . ஜா . . ன . கி . . . ல ஸி தா ன் க . . . ஜ . ல
ரீ ம ரி மா பா பா நி நி பா பம ம ரி ப . ம . ரி . ப . ம ரீ ; ஸா ;
ஜா . . ஸ் ய வி நா . . . சி த . ல ன் க
: பா னுவம்ச ப யோதிச சாங்க
: பாத விஹத முனி தருணி பங்க

(இதை அனுபல்லவிபோல் பாடவும்.)

அன்புள்ள அம்மாவுக்கு,
அல்லா அநேக தண்டம்
சுமர்ப்பிவித்த விஞ்ஞானம்.

நேற்று பத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்த ஒரு செய்தி எங்கள் மனதை ரொம்பவும் கலக்கிவிட்டது. ஏற்கெனவே இரண்டு வாரமாக சிரோமணியைப்பற்றிய சமாசாரம் பல வித ரூபங்களில் அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கிறதா? அது போதாதென்று பத்திரிகைகளில் வேறு செய்திகள் வர ஆரம்பித்துவிட்டன. நேற்று காலை நானும், மன்னியும் சென்னையில் சர்க்கார் வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். 'இவர்', வாஸு, அண்ணா மூன்றுபேரும் வீட்டிற்கு மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அநேகமாக எங்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே இடத்தில் வீடு அமையும்படி வாஸு பிரயத்தனப்படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், பத்திரிகையைப் படித்துக் கொண்டிருந்த, இவர் கையில் பத்திரிகையுடன் நாங்கள் உட்கார்ந்திருந்த இடத்திற்கு வந்தார். 'அலமு! சிரோமணியைப் பற்றி அடிபடும் செய்தி உண்மையாகத்தான் இருக்கும்போலிருக்கிறது' என்றார். 'ஏன்? மேற்கொண்டு ஏதாவது நம்பகமான தகவல் கிடைத்ததா? என்ன?' என்று கேட்டேன். 'தகவலா? இதோபார்!' என்று பத்திரிகையில் கொட்டை

55

எழுத்துக்களில் பிரசுரமாகியிருந்த ஓர் செய்தியைக் காண்பித்தார். அதில் காணப்பட்ட விஷயம்:—

பிரபல தென்னிந்திய சினிமா நடிகர்

குடித்துவிட்டுத் தெருவில் மீட்டத் கோரக் காட்சி

—பம்பாய்-மே...

இன்று தாஜ்மஹால் ஹோட்டலுக்கெதிரில் ஒருவர் மிதமிஞ்சிய குடியால் பிரக்ஞையற்றுக் கீழே விழுந்து கிடந்தார். பேர்வழி கொஞ்சம் நல்ல அந்தஸ்தில் உள்ளவராகக் காணப்பட்டது. அவரிடம் இருந்த சில கடிதங்களிலிருந்து அவருடைய பெயர் கே. டி. ரங்கநாத சிரோமணியென்றும், அவர் சென்னையைச் சேர்ந்தவரென்றும், கமனி பிக்சர்ஸார் பிடித்துவரும் படத்தில் இவர் சாணக்யராக நடிப்பவரென்றும் தெரிய வருகிறது" என்று இருந்தது.

இதற்குமேல் என்ன தகவல் வேண்டும்? பத்மஜா, வாஸு எல்லோரும் பார்த்த பேர்வழி சிரோமணியே என்பது நன்றாக ஊர்ஜிதமாகிவிட்டது.

காலம் போகிற போக்கைப் பார்த்தாயா? எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இந்தச் சிரோமணி எப்படி கெட்டமிருந்துவிட்டது பார்த்தாயா? சே! சே! ரொம்ப மோசம்! அன்று

சௌந்தரம், தன் அகமுடையான் சினிமாவில் சேர்ந்து நடிக்கிறான் என்ற பெருமை தாளாமல் ஆயிரம் ரூபாய் செக்கை எடுத்துக்கொண்டு ஓடோடியும் வந்து சொன்ன போது, 'நிஜமாகவே இதைப் பற்றிச் சந்தோஷப்படுவதானால், ரொம்பவும் முட்டாள்தனம் என்றுதான் சொல்வேன்,' என்று மன்னி சௌந்தரத்தினிடம் சொன்னபோது "ஏன்? என்னவாம்?" என்று தன் பெண்ணினுடைய அதிர்ஷ்டத்தைக் கண்டு பிறர் பொருமைப்பட்டுவிடுகிறமாதிரி மரியாதை கேட்டாரே! இப்பொழுது என்ன பதில் சொல்லப் போகிறாரோ பார்ப்போம். எவ்விருந்த ஆத்திரத்தில் அதைக் கொண்டு உடனே மாமியாரிடம் கொண்டு காட்டி விட வேண்டும் போலிருந்தது. "பொறுங்கள் அலமு. அவர் தான் (மாமியார்) ஏதோ தெரியாமல் 'சொல்லிவிட்டார். கொஞ்சம் தெரிந்தவர்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நமக்கும் அவருக்கும் அப்புறம் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது? திடீரென்று சொன்னால் மனஸுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொள்வார். அத்துடன் நிற்கும்? உடனே விஷயம் சௌந்தரத்துக்கு எட்டும். பாவம்! அது அவறியடித்துக்கொண்டு ஓடிவந்து இப்பொழுதே பம்பாய்க்குக் கிளம்ப வேண்டுமென்று சொல்லும். முதலில் உங்கள் அகத்துக்காரரும், வாஸுவும் போய் நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்ளட்டும். பிறகு நாம் போகலாம். ஆனால் இதற்குள்

18-5-47

சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு

19

இது ரொம்ப பேருக்குத் தெரிந்துவிட்டிருக்கும். அப்படியேதான் இருந்தாலும் தானாக வெளிவந்து சௌந்தரத்துக்குத் தெரிகிற போது தெரியட்டும். நாமாகச் சொல்லி அதன் மனதைக் குழப்பவேண்டாம்" என்று மன்னி சொல்லி முடித்தாள். அவள் சொல்வதும் நியாயமாகத்தான் பட்டது.

'சரி, மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியது என்ன? ரொம்ப கெட்டிக்காரன் என்று பார்த்தேன், முட்டாள்தனம்! கடைசியில் பருகுழியில் போய் விழுந்துவிட்டானே. அவனைச் சொல்லியும் பயனில்லை. காலத்தினுடைய போக்கு அப்படியிருக்கிறது' என்றார் 'இவர்'.

'செய்வதென்ன? ராத்திரி மெயிலுக்கு நீங்களும், வாஸுவும் பம்பாய்க்குப் புறப்பட வேண்டும். போய் உள்ள நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டு 'படத்தில் நடித்தது போறும். ஊருக்கு வா போகலாம்' என்று சொல்லி சிரோமணியை இங்கே அழைத்துக் கொண்டுவிட்டு மறு வேலை பார்க்க வேண்டும். இனிமேல் ஒரு நிமிஷங் கூடத் தாமதிப்பதற்கில்லை' என்றேன்.

இவரும், வாஸுவும் ராத்திரி பம்பாய்க்குப் போவதாக இருக்கிறார்கள். அதற்குள் கமனி பிக்சர்ஸ் செர்ந்தக் காரரைப் பார்த்து விவரம் தெரிந்து கொள்வதற்காக கமனி பிக்சர்ஸ் சொந்தக்காரரின் வீட்டுக்குப்போயிருக்கிறார்கள்.

முடியுமானால் எப்படியாவது கண்டிராக்டை ரத்து செய்து விடப் பிரயத்தின்படுவதாக வாஸு சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆமாம். முன் கடிதத்திலேயே எழுத வேண்டுமென்றிருந்தேன். மறந்தே போய்விட்டேன், எல்லாம் நம்ம ராவ்பகதூர் மாமாவைப் பற்றித்தான். பாவம்! போன வாரம் பத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்த ஒரு செய்தியைப்பார்த்து அவர் எங்கே மூர்ச்சை போட்டு விழுந்து விடப்போகிறாரோ என்று பயந்து போய்விட்டேன். இதுவரை அப்படிப்பட்ட ஸமாசாரம் ஒன்றும் வராததால் நல்லடியாக அப்படி ஒன்றும் நேர்ந்துவிடவில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். எல்லாம் போன வாரம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் பட்டங்கள் ஒழிப்பு தீர்மானத்தைப் பற்றித்தான் சொல்கிறேன். இந்த ராவ்பக

தூர் பட்டத்தைப் பெறுவதற்கு மாமா என்ன பாடுபட்டார்! எத்தனை உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எவ்வளவு உபார்ட்டி! கலெக்டர் துரையவர்களிடம் எத்தனை தரம் பேட்டி! கிராமத்துக்கு அவர் விஜயம் செய்துவிட்டால் என்ன மரியாதை! என்ன தடபுடல்! அடியம்மா! எண்ணான் உடம்பையும் ஒரு சாணகக்குறுக்கிக்கொண்டு கலெக்டரிடம் அவர் காட்டிய பயபக்தி! இப்பொழுது நினைத்துக்கொண்டால்கூட ஐயோ பாவம் என்று தான் தோன்றுகிறது. போன வருஷம்கூட புதுவருஷப்பட்டங்கள் ஜாப்தாவில் தன்னுடைய பெயர் வந்திருக்கிறதா (திவான் பகதூர் பட்டம்) என்று பத்திரிகையை அவசர அவசரமாக மாமா புரட்டிப் பார்த்தபோது, நான் சொன்னேன். தேசிய இயக்கம் வலுவடைந்துவிட்டது, பட்டங்களெல்லாம் கற்று வாக்கில்

".....பத்திரிகையைப் படித்துக்கொண்டிருந்த இவர், கையில் பத்திரிகையுடன் நாங்கள் உட்கார்ந்திருந்த இடத்திற்கு வந்தார்....."

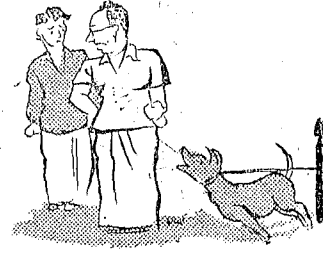
பறக்கின்றன. இந்த சமயத்தில் பட்டத்தில் மோகம் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமே இல்லை மாமா. இப்பொழுதெல்லாம்பதவி மோகம் தான் பல மாயிருக்கிறது' என்று. அதற்கு அவர், 'போடி பைத்தியமே. எதற்காக எது நிற்கும்? ஒரு திவான் பகதூர் என்றால் சாதாரண விஷயம் என்று நினைத்து விட்டாயா? அதற்கென்று உள்ளகோஷ்டியில் அதற்குள்ளுள்ள கௌரவம் வேறுதான். உனக்

கென்ன தெரியும்? இந்த திவான்பகதூர் பட்டத்தைப் பெற நான் செய்திருக்கும் ஸாஹஸங்கள் எப்படிப்பட்டவை என்று உனக்குத் தெரியுமா? என்று பதில் சொன்னாரே, ஞாபகம் இருக்கிறதா? பாவம், அப்படிப்பட்ட ஒரு மதிப்பையும், ஆவலையும் வைத்திருந்தவருக்கு இந்த மாநிலியான ஒரு செய்தி பேரிடியைப் போன்ற ஓர் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கும் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

ஆனால் இதனால் அம்மாமிக் கு ஒரு விதத்தில் சந்தோஷமே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இனி அடிக்கடி உத்தியோகஸ்தர்கள் வருகையையும் உபாபட்டியுமான தொந்தரவுகள் இருக்காது பார்!

என்னமோ நாம் சுலபமாகச் சொல்லிவிடுகிறோம். ஒவ்வொரு வருக்கு ஒவ்வொரு விதமான 'பைத்தியம்' அதையாரால் நிறுத்த முடியும்!

அரசியல் நிரணய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் மாமாவைப் போன்றவர்களுக்கு மிகுந்த ஆத்திரத்தைத் தான் உண்டாக்கியிருக்கும். என்ன செய்வது! எல்லாரையும்போல் ஸ்டிரைக் செய்கிறோம் என்று பயமுறுத்தலாமா? என்னவென்று ஸ்டிரைக் செய்வது! பட்டத்தைத் துறந்து விடுவோம் என்று? துறந்து விட்டோமே! அவர்களும் அதைத்தானே சொல்கிறார்கள்! பாவம்! மாமா

முதல்வர்:—பயப்படாதே பம்பா! 2 நாள் அதோட பழகிடு போறும் சரியாயிடும்.

இரண்டாமவர்:—அநான் இத்தன நாளா ஒன்னோட பழகறேனப்பா!

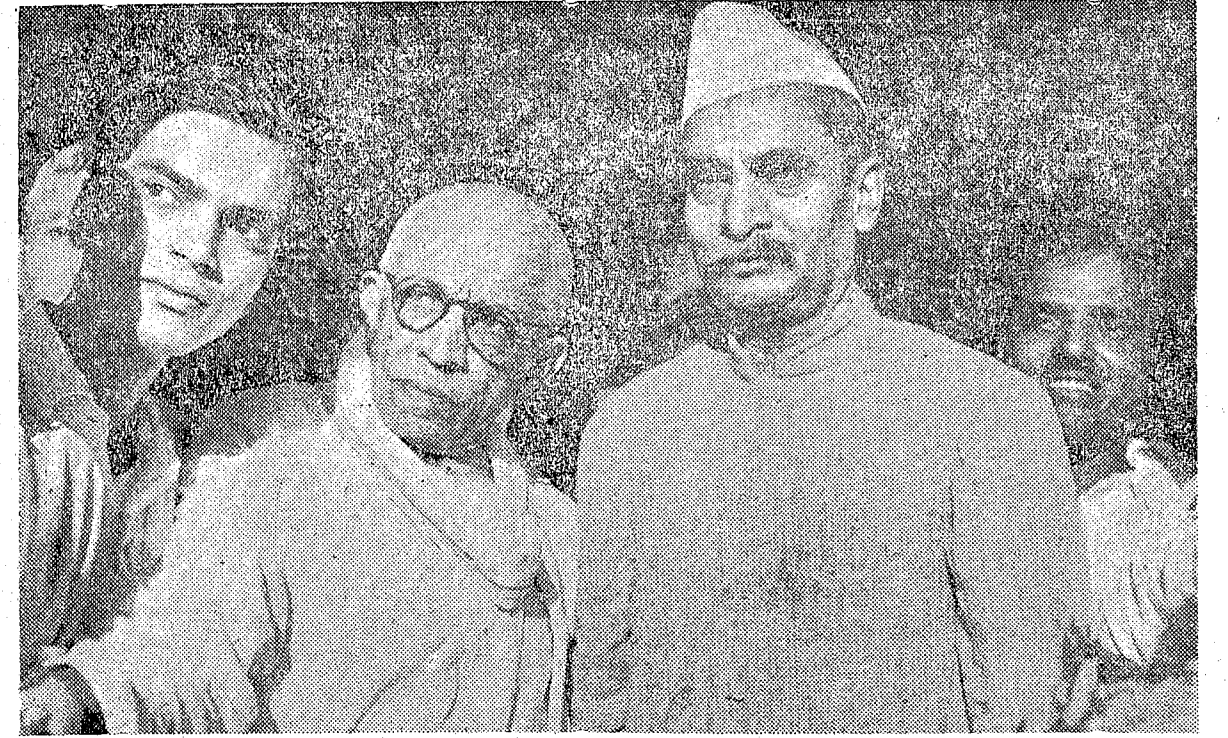
என்ன செய்யப் போகிறாரோ? ஸ்டிரைக் என்று சொல்லவே ஞாபகம் வருகிறது. அண்ணா அங்கு வந்திருந்தபோது, 'பசுவும், எருமையும் கன்று போட்டிருக்கிறது. மன்னிக்குத்தான் உடம்பு சரியாக இல்லை. அவளுடைய உடம்பு தேறுகிற வரையில் பசுவையும் எருமையையும் ஓட்டி வைத்துக்கொண்டிரு.' என்று சொன்னாராம். அதற்கு அண்ணா, மனிதர்களுக்கே இரக்க இடம் அகப்படவில்லை! மாட்டை வேறு எங்கே வைத்துக்கொள்வது? என்று சொல்லிவிட்டு வந்து விட்டதாகச் சொன்னான்.

இங்கே பால்காரர்கள், திவனங்களின் விலைவாசிகள் அதிகாரிவிட்டதென்று ஸ்டிரைக் செய்யப்போவதாகப் பயமுறுத்தினார்கள். அவர்களுடைய குறையைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் தீர்ப்பதாக உணவு மந்திரி அளித்துள்ள உறுதியின் பேரில் ஸ்டிரைக்கை ஒத்திவைத்திருக்கிறோர்களாம். இதற்கிடையில் பால் விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நம்ம செலவுக்கு, இந்த விலையில் வாங்கி நிர்வகிக்க முடியும் என்று தேர்ந்தெடுத்தவை ஒன்று கட்டிவிடுவதாக 'இவர்' சொல்கிறார். ஆகையால் பசுவையும், எருமையையும் உடனே ஓட்டி அனுப்பவும்.

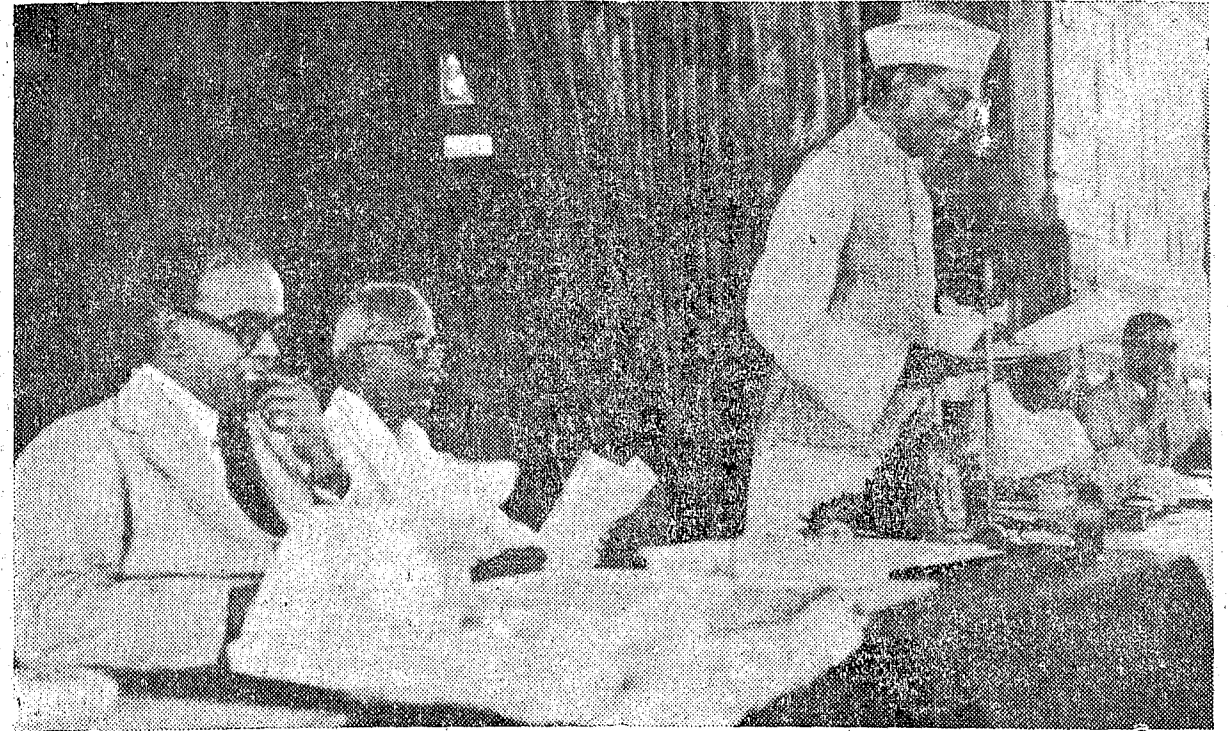
நிஜமாக, இந்த ஸ்டிரைக் மாத்திரம் நடந்திருந்தால், மன்னி சொல்கிற மாநிலி, கெய், மோர், இல்லாமல் போய்விடுமே என்ற பயம்கூட இல்லை. காலை யில் எழுந்தவுடனே காப்பியாயில் மண் விழுந்துவிடுமே என்ற திகிலல்லவா இந்த ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது!

என்னமோ, காலை யில் எழுந்தால் ஸ்டிரைக் வார்த்தைதான் காதில் விழுகிறது. எடுத்ததற்கெல்லாம் ஸ்டிரைக் போயேன். 'ஆறு இருகரையும் வெள்ளம் புரண்டே' டி. இனும்..... என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்களே அந்தமாதிரி எல்லாரும் ஸ்டிரைக் செய்வதாகப் பயமுறுத்தி காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த ஏழை உபாத்தியாயர்கள் விஷயம்தான் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறது' என்று பக்கத்து வீட்டுக் கணக்கு வாத்தியார், ஸ்டிரைக் பேச்சு வரும் போதெல்லாம் 'இவரிடம்' ஒரு குரல் பாடித் தீர்த்துவிடுகிறார். பாவம்! அவர் சொல்கிற மாநிலி உபாத்தியாயர்களைத் தவிர மீதி பேர்களெல்லாம் ஏதோ ஒரு மாதிரியில் தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டிருப்பதாகத்தான் தெரிகிறது. அவர்கள் பண்ண பாக்கியம் அது. யார் என்ன செய்யலாம்?

இப்படிக்கு, உன் அன்புள்ள, அலறு.

இந்திய சர்க்கார் உணவு மந்திரி டாக்டர் ராஜன் பாபு சென்னை வந்தவுடன் டாக்டர் ராஜனும் தலைவர்களும் அவருக்களித்த வரவேற்பின்போது எடுத்த படம்.

அ. இ. கூட்டுறவு நிஜஸ்திரர்கள் மகாநாட்டில் தலைமை வகித்துப் பிரசங்கம் செய்தார் ராஜன் பாபு.

“சுதேசமித்திரன்” வாரப்பதிப்பு

சந்தா விவரம்

(சந்தாவை முன்னதாக கட்டவேண்டும்.)

	இந்தியா சிலோன்	வெளிநாடு
1-வருஷம்	13 0	18 0
6-மாதம்	7 0	9 8
3-மாதம்	3 12	5 0

தனிப்பிரதி அரை 4

3-மாதத்திற்கு குறைந்து சந்தா ஒப்புக்கொள்ளப்படமாட்டாது. மாணேஜர், “சுதேசமித்திரன்” ஆபீஸ், மவுண்ட் ரோடு, மதராஸ்.

வேண்டும்!

ச. சீக்தாராம்

மறு பிறப்பில் மக்களிடையே
மாணிலத்தில் வாழ
பெருமை யுள தமிழகத்தில்
பிறவி கொள்ள வேண்டும்

2

மலை வளமும் நில வளமும்
மலிந்த தமிழ் நாட்டில்
புலவன் பேறு பெற்றுப் பணி
புரியும் மனம் வேண்டும்

3

அலையமும் சோலைகளும்
அணி செய் தமிழ் நாட்டில்
நூலறிவை மக்கள் தினம்
நுணுகி ஆய வேண்டும்

4

நஞ்சை நிலம் நெல் கொழிக்கும்
நந்தமிழ் நன்னாட்டில்
பஞ்சை நிலம் விளை பொருள்கள்
பொலிவு பெற வேண்டும்

5

எங்கும் புகழ் ஓங்கி வரும்
எந்தமிழ் நன்னாட்டில்
மங்கலங்கள் பொங்கி நிற்க
மகிழ்ந்து வாழ வேண்டும்

“ஜெ. மா. ந.
—ஜே.!”

இது அடுக்காது:
நான் பின்னை
குட்டி காரன்.
அவ்வளவு தான்
சொல்லுவேன்—
அப்பறம், மேலே
ஒருத்தன் எரிஞ்
சுக்கிட்டுப்
போறான் பாரு
ங்க. அவனுக்குத்
தான் வெளிச்
சம்—” சோமு
வுக்குத் துக்கம்
நெஞ்சையடைக்
துக் கொண்டது.
அவன் கதறிக்கொண்டே திரும்பி
வான்.

“ஹூம்! அப்படி ஒருத்தன்
இருக்கிறான்?” இந்த சொற்கள்
சோமுவின்காதுகளில் விழவில்லை.
காளிங்கராயன் ‘கட கட’வென்று
நகைத்தான். அதில் தொனித்த
என்னமும், இறுமாப்பும் அவன்
‘பெருங்கை’ என்-தை மிகைப்
படுத்தின. அதை தொடர்ந்து
மறு பக்கம் திரும்பி, “என்னு
சேர்வை. இந்தப் யலக்கு எவ்
வளவு திரும்பு பாதியா?” என்
றான்.

“ஆமா, அங்காணியிலும் குத்
தகை எடுத்தனுக்கு இராமம்
இருந்திச்சின்னா, நாடெல்லாம்
ஏது—”

“இருக்கட்டும், இதுவே நாமே
முந்தச்சுவர். நீ போயி, பெரிய
தனக்காரரைக் கண்டுக்கிட்டு,
என்னு, நான் சொல்றது விளங்
குதா?”

“ஹம்—”

“ஆமா, அவரு ஒரு பைத்தியங்
கொள்ளி மனுசர்ப்பா! அதுனாலே
இப்பவே அவரு கிட்டப் பக்கு
வமா—ஒரு பாதியா—சொல்லி
வெச்சு அந்த நோட்டை துக்கல்
செய்து தாவா போட்டுவெம் வர்ற
வியாளக்கிளமையே சுரங்கி
போட்டு அந்தப் பயலை—”

சேர்வை நெருங்கி வந்து,
“அதெல்லாம் நீக்க கவலைப்பா
திக்க நம்ம பேரைச் சொன்னாலே
எந்த எடமும் ஒறைஞ்சு பூட
வாணம்?”

“இப்போ, எல்லாத்தையும்விட,
நம்ம ஆளுங்க இருக்கிறானுவே—
‘கொளுவங் கூட்டறவன். குருதை
தேயுக்கிறவன், வண்டிக்காரன்,

புல்லுக்காரி—இவங்களை யெல்லாம்
கண்டு பிடிச்சு வமாச் சொல்லி வைக்
கணும். என்னு?”

“ஹூம்! அதெல்லாம் தெரியா
துங்களா? ‘மிங்குட்டி’க்கி ரீஞ்ச
வா கத்துக் குடுச்சணும்?”

சேர்வைக்காரன் ஆதாயத்துடன்
தான் திரும்பினான்!

2

சோவலம் இருநாறு ரூபாய் பெறு
மானமுள்ள பசு காளிங்கராய
னுக்கு ஒரு ரெரிதல்ல அவன்
மனதில் புகைந்த கொண்டிருந்த
வஞ்சம்தான் மூன்று மாதங்
களுக்கு முன் பற்றி எரிந்தது!
அவன் உத்திரவுப்படி, கொள்ளி
டத்தையும் இரண்டு மைல்களை
யும் கடந்து இரவுக்கிரவே அந்த
ஜீவன்—அவன் கொட்டிலுக்குப்
பத்திரமாக வந்து சேர்ந்த பின்னர்
அவனது மனம் சற்று நிம்மதி
யடைந்தது.

சோமு காளிங்கராயனின்
பழைய பண்ணையான். கொள்
ளித்துக்கு அக்கரையிலிருந்த
தேன்னத்தோப்புக்களை அவனிடம்
பகுதிக்கு விட்டிருந்தான் காளிங்
கன். மூன்று வருஷங்கள் வரையில்
பகுதியைக் கறராகச் செலுத்த
விட்டான் சோமு. அந்த
நான்காவது வாஷம்தான்—அவன்
பாவத்தைக் கொட்டிக்கொள்
வதற்கு வந்து சேர்ந்தது! ஒரு
காய், குறும்பை—ஒன்றல்ல
எங்கெந்தா குடியேறிய குங்கு
கை நிரந்தரமாக அந்த தோட்டத்
தை ஒப்புக்கொண்டு விட்டான்!
அந்த வருஷம் சோமு காளிங்
கனிடம் எவ்வளவோ பன்னாடியும்

பயனில்லை. பகுதி
தள்ளுபடி செய்ய
மறுத்து விட்
டான். சோமு
பஞ்சாயத்துச்
சபையில் விண்
பட்டம் செய்து
கொண்டதன்
பேரில் பஞ்சாயத்
துத் தலைவர்
சோமுவின்க்கம்
தீர்ப்பளித்து விட்
டார். முடிவில்—
ஆறு வருஷங்
களுக்கு எழுதி
யிருந்த குத்த
கைச் சீட்டையும்
காளிங்கன் பல

வந்த மாக விடுதலை வாங்கிக்கொண்
டான்.

இந்த சம்பவத்திற்கு முன்,
சோமு காளிங்கனிடம் குடும்பச்
செலவிற்காக நூறு ரூபாய் கடன்
வாங்கியிருந்தான். அது தீர்க்கப்
படாமலேயே இருந்து வந்தது.
இந்த மனஸ்தாபத்திற்குப்பின்,
காளிங்கனின் வேகு நானைய
வீரோதிப்பங்காளிடம் சென்று
சோமு பகுதிக்கு ஒப்புக்கொண்ட
தும், காளிங்கனின் கோபம்
கொழுந்தவிட்டெரிந்தது. இதன்
விளைவுதான், மூன்று மாதங்
களுக்கு முன் ஒரு காளிரவு சோமு
வின் பசு காணாமற்போனதற்குக்
காரணமாயிற்று!

மூன்று மாதங்களாக இரவு பக
லின்மேதேடி அலைந்த சோமு தன்
உரிமைப்பொருளின் இருப்பிடம்
ஒருவாறு தெரிந்தபோது, அசாத்
திய மகிழ்ச்சியடைந்தான். மனஸ்
தாபம் முழுவதையும் மறந்து
காளிங்கனிடம் பேசிப்பார்த்தான்.
முடிவில், தன் கடனுக்காவது
உண்டை துக்கொண்டு கணக்
குத் தீர்க்கும்படிக் கெஞ்சினான்.
காளிங்கராயன் அவனைக் கண்ட
படி பேசி, தன் கௌரவத்தைக்
குலைத்து விட்டதாகக் குற்றம்
சாட்டினான். காளிங்கனின் கோபம்
எல்லா மீறியபொழுது சோமு
வினால் அவனெதிரில் நிற்கக்கூட
முடியவில்லை.

உண்மையில் தன் பின்னை
குட்டிகள் வாழ்வதற்குத்தான்
ஒருவன் அவசியம்—என்றே தன்
உயிரில் பாசம் கொண்டு ஓடினான்!
வழக்கமான அந்தக் கோவில்
மண்டபத்தில்—காளிங்கனின்
வழக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்

பொழுது அந்திப்பெழுந்திருந்த நான்கு நாழிகைகள் இருந்தன. சிறு தூறல் போட்டு ஓய்ந்திருந்தது. குளத்தங்கரை வழியாக வந்துகொண்டிருந்த ஊர்க்காலி மாடுகளின் சத்தங்களை ஒலிசற்று நேரத்திற்கொருதரம் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

வயதான அந்த பஞ்சாயத்தத் தலைவர் இந்நகைகளாலும் உலையைத் தடவிவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். முப்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக மண்ணையிலேயே ஊறி அநேகம் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்திருந்த அந்த உள்ளம்-அன்றைய தீர்ப்புக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. ஏன்?—சுலபமான ஒரு பிரச்சனை 'பட்சபாதம்' என்ற பளுவினால் தீர்க்கப்படாமலிருந்தது! ஆனால், எதிரிலிருந்த இலவமரத்தின் மெல்லிய காமபுகளில் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த இரண்டிரண்டு காய்கள் அவரது மனத்தரசுக்கு உவமை கூறிக்கொண்டிருந்தது. முடிவில், தனது தீர்ப்பைக் கூறும்பொழுது அவரது நெஞ்சு உலர்ந்து விட்டது.

“வாதிபான காளிங்கராயர் செய்து கொண்ட பிரியாதின் படி, பிரதிவாதி யான சோமு வாதிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடனை ஒரு வார கெடுவிற்குள் செலுத்தி விட வேண்டியது. ஆனால் பிரதிவாதியின் புகாரை இந்தச் சபைதீர்மானிக்கிற படியின் பேரிலுள்ள மனஸ்தாபம் காரணமாகச் செய்து கொண்டதாகக் கருத வேண்டி வருகிறது. தகுந்த சாட்சியங்களைக் கொண்டும், வாதியின் யோக்கியதாம்சங்களைக் கொண்டும் இதைத் தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறது—

சோமுலின் உள்ளம் குமுறிக் கொண்டிருந்தது. பாவம்! அன்றைய விசாரணையில் அவனது கடன் பத்திரம் ஒன்றையே திரும்பத்திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அவன் தன் பகைவாளுக்குத் துச் சொல்லி அழுததெல்லாம் 'ஏழை சொல்' கூறிவிட்டது. குதிரை தேய்ப்பவன் முதல், புல்கைப்பவன் வரைபில் சாட்சிக்கு வந்து காளிங்கனுக்கு அனுகூலமாகக் கூறிவிட்டுச் சென்றதும் அவனது ஏழை உள்ளம் பதறிற்று.

சோமு துண்டை உதறிப் போட்டுக்கொண்டு எழுந்தான்.

“எஜமான்களே! மூனுமாசமா ராவும், பகலுமா அலைஞ்சிருக்கே னுங்களே—அவ்வளவும் பெய்யா? இதுதானாங்கரா சத்தியம்?”—ஷுணநேரத்தில் அவன் கண்கள் நீரைக் கொட்டிவிட்டன. அவன் தொண்டை வரட்சையடைந்து விட்டது. தலை நிமிர்ந்து அவன் தன் வார்த்தையை முடித்தபோது—மண்டபம் எதிரொலிசெய்தது!

‘தெய்வம் இருக்குதாங்களா?—’

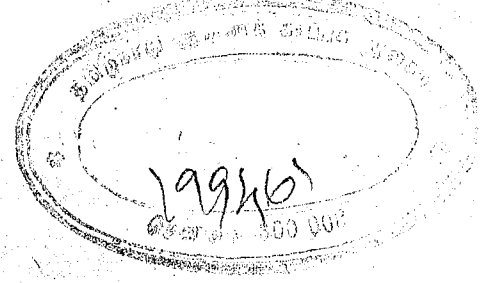
ரூபகப்படுத்துகிறோம்

“சுதேசமித்திரன்” வாரப்பதிப்பில் வெளிவரும் கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் இவற்றில் வரும் பெயர்கள், சம்பவங்கள் முதலியன எவரையும் துரிப்பிடுவன அல்ல அவை முற்றிலும் கற்பனையே.

—சூரியி.

இறுதியான இந்தச்சொல் அவர்கள் செவியில் புகுந்ததோ இல்லையோ, மண்டபத்தின் பக்கத்துச் சந்து, குளத்தங்கரை வரையில் அந்தச் சொல் காற்றில் மிதந்திருக்க வேண்டும்! நான்குடன் ஐந்தாக மேய்ந்துவிட்டுச் சாவதானமாக வந்துகொண்டிருந்த அந்த ஜீவனுக்கு மாத்திரம் செவி கூர்மையாக இருந்திருக்க வேண்டும்! வெகுநாட்களாகப் பழகியிருந்த ஒரு குரல் திடீரென்று அதிசயமாகக் கேட்டதும், அதனால் சுமமா இருக்க முடியுமா? வாலை உயரே தூக்கிக் கொண்டு ஒரு துள்ளு துள்ளி வந்து ‘ஹாம்’ காரத்துடன் சோமுவைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து முகர்ந்து பார்த்துக் கொண்டே அவனருகில் நின்றது சோமுலின் கேள்விக்கு அந்த வாயற்ற ஜீவன் பதிலளித்து விட்டது. அதன் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு முகத்தைக் கண்ணிரால் அபிஷேகம் செய்தான் சோமு.

எங்கள் விடு ஆற்றங்கரையோரம். அரசமரத்தடியும், அங்கு கோயில் கொண்டிருள்ள பிள்ளையாரும், கண்கவர் வனப்புடன் விளங்குவார்கள். சமீபத்தில் சிவாலயம். அந்தக் கோயிலின் மதின்கவரைப் பார்க்குந்தோறும் ஓடி புனிதமான உணர்ச்சி வெள்ளம், மனத்துள் பாயும். “யார்கட்டிய கோவிலோ, எந்த சிற்பியின் உள்ளத்தின் கலைக் கோயிலோ, இத்தனை அழகுடன் இன்னும் புதியதாகத் திகழுகிறது!” என்று என் மனம் சரித்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுவிடும்.

மாலை நேரம்:—தீவாராதனை முடிந்து பக்தர்கள் சென்றுகொண்டிருந்தனர். பகலில் அடித்த வெயிலின் வெப்பம் தாங்காது, மக்கள் ஆற்றோரம் சென்றுகொண்டிருந்தனர். நமது நாட்டில் பெண்களின் பிறப்பே கொடுமையுடையது. பெண்கள், கடவுளால் சிறுஷ்டிக்கப்பட்ட, இயற்கை வசதிகளைக் கூட, அடைய முடியாமல், செய்திருக்கின்றனர்—ஆண்கள். நல்ல காற்றில் தனியாக உலாவப் போகவும் அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது, வீட்டில் அடைப்பட்டிருக்க வேண்டும் கூண்டுக் கிளியைப் போல். அக்கா, அக்கா என்று கிளிகள் கீச்சிட்டன. என் வீட்டு வாயிலில் திடீரென மூன்று குழந்தைகள் காணப்பட்டனர். என் மனதில் காரணம் தெரியாத வெறுப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் குழந்தைகளோ அவர்களைக் கண்டதும், மலர்ந்த முகத்துடன் வரவேற்றனர். வீட்டில் இரவு பலகாரத்திற்காக வைத்திருந்த தோரையின்மீடம்—என் குழந்தைகளின் கண்ணாட்டம் சென்றது. வந்திருந்த பிச்சைக்காரப் பிள்ளைகள் அழைய குரலில் பாட ஆரம்பித்தனர். தாயுமானவர் பாடலிலிருந்து டாக்கிப் பாட்டுக்கள்

வரை அவர்கள் கற்று வைத்திருந்தனர். பாட்டுக்கள் யாவரையும் பரவசப்படுத்தின—அதன் பயன் அன்று இரவு நான் பட்டினியே யிருக்க வேண்டி வந்ததுதான். அதிலிருந்து அவர்கள் தினமும் வர ஆரம்பித்தனர். பழக்கத்தின் தன்மையாலோ அல்லது என்ன காரணத்தாலோ, அந்தச் சிறுவர்களிடம் எனக்கு அன்பு தோன்றவாரம்பித்தது. ஒரு நாள், ஏண்டா பையன்களா! உங்களுக்குத் தாய் தகப்பனார் இருக்கிறார்களா? என்று கேட்டேன். “இருக்காங்க” என்ற ஆவல் நிறைந்த பதில் அவர்களில் வயதில் சிறிய பிள்ளைகளிடமிருந்து வந்தது.

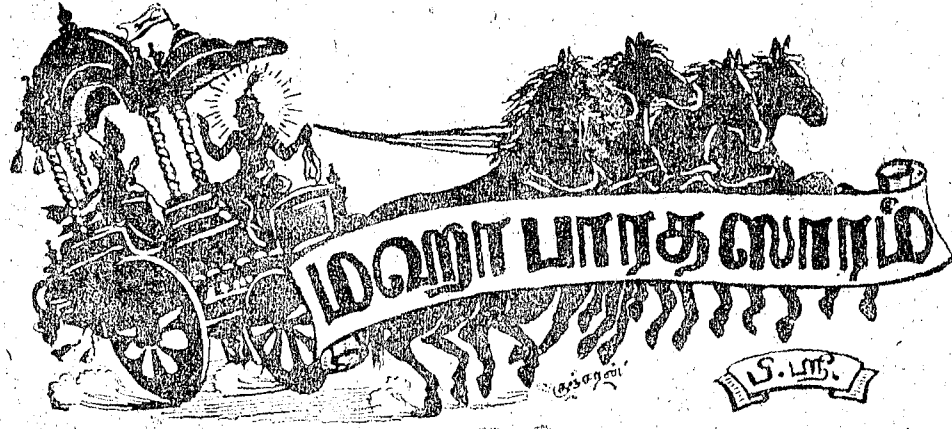
எங்கு இருக்கிறார்கள்?”

“ஜெயிலில்”

நான் திடுக்கிட்டேன். “ஏன்” “எங்கப் பா மறியல் செய்தாங்க” நான் தொடர்ந்து “அம்மாவும் சத்யாக்கரம் செய்தாளோ, எனவும், பையன் சிறிது வெட்கமும், நாணமும் கலந்த குரலில் இல்லை. திருட்டுச் செய்தான்—எங்களுக்குக். சேர்த்தாப்போல் நாலு நாளாய் வீட்டில் சோறில்லை. அங்கொரு பணக்கார வீட்டில் புகுந்து, வெள்ளிக் கிண்ணத்தைத் திருடிக்கையும் களவுமாய் பிடிபட்டுத் தண்டனையடைந்துவிட்டாங்க, என்று சொன்னவுடன், என் மனம் கொதித்தது. ஜயோ! பெண்கள் நிராதரவான நிலையை அடைந்தால், பிழைக்கும் வகை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்நாட்டில்! என்ன பரிதாபம்! எத்தனை நேரம் இந்த யோசனையி லாழ்ந்தேன் என்பது தெரியவில்லை. இன்னொருநாள் அந்தக் குழந்தைகள் வந்தன. வழக்கம் போல் நின்பண்டம் தின்ற பின்பு, அவர்களில் பெரியவன் என்னைப் பார்த்து, “அம்மா, உங்களைப்

பார்த்தால், என் தாயின் நினைப்பு உண்டாகிறது. உங்களது அன்பு வெள்ளம் என் மனத்துக்கத்தை ஆற்றுகிறது. எத்தனைநாள் நாங்க லிப்படி ஆதரவின்றி அலைவது? பகவானின் அருள் வெள்ளம் என்று எங்கள்மேல் பாய்கிறதோ. அன்றல்லவா நல்லநாள்,—அந்த நாளும் வந்திடாதோ—என்று பாட ஆரம்பித்தான். நான் சிரித்து, “பையா! ஏது ரொம்ப வேதாந்தியாகி விட்டயா? மேடைப் பிரசங்கிக் கட உன்கிட்டேப் பேச்சுக்கலையைப் பிச்சை தான் வாங்கவேணும்” என்று வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.

வானம் இருண்டது. உலகம் நடுங்கியது. மழையும், காற்றும் கலந்தடித்தது. எல்லாரும் அவரவர்கள் வீட்டினுள் புகுந்து கொண்டனர். “ஹோ” வென்ற இரைச்சலுடன் ‘தமிர்’ நதி ஓடிக்கொண்டிருந்தாள். இரவு பெய்த பழையும் ஒருவாறாக ஓய்ந்தது. பிள்ளைகள் கூகிதக் கப்பல் செய்து தெருவில் தேங்கியிருந்த நீர்களில் மிதக்கவிட்டனர்—நானும் மனதில் ஒரு சித எண்ணமுமின்றி வாயிலில் நின்றிருந்தேன். ஆற்றக்குச் சென்று திருப்புபவர்கள யாவரும் வருத்தம் முகத்தில் தோன்ற சென்று கொண்டிருந்தனர். விசாரித்ததில், அந்தப் பிச்சைக்கார சிறுவர்கள் மூவரும், ஒன்றாக, தண்ணீர் வற்றிய பள்ளத்தில் இறந்து கிடப்பதாக அறிந்தேன். என்றான் குழறியது. போய்ப் பார்த்தபோது, நேற்று என்னிடம் பேசிய வாலிபன், அதே புன்னகையுடன், தன திருகைகளாலும், சகோதரர்களைத் தழுவி வண்ணம், இறந்து கிடந்தான் “உனக்கு அருள் வெள்ளம் வந்த விதம் இப்படியா? என்று எனது வாய் முனு முனுத்தது.

81

தூதும் தூதலோசனையும்

★

ஹஸ்திபுரத்தில் கண்ண பிரான் அடியெடுத்து வைத்ததும் அந்த நகரமே ஒரு புதிய சோபை பெற்றதுபோல விளங்கியது. நகரத்தைச் சூழ்ந்த சோலைகளில் வழக்கம் போலத்தான் அன்றும் வண்டு கள் பாடின, மயில்கள் ஆடின. ஆனால் வண்டுகளின் ரீங்காரத்திலே அன்று புதியதோர் உவகை ஒலி செய்தது. தோகை விரித்தாடிய மயிலின் நடனத்திலும் ஒரு புதிய எக்களிப்பு, தாண்டவமாடிற்று. இயற்கையே கண் திறந்து மனம் உவந்து கண்ணை வரவேற்பதுபோலத் தோன்றியது.

உம்பர் நாயகன் வரவுகண்டு உளங்களி கூர்ந்து தும்பி பாடின; தோகைநின்ற அடின சோலை!

[உம்பர் நாயகன்-தேவ தேவனாகிய கண்ணன். களிகூர்ந்து-களிப்பு மிகுந்து. தும்பி-வண்டுகள். தோகை-மயில்கள்.]

ஓரே குதூகலம்

தாமரைப் பொய்கைகளில் மலர்ந்திருந்த செந்தாமரைப் பூக்களும் முகமலர்ந்து அகமகிழ்ந்து கண்ணை வரவேற்றன. நகரத்தின் வெண்ணிறக் கொடிச் சிலைகளும் ஆகாய கங்கை அலை வீசுவதுபோலப் படர்ந்து பரந்து கண்ணன் வரவு கண்டு அவ்வரவைத்

துரிதப்படுத்துவதுபோல் களிகூர்ந்து கை காட்டின. வீதிகளில் எல்லாம் “கண்ணன் வரப் போகிறார்; வந்து விட்டார்: என்ன வசிகரமேணி!” என்ற பேச்சு—“போங்கள்; விலகுங்கள்” என்ற ஓசைகள். சிற்றரசர் தனும் சேனை வீரர்களும் யானைமேலும் குதிரை மேலும் எதிர் எதிர் நின்று மயங்கி, முன்னும் போகாமல், பின்னும் போக முடியாமல், பக்கங்களிலும் இடம் பெயர்ந்து விலக முடியாமல், அப்படி அப்படியே பிரமித்து நின்றார்கள்.

பல மாளிகைகளிலும் வலம் புரிச் சங்குகள் முழங்கின; பார்க்க வந்த பெண்களின் பாதச் சிலம்புகள் கலீர் கலீர் என்று சப்தித்தன; நகரமெங்கும் முரசுகள் அதிர்ந்தன.

தூதுவிட்டுத் தீவைத்தவர்

செம்பொற் குன்றுபோலத் திகழ்ந்த அரண்மனைக்கெதிரே தூரத்தில் ஒரு சோலையிலே கண்ணன் தங்கினார்; தாம் வந்திருப்பதாகத் துரியோதனனுக்கு முன் கூட்டிச் செய்தி சொல்லி அனுப்பினார்.

அன்று தூதுகொண்டு இலங்கைத் தீவினைத்தவன், ஐவர்க்கு இன்று தூதுவந்(து), எயிற் புறந்(து) இறுத்தனன் என்று, தூது தூதுவன் டினம்முல் தொடையலன் தனக்குச் சென்று தூதுவர் இயம்பினார், சேவடி வணங்கி.

[திவினைத்தவன்-தீவைக்கும் படி செய்தவன். எயிற்புறத்து-மதிற்புறத்திலே. இறுத்தனன்-தங்கினான். என்னு-என்று. தூது-நெருங்குகிற. தூதுவண்டு-(மாதர்கள்) தூதாக விட்ட வண்டு. வண்டினம்-வண்டுகளின் கூட்டம். முரல்-ரீங்காரஞ்செய்கிற, தொடையலான்-மாலையையுடைய துரியோதனன். சேவடி-செம்மையான அடிகள்.]

கண்ணன் அனுப்பிய தூதர்கள் போய், “அன்று அனுமானைத் தூதுவிட்டு லங்காதகனம் செய்தவர் இன்று பாண்டவர்களுக்காகத் தூது வந்திருக்கிறார்; மதிற்பக்கத்திலுள்ள சோலையில் தங்கியிருக்கிறார்!” என்று சொன்னார்கள். அன்று தூதனுப்பி இலங்கையை எரித்தவர் இன்று தாமே தூது வந்து விட்டதால், இந்த நகரத்திற்கும் எத்தகைய கேடு விளையப்போகிறதோ? —என்பது குறிப்பு.

மாமாவும் மருமகனும்

ஆனால் இந்தக் குறிப்பைத் துரியோதனன் கவனிக்கு

18-5-47

சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு

27

வில்லை; “கண்ணன் வந்தான்” என்றதும், அரண்மனையையும், சுற்றுமுள்ள வீதிகளையும் அலங்கரிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு செய்தான். தானும் எதிர்கொண்டு கண்ணனை வரவேற்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். எல்லாம் தன்கௌரவத்திற்காகத்தான், கண்ணனையும் கௌரவிக்க எண்ணினான். ஆனால் சகுனி மாமா, “ராஜாதி ராஜனாகிய நீ மாடுமேய்த்த கோபாலனுக்கு எதிர்சென்று மரியாதை செய்வதா?” என்று சிரித்து, மருமகனைத் தடுத்து விட்டான்: “என்னை அவற்கு எதிர்

[செல்வ(து)?” என்றுதன் மருகன் தன்னை வன்பெடுத்துகைந்தான், கொடுமைகூர் சகுனி.

[அவற்கு-அவனுக்கு வன்பு-வலிமை. தகைந்தான்-தடுத்தான். கொடுமைகூர்-கொடுமை மிகுந்த.]

மாமா சொன்னது சரிதான் என்று மருமகனுக்குத் தோன்றியது. ஆகவே அவன், “கண்ணன் தங்குவதற்கு ஒரு பெரிய மாளிகையைச் சித்தஞ்செய்யுங்கள். அதைக் கண்காட்சியாக அலங்கரியுங்கள்” என்று உத்தரவு செய்துவிட்டு, தான் தன்னுடைய தங்கச் சிங்காசனத்தில் ஐம்மென்று வீற்றிருந்தான். வீற்றிருந்து சகுனியுடன், “மாடுமேய்த்தாலென்ன? மாமா! அவன் ஆடுமேய்த்தாலென்ன? இன்று மனிதரை மேய்க்கிறான், ஏய்க்கிறான் மாயக் கண்ணன்! நாமும் மனிதரை ஏய்த்தும் மேய்த்தும்தானே ஆட்சி செலுத்துகிறோம்; ஆடம்பர அதிகார போக பாக்கியங்களை யெல்லாம் அனுபவிக்கிறோம். ஆகவே, நாம் அவனையும் ஏய்ப்பதற்காவது உபசரிக்க வேண்டியதுதான்!” என்றான். மருமகனுடைய புத்திசாலித்

தனம் மாமனைக் களிப்புக் கடலில் ஆழ்த்திவிட்டது.

அண்ணனும் தம்பியும்

துரியோதனனும் மாமனும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அரண்மனையில் வேறொரு புறத்திலே திருதராஷ்டிரன் விதுரனுடன், “தம்பி! அவர் வருகிறாரே, மரியாதை செய்ய வேண்டாமா? விருந்து செய்ய வேண்டாமா? யாதவக் குறுநில மன்னராயினும் பெரிய புத்தியுடையவர் அல்லவா? துவாரகைச் சிற்றரசனை மூன்று உலகங்களுக்கும் முடிவற்ற ஏகாதிபத்தியம் வகிக்கும் ராஜாதி ராஜன் என்கிறார்களே, அவருக்கு அதிதி பூஜை செய்ய வேண்டாமா? நந்நான்கு சிறந்த குதிரைகள் கட்டிய பொன் மயமான பதினாறு தேர்களைக் கண்ணு

கண்ணனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறான் துரியோதனனும். மேலும் எட்டு யானைகளையும் பரிசளிக்கப் போகிறானும் என்று குதூகலமாகப் பேசினான்.

நானயோதனமும் துர்ப்புத்தியும்

அதற்கு விதூரன், “மகாத்மாவான கண்ணபிரானை அப்படியெல்லாம் ஏமாற்ற முடியுமா? அண்ணா! நீர் முதுமைப் பருவத்தில் இப்படிக்கப் பட நாடகம் ஆடலாமா? மோசம் நாசமல்லவா? பொருளால் பரம்பொருளை அபகரிக்க முடியுமா? கடலைவிட்டு அலைகளைப் பிரிக்க முடியாததுபோல் கண்ணனிடமிருந்து ஐவரையும் வேறுபடுத்த முடியாதே! கண்ணனும் அர்ச்சுனனும் கதிரவனும் ஒளியும் போல் ஒன்றல்லவா? பாண்டவர்களுக்கு நீதி செலுத்துவதே நீர் செய்யத் தக்க கிருஷ்ண பூஜை; இதுதான் அவர் விரும்பும் அரும் பொருள்!” என்று பதில் சொன்னான்.

அச்சமயம் அங்கே வந்த துரியோதனன், “சிறந்த பாவே! நீர் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டு தான் வந்தேன். நீர் சொன்னதெல்லாம் உண்மை. கண்ணன் ஐவரிடம் பட்சபாதமுள்ளவர்தான். அவரை நாம் வசப்படுத்த முடியாது; ஆகவே பொருள் கொடுக்க வேண்டாம்; பூஜை செய்யவும் வேண்டாம். ‘பயத்தால் நம்மைப் பூஜிக்கிறார்கள்!’ என்று அவர் நினைக்கவும் கூடும்” என்று சொன்னான்.

கண்ணனைக் கட்டுதல்

அப்போது பிஷ்மர், “துரியோதன! நீ பகவானை அவமதிக்கலாகாது; அவமதிக்கவும் முடியாது. பூஜிக்காதவர்களிடத்திலும் அவருக்குக் கோபம் கிடையாது; அவமதித்தவர்களை

யும் அவர் அவமதியார். அந்த நஷ்டம் அவருக்கு அல்ல; நமக்குத்தானே! அவரது தர்மாவேசம் எரிந்துவிடுமே! அட, துரியோதன! பார்த்துப் பிழைத்துப்போ” என்று புத்திசொன்னார்; துரியோதனன் பிரியப்படாத வார்த்தைகளை உறுதியாகச் சொன்னார்.

மறுபடியும் அவர் துரியோதனனை முகம் நோக்கி, “குழந்தாய்! நீ கேட்குமானால் இரக்க வேண்டுமென்று தானே எனக்கு ஆசை? கோபாலர் அன்பிற்குக் கட்டுப்பட்டவர். சகாதேவன் அன்புக் கயிற்றால் அவரைக் கட்டிவிட்டதாக அறிகிறேன். அப்படி உனக்கும் அவர் கட்டுப்பட்டால், பாண்டவர்களும் கட்டுப்படுவார்களே! அதுவே உனக்கு வெற்றி, பெருஞ்செல்வம். இந்தச் செல்வத்தை அடைய இதுவே தருணம்” என்றார்.

உடனே துரியோதனன், “ஓ பிதாமஹரே! ஆம், கட்டப் போகிறேன்; பாண்டவர்களின் முக்கிய கதியைக் கட்டப்போகிறேன்! அவர் கட்டுப்பட்டால் பாண்டவர்களும் பூமியும் எனக்கு வசமாகி விடுவார்கள்! இல்லையா? தாத்தா! சரியான ஆலோசனை! ஆசாமி காடையில் இங்கு வருவார். அபாயமில்லாத ஓர் உபாயத்தால் கட்டிப் போடப் போகிறேன் கள்ளக் கிருஷ்ணனை! ஆனால், தாத்தா சொல்லுகிற அன்புக் கயிறு என்னிடம் கிடையாது. அந்தக் கயிற்றைச் சகாதேவன் எந்தக் கடையில் வாங்கினானோ? அந்தக் கடையும் அந்த அபூர்வச் சரக்கும் ஹஸ்தினாபுரத்தில் விதூரர்விடமிருந்து வேறெங்கும் காணக் கிடைப்பதில்லை! அன்புக் கயிறுபோன்ற இன்பக் கயிறு கொண்டு கட்டுவதற்கு நான் தயாராயிருக்கிறேன்? துன்பக் கயிறு, துன்பச் சங்கிலி, துன்ப விலங்கு பூட்டு, வேன்; சிறையில் மாட்டுவேன்; என் கிர்த்தியை நிலைநாட்டுவேன்; ஐவரையும் மீண்டும் காட்டுக்கு ஒட்டுவேன்!” என்

றெல்லாம் கர்ஜித்துத் தொடங்கினான்.

தந்தையின் சங்கடம்

திருதராஷ்டிரனும் பயந்து போனான். “ஐயோ! சம்பந்தியல்லவா? அந்நி அல்லவா? தூதரல்லவா? நண்பராக அல்லவா யாதவப் படைகளை நமக்குத் துணையாய் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்? அவரைக் கட்டலாமா? கட்டத்தான் முடியுமா? பொல்லாத மாயாவி அல்லவா? பிள்ளாய்! மண்டலேச் வராத வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நீ விரைவில் கிருஷ்ண கோபத்தால் வம்சநாசம் ஆகவேண்டாம். மாமா சொல்லிக்கொடுக்கும் மந்த புத்தியை விட்டுச் சொந்தப் புத்திகொண்டு பிழைக்கவேண்டும்” என்று தந்தை மகனுக்குப் புத்தி சொன்னான்; தாத்தாவின் வார்த்தையைத் தட்டிப் பேசுவது அபாயம் என்று எச்சரிக்கையும் செய்தான்.

பிஷ்மரோ, துரியோதனன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே “பாவி! மகாபாவி!” என்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே எழுந்திருந்து அங்கிருந்து போய்விட்டார். பிறகு திருதராஷ்டிரனும் துரியோதனனை நோக்கி, “உன் துர்ப்புத்தி கண்ணனுக்குக் கேடு விளைக்க முயன்றால், அது குலநாசம், தேச நாசமாக முடியும்!” என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்தும் புறப்பட்டான். துரியோதனனும் மிக்க கோபத்தோடு சகுனியுடன் குழ்ச்சி செய்யப் போய்விட்டான்.

* * * * *
மறுநாள் விடியற்காலம் கண்ணபிரான் எழுந்திருந்து காலைக்கடன்னை முடித்துக் கொண்டு துரியோதனனது அரண்மனையை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

கண்ணபிரான் திறவாமல் சிறகு முனையாமல் இருக்கிற சிறு குஞ்சுகளைத் தாய்ப் பறவைகள் சிறகின் கீழ் அணைத்துப் பாதுகாப்பது போல், மனிதத் தாய்மாரும் தங்கள் குழந்தைகளைச் சமையக்காமல், ஏறும்பு கடியாமல், பனியும் வெயிலும் படாமல், மார்பிலும் தோளிலும் வயிற்றிலும் அணைத்துப் பாலுட்டிச் சீராட்டிப் பாதுகாக்கிறார்கள். நீராட்டுகிறார்கள்; மூக்குச் சிந்தி நாசி ஊதிச் செவி உருவி, நாக்கு வறித்து, விழிக்குமை எழுதி உச்சி யோந்து, கண்ணோடுகண், வாயோடுவாய், முகத்தோடு முகம் வைத்துக் கொஞ்சி முத்தாடி மகிழ்கிறார்கள்.

அன்பும் வேண்டும்; அறிவும் வேண்டும்,

இப்படி அருமை பாராட்டிப் பிள்ளைமைச் செல்வத்தைப் பெருஞ் செல்வமாக மதிக்கிறவர்களுக்கு, தங்கள் குழந்தைகள் ஸ்தூல வாழ்வோடு சூட்சும வாழ்வும் உடையவர்கள் என்பது தெரியுமா? இப்படிச் சொஞ்சும் தாயின்பம் குழந்தைக்கும் இன்பமாகக் குழந்தைக் கல்வியின் ஆரம்ப நிலை என்பது தெரியுமா? குழந்தைக் கல்வியென்றால் குழந்தையின் ஸ்தூல சூட்சும வளர்ச்சியென்பதுதான் கொஞ்சி மகிழும் தாயாருக்குத் தெரியுமா? அன்புத் தாய்மார் அறிவுத் தாய்மாராகவும் விளங்கவேண்டாமா?

சூட்சும வாழ்க்கையின் தூண்டுதல், துடிப்புக்கள் எல்லாம் குழந்தையின் உள்மனத்திலே அமைந்திருக்கின்றன. மனிதக் குழந்தைப் பறவைக் குஞ்சைக் காட்டிலும், குட்டியிருக்கக்கூடக் காட்டிலும் மெள்ள மெள்ளத்தான் இயங்குகிறது. பிறந்ததும் குழந்தை ஒளி

யையும் ஒலியையும் ஸ்பரிசு உணர்ச்சியையும் உணர்ந்துகொள்கிறது: ஆனால் எழுந்திருக்கும் ஆற்றலோ, நடக்கும் சக்தியோ, பேசும் சக்தியோ, விரைவில் பெறுவதில்லை. ‘ஏன் இப்படி?’ என்பதைத் தாயார் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தளர் நடை நடவாறோ?

ஓராண்டுக்குப் பின்பு பெரு முயற்சி செய்து தள்ளாடி விழுந்து விழுந்துதான் குழந்தை நடக்கக் கற்றுக்கொள்கிறது. இரண்டாவது வயதிலேதான் சரியானபடி நடக்கிறது. “என் செல்வக் குழந்தையின் காலைப் பார், கையைப் பார்; மூக்கைப் பார், முகத்தைப் பார்” என்றெல்லாம் தாய் கொஞ்சிப் பேசுகிறாள். குழந்தை காலின் கட்டை விரலைப் பிடித்துச் சுவைப்பது கண்டு குதூகலம் அடைகிறாள்.

பேதைக் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்

பாதுக்கமலங்கள் காணிரே!

பவளவாயிரீ! வந்து காணிரே!

என்று யசோதை மற்றக் கோபி மாரைக் கூவியழைத்துக் காட்டுவதாகப் பெரியாழ்வார் பாடுகிறார். அந்தக் குழந்தைக் கண்ணனுங் கூட உடனே நடக்கக் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. எழுந்து நடக்கக் முயன்று தள்ளாடி விழுந்து விழுந்துதான் தளர் நடை நடக்கக் கற்றுக்கொண்டது அந்தத் தெய்வக் குழந்தையும்.

“வாசுதேவன் தளர் நடை நடவாறோ?” என்று, யசோதைத் தாய் தட்டித் தடுமாறி நடக்கும் குழந்தைக் கண்ணனின் இளநடையைப் பார்க்க ஆசைப்படு

கிறாள். கண்ணனுக்கு ஒரு வயது நிறைந்த பிறகுதான் யசோதைக்கும் தளர் நடை காணும் பாக்கியம் கிடைக்கிறது. இரண்டு வயதுக்குப் பின்புதான் கண்ணனும் சரியாக நடை பயின்று முன்புறமாக வந்து அம்மா மடியில் அமர்வதும், பின்புறமாக வந்து முதுகிலே சாய்ந்து கட்டிக்கொள்வது மாக விளையாடியிருக்க வேண்டும்.

பேச்சும் விரைவில் வருவதில்லை

குழந்தைக்கு மழலைப் பேச்சும் எளிதில் வந்துவிடுகிறதில்லை, ஆறு மாதம் கழித்துத்தான் உருப்படியான சில ஒலிகளாவது புறப்படுகின்றன. கன்றுக்குட்டி பிறந்ததுமே, தன் பாதையையே அறிந்து கத்துகிறது. மனிதக் குழந்தைக்கோ, அழகைத் தவிர வேறு பாஷை தெரியாது. குட்டிநாய் குலைக்கிறது; குட்டிப் பூனை “மியா” பாஷையில் தன் தேவைகளைத் தெரிவிக்கிறது. ஆனால் வாயில்லாப் பிராணிகளுக்குள்ள ஆற்றலும் பச்சிளங் குழந்தைப் பருவத்தில் மனிதனிடம் காணப்படுவதில்லை. காரணம் என்ன?

சதைப்பற்றிலுள்ள சக்திக் குறைவு தான் என்று சொல்ல முடியாது. பாலைச் சுவைத்து விழுங்கக்கூடிய ஆற்றலுள்ள குழந்தைக்குப் பேசும் ஆற்றலும், நடக்கும் ஆற்றலும் ஏன் விரைவில் ஏற்படவில்லை?

இயற்கையும் பகுத்தறிவும்

பகுத்தறித்து செய்யல் செய்யும் ஆற்றல் பெருமல் இயற்கையுணர்ச்சிகளின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டே யிருக்கின்றன பறவைகளும் இயங்குகின்றன. தங்கள்

பாஷையில் கூச்சலிடுகின்றன. மனிதக் குழந்தைக்கோ இயற்கை யுணர்ச்சியின் ஆதிக்கம் போய்ப் பகுத்தறிவின் ஆதிக்கம் ஏற்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குரிய சித்த சக்தி தோன்றும்வரை, சதைப்பற்றுடன் வலுவடைந்த போதிலும் காத்திருக்க வேண்டியதுதான்.

பிராணிகள் தங்கள் இனத்தின் இயல்புகளைத்தான் வெளியிடுகின்றன: மனிதக் குழந்தையோ ஒரு தனி ஆத்மாவின் குணத்தை வெளியிடவேண்டியிருக்கிறது. மனித வர்க்கத்துக்குரிய இயற்கை யுணர்ச்சிகளினால்தான் பொது வாக்க குழந்தைகளெல்லாம் நிமிர்ந்து நடக்கவும் பேசவும் கற்றுக் கொள்கின்றன. எனினும், ஒரு தனி ஜீவனாக ஒவ்வொரு மனிதக் குழந்தையும் வளர வேண்டியிருக்கிறதல்லவா? இப்படி வளர்ந்து, தான் கேட்டுப்பழகும் பாஷையில் மெள்ள மெள்ளப் பேசக் கற்றுக் கொள்கிறது.

குழந்தைப் பிரம்மா!

குழந்தை வளர்ப்பிலும் குழந்தைக் கல்வியிலும் இந்த உண்மையை உணர்ந்து பயன்படுத்திக் கொள்வது தாய்மாரின் கடமை. குழந்தை மெள்ள மெள்ளத்தான் தன்னுடைய குழந்தையைத் தனக்கு இசைவித்துக் கொள்ள முடியும்; இசைவித்துக்கொண்டு தான் குழந்தை தன்னை மனிதனாகப் படைத்துக்கொள்ள முடியும். இப்படிக் குழந்தை, மனிதனுக்குத் தந்தையாகிறது!

இதை உணர்ந்துகொண்டால், சிறு குழந்தைக்கும் ஆத்ம வாழ்வு அல்லது மானஸ வாழ்வு உண்டு என்றும், இதில் குழந்தையின் சிறுஷ்டி-சக்தி அடங்கிக்கிடக்கிற தென்றும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இத்தகைய சக்தியால்தான் வயது முதிர்ந்தவர்கள் சிரமப்பட்டுக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய ஒரு புதிய பாஷையைக் குழந்தை, விளையாட்டாகவும் உதலாகமாகவும் கற்றுக் கொள்கிறது.

இந்த நிலை, தாய் மொழியிலே தான் அறிவை எளிதாகப் புகட்ட முடியும் என்ற உண்மையையும் வற்புறுத்துகிறது. நடக்கவும் பேசவும் கற்றுக் கொள்ளும் குழந்தை மேலும் மேலும் தன் சக்தியைப் பெருக்கிக்கொள்கிறது; நாளடைவில் பாஷை ஞானத்தையும் அதிகப்

படுத்திக்கொண்டு அறிவுப் பிரதேசங்களை மெள்ள மெள்ள வசப்படுத்திக் கொள்கிறது. இக்குழந்தைக்கு இயற்கையும் வெளியுலகமும் உதவி செய்கின்றன; ஆனால் உள்நுக்குள்ளேயிருக்கும் ஆத்ம சக்தி குழந்தையில் தனக்கு வேண்டிய அம்சங்களை ஜீர்ணித்துப்பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. இந்நிலையில் உள்மனத்திலிருந்து பிறக்கும் உணர்ச்சிகள் குழந்தையால் பாதிக்கப்பட்டுப் பகுத்தறிவும் மனத்தை நிர்மாணம் செய்கின்றன.

குழந்தையின்

அன்பு-ராஜ்யம்

குழந்தையின் உடல்-வளர்ச்சியையும், மன வளர்ச்சியையும் கவனித்துச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், இது ஒரு சூட்சும நாடகம்போலத் தோன்றும். அன்பு மயமான ஒரு சூட்சும சக்தி உள்மனத்திலிருந்து தன்னைப் படிப்படியாக வெளிப்படுத்திக்கொள்ளுகிற காட்சிகள், நாடகமேடைக் காட்சிகள்போல, அகக்கண்ணுக்குப் புலனாகும். இந்தச் சக்தி, அன்புமயமான—ஆரவார அட்டகாசங்களும் ஆர்ப்பாட்டமும் இல்லாத—குழந்தையில் முழு வேகத்துடன் வேலை செய்யும். தக்க குழந்தையை அமைத்து உதவுவது தாய் தந்தையர் கடன்—முக்கியமாகத் தாய்மாரின் கடமை.

தாயார் உச்சி மோந்து கன்னம் கிள்ளிக் கொஞ்சிப் பேசி முத்தாடும்போது, குழந்தை புன்னகை புரிந்து தன் மகிழ்ச்சியை வெளியிடுகிறது. “அம்மம்மா” “அப்பப்பா” “தாத்தாத்தா” “பாப்பா-பா-பா” என்றெல்லாம் சின்னஞ்சிறு சொற்களையும், சொற்களின் பகுதிகளையும் எளிதாகத் தெளிவாக உச்சரித்துக் குழந்தை முகம் நோக்கிக் கொஞ்சும்போது, அந்த ஓசைகள் நமது காதுில் மணியோசைகள் விழுவதுபோலத்தான் குழந்தையின் இளஞ் செவிகளில் விழுகின்றன. நாம் மணியோசையை வேறு ஓசைகளிலிருந்து பிரித்து அறிவதுபோல, குழந்தையும் கொஞ்சும் பாஷையை—முத்தாடும் மணி மொழிகளைத் தெரிந்து கொள்கிறது. இத்தகைய தாயன்பு, குழந்தை வளர்ப்புக்கும் குழந்தைப் பயிற்சிக்கும் இன்றியமையாதது. அன்புமயமான குழ்

நிலையில், அன்பு நிறைந்ததும்பும் அழகான பகுதி இது.

தாலாட்டின் வீகர சக்தி

இத்தகைய அன்புச் சூழலில் தாலாட்டுக்கு ஒரு முக்கியமான ஸ்தானம் உண்டு.

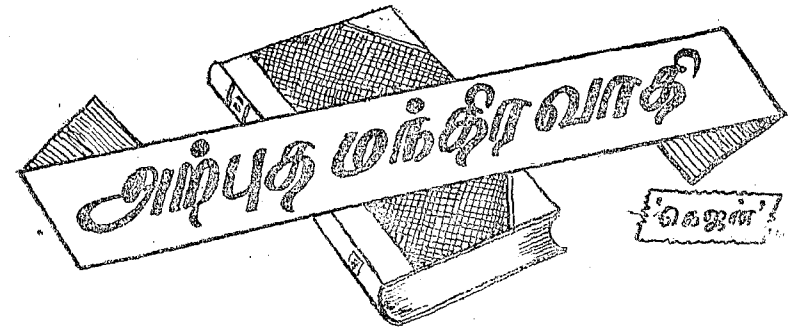
ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிரா ராரிரோ
ஆராரோ ஆரிரோ
ஆரிரா ராரிரோ

என்று தொட்டிலில் இட்ட குழந்தையைத் தாலாட்டிச் சோட்டும் போது, குழந்தை எப்படி வசிகரிக்கப்படுகிறது! குழந்தையின் மகிழ்ச்சி இள நகையாக அரும்பாமல் முகத்திலே ஒரு அமைதியாக மலர்கின்றது.

பாட்டியோ, தாயோ, அத்தையோ, அக்காளோ தாலாட்டில் சொன்ன சொன்ன வார்த்தைகளையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் குழந்தைக்கு மிகவும் இனிய எளிய ராகத்தில் பாடித் தொட்டிலை ஆட்டுவார்கள். இப்படிப் பாடி ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே குழந்தையின் மகிழ்ச்சியும் அமைதி நிலையும் குழந்தையை ஸ்தூல லோகத்திலிருந்து சொப்பன லோகத்திற்குக் கொண்டு போய் விடுகின்றன. இந்த நிலையில் குழந்தையின் முகத்திலே தெய்விக அமைதி தவழுகின்றது. அந்த உறக்க நிலையிலே இந்த அமைதி புன்சிரிப்பாகவும் வெளிப்படுவதுண்டு.

ஆகவே, குழந்தையோடு கொஞ்சி முத்தாடிக் கன்றுக்கு இரங்கும் கறவைப் பசுப் போல் நெஞ்சுருகி மொழி குழறிக்க் குழந்தைச் சிரிப்பைப் பெறுவது, தாயாருக்கு ஒரு கல்லாக்கலை! குழந்தைக்கையின் ஆரம்ப நிலையில் இக் கல்லாக்கலையைத் தாயார் கற்றுப் பயிற்சி செய்தும் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டியதுதான். இக்கலையை ஒருவாறு சார்ந்ததுதான் தாலாட்டும். கொஞ்சும் மொழிகளையும் தாலாட்டுப் பாட்டையும் குழந்தைகள் பெரிதும் ரஸிக்கின்றன—கவிதையை ரஸிக்கும் ரஸிகர் போலே.

இனித் தாலாட்டைக் குறித்து, தனியாக அடுத்த கட்டுரையிலும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சீந்திரமண்டலம் என்னும் தேசத்து அரசனுக்கு வேடிக்கைகள் பார்ப்பதில் மிகவும் பிரியம். எனவே, எல்லா தேசத்து மந்திரவாதிகளையும் வரவழைத்து வேடிக்கைகள் காட்டும்படி செய்தான்.

வேடிக்கைகளை அரசனுடன் கூட இருந்து, ராஜகுமாரி புஷ்பாவதியும் கவனித்து வந்தாள். அங்கு வந்திருந்த மந்திரவாதிகளுக்குள், ஓர் இளம் மந்திரவாதியே மிகவும் அற்புதமான வேலைகளைச் செய்து காட்டினான்.

ராஜகுமாரி புஷ்பாவதி அந்த மந்திரவாதியுடன் பேச விரும்பினாள். பிறகு அந்த மந்திரவாதியை தனிமையில் அழைத்துப் புகழ்ந்து பேசினாள். சற்று நேரம் கழித்து மந்திரவாதி விடை

பெற்றுச் செல்லும்பொழுது புஷ்பாவதியிடம் ஓர் மந்திரப் புத்தகத்தைக் கொடுத்து, “இதைக் கொண்டு ஒரு பொருளை மற்ருரு பொருளாக மாற்றலாம். பிறகு அதை பழைய உருவமும் அடையச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதற்கு வேண்டிய மந்திரங்கள் இதில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன” என்று சொன்னான்.

ராஜகுமாரியும் அந்தப் புத்தகத்தின் உதவியால் சிங்கப் படத்தை ரிஜஸ் சிங்கமாக மாற்றினாள். தரையை தண்ணீராக மாற்றினாள். சிங்கம் அரசனை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தது. அரசன் பயந்து விட்டான்.

அப்பொழுது ராஜகுமாரி அரசன் முன்வந்து “இதோ உள்ள இப்புத்தகத்தின் உதவியால் தான் இப்படியெல்லாம் செய்தேன் நானும் இப்புத்தக

மும் இப்பொழுதுமாறுகிறேன்” என்று சொல்லி புத்தகத்தை ஒரு மரமாகவும், தன்னை ஓர் கிளியாகவும் மாற்றிகொண்டாள். அரசன் தன் புதல்வி கிளியாக மாறியதைக் குறித்து

வருந்தினான். புத்தகம் இருந்தாலல்லவா பழையபடி மாற்ற முடியும்? அதுதான் மரமாகி விட்டதே! மறுநாள் அரசன், யார்தன் பெண்ணைக் கிளிரூபத்திலிருந்து மாற்றி அரசகுமாரியாக மாற்றுகிறார்களோ, அவருக்கு தன் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதாக பறைசாற்றினான். பல மந்திரவாதிகள் வந்தும் பயன்படவில்லை. கடைசியில் ஓர் கிழவன் வந்து கிளியை புஷ்பாவதியாக மாற்றினான்.

கிழவன் ராஜகுமாரியைக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டான். அரசனும் ராஜகுமாரியும் கவலையடைந்தனர். கிழவனையாணப்பது? மந்திரவாதி அப்பொழுது தன் தாடியையும்,

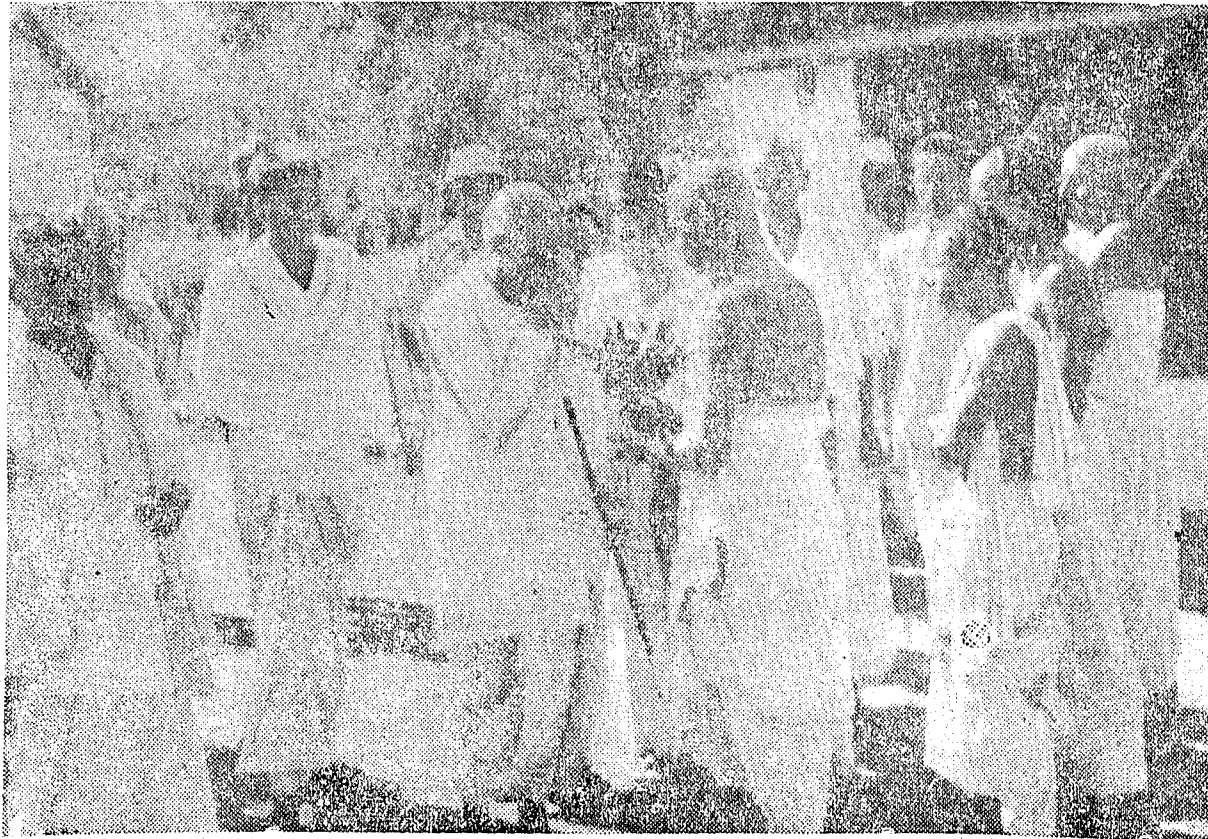
குமாரிக்குப் புத்த
கம் கொடுத்தவன்
அல்லவா?

உடனே அரசன்
மகிழ்ச்சியடைந்து
புஷ்பாவதியை அவ
னுக்குக் கல்யா
ணம் செய்துகொடு
த்தான். கல்யா
ணமும் வெகு
விமரிசையாக நடந்
தது. பிறகு மந்திர

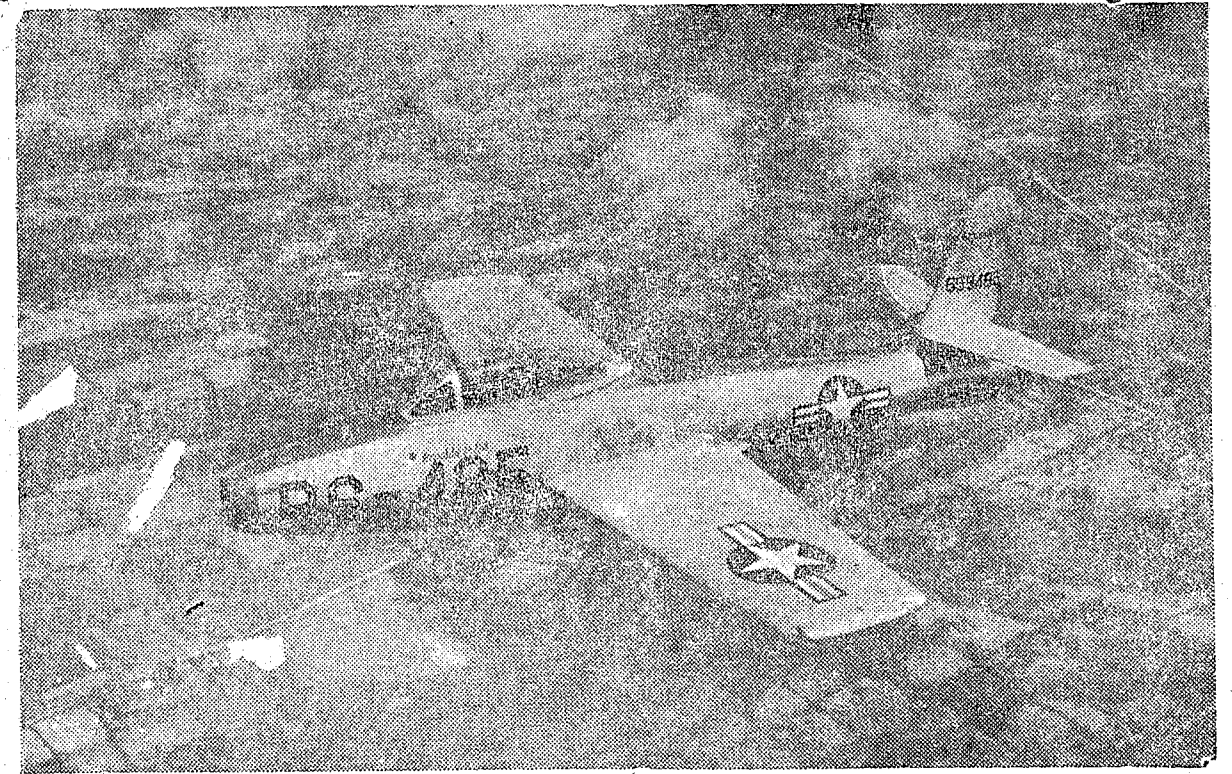

மீசையையும் எடுத்துவிட்டு வாறி மரத்தை புஸ்தகமாக கத்தை பிறகு புஷ்பா
வாலிபனானான். என்ன ஆச் மாற்றிதானே வைத்துக் கொடுப்பதே
சர்யம்! அவன் முன்பு ராஜ கொண்டு விட்டான். புஸ்த யில்லை.

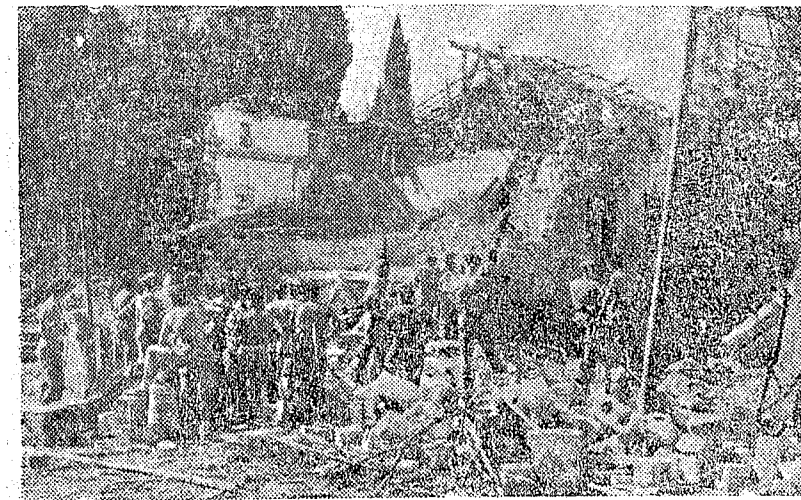
ராஜாஜிக்கு அமோக வரவேற்பு

ஹுச்சி விஜயத்தின்போது ராஜாஜிக்குப் பூர்ண கும்பத்தோடு வரவேற்பளித்தார்கள்.

அமெரிக்காவில் தயாராகியுள்ள புதுவகை யுத்த விமானத்துக்குத் “தண்டர்ஜெட்” என்று பெயர்.
மணிக்கு 600 மைல் வேகம் போகுது! 37½ அடி நீளமும் 36 அடி அகலமும் உள்ள இவ்விமானம் ‘ஜெட்’
விசை முறைப்படி இயக்கப்படுகிறது.

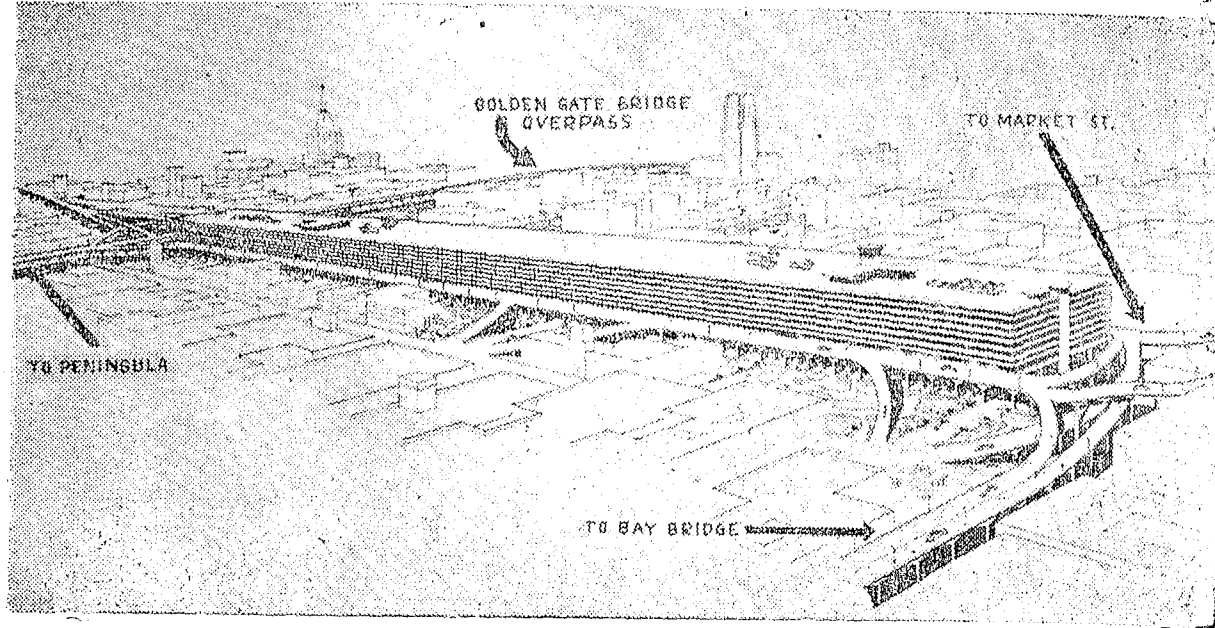
டெல் அவீவ் என்ற போலீஸ் ஸ்டேஷன் (பாலஸ்தினம்) பயங்கர
இயக்கக் கலகக்காரர்களால் தவிடுபொடியாக்கப்பட்டது சமீபத்
தில். பிரிட்டிஷ் ஸோவ்ஜர்கள் சேதப் பகுதியைச் செப்பனிடும்
போது எடுத்த படம்.

ஞாபகப்படுத்துகிறோம்

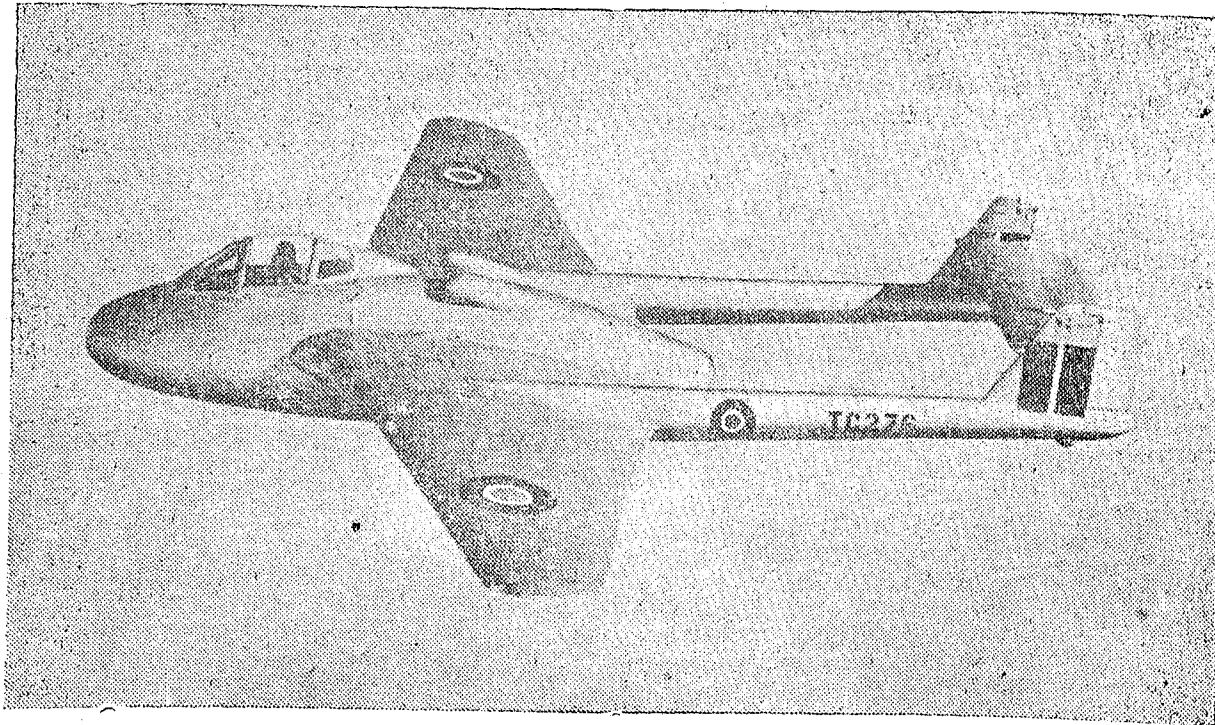
★

‘சுதேசமித்திரன்’ வாரப்
பதிப்பில் வெளிவரும்
கதைகள், கட்டுரைகள்,
கவிதைகள், இவற்றில்
வரும் பெயர்கள்,
சம்பவங்கள் முதலி
யன எவரையும்
திறிப்பிடுவன அல்ல.
அவை முற்றிலும்
கற்பனையே.

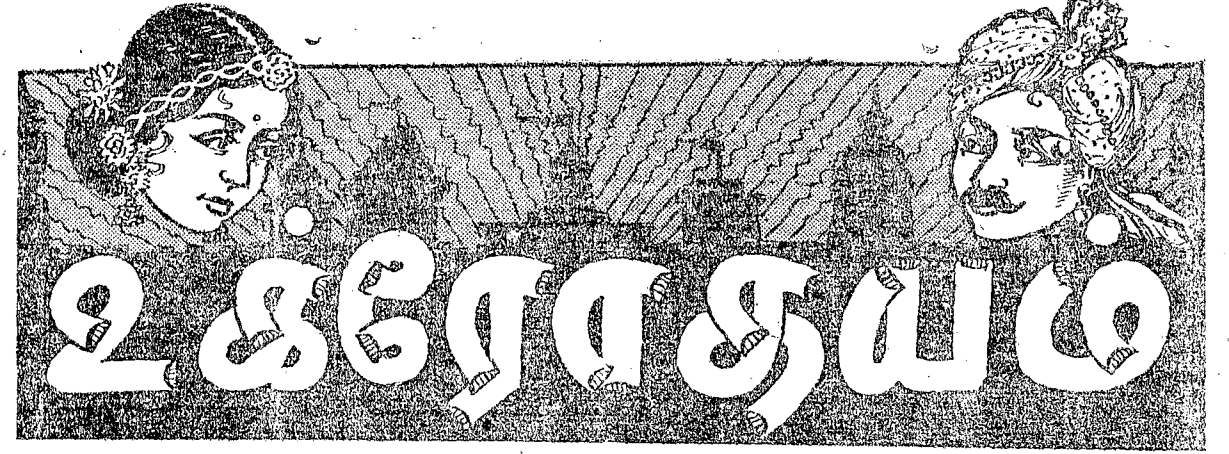
—ஆசிரியர்

ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோவில் கார்களை நிறுத்தி வைப்பதற்கான பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் கண்டு பிடிக்கப் பட்டுள்ளது. 5 பிளாக் லைமுள்ள மிஃப்பெரிய “கார்ஜ்” ஒன்றை நிர்மாணிக்க கட்டிட நிர்மாண நிறுபணர் “பிளான்” கொடுத்திருக்கிறார். இதில் 9 மாடிகள் உண்டு. அடித்தளத்தில் ஸ்டேடர்கள். மேல் பகுதிகளில் உண்டிகளை நிறுத்தலாம். இங்கு 15,000 கார்களை நிறுத்தலாம். இதற்காகும் செலவு 19,125,000 டாலர்கள்.

இது ஒரு நூதன விமானம். “ஜெட்” விசையில் இயங்குவதுதான் இதுவும். “ரோல்ஸ் ராய்ஸ்” என்ஜின் இதில் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. 51,000 அடி உயரம் பறக்கும் சக்திக்கொண்டது. இதுபோன்ற விமானங்கள் தயாரிக்கவோ, இறக்குமதி செய்யவோ யு. எஸ்., பிரான்ஸ், ரஷ்யா, சீனா, ஆஸ்திரேலியா, முதலிய நாடுகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வரகூர் வேங்கடதாஸன்

52

‘சிறைப்பட்டான்’

காஞ்சி நகர் அரசு வீதியில் கடுகி வந்து கொண்டிருந்தான் ஒரு குதிரை வீரன்: வாயு வேகமாகக் கடுகிவந்தது அவன் குதிரை. அரண்மனை வாயிலைக் கடந்ததுதான் தாமதம்—குதிரையிலிருந்து வீரன் பாய்ந்து குதித்தான். அரண்மனைக்குள் மின்னெனச் சென்று மறைந்தான். ஆக்ஷை கூறிக் காவலரைக் கடந்து ஓடினான்.

மந்திராலோசனை மண்டபத்தில் துணைவர்களுடன் வீற்றிருந்த நந்திவர்மனுக்கு முன் போய் நின்றான். தலைவணங்கியவனாய்த் தடுமாற்றத்துடன் கூறினான்.

“ராஜ ராஜபுரி நந்திவர்ம தேவர் திரு முன்னர் மகா சாமந்தாதிபதி உதயசந்திரன் அடிபணிந்து தெரிவித்துக்கொண்ட விஞ்ஞாபனம்:—” என்று அவன் கூறும்போது பதற்றத்துடன் எழுந்து நின்றான் நந்திவர்மன்.

“உதயசந்திரனின் விஞ்ஞாபனம் என்னவென்பதை விரைவில் சொல்!... நீ போர்க்களத்திலிருந்து வருகிறாயா?” என்று கேட்டான் நந்திவர்மன்.

“பிரபுதேவ!... போர்க்களத்திலிருந்துதான் நான் அனுப்பப்பட்டேன்!—” பாண்டிய மன்னன் படைகளுடன் முன்னேறிவிட்ட தால் விரைவில் புறப்பட்டு வருக!” என்று மகா சாமந்தாதிபதி விஞ்ஞாபனம் செய்துகொண்டார்.

அநிருத்தரும் எழுந்து நின்றார் வியப்புடன். ஹிரண்யவர்மரும் சிவமாறப் பிரபுவும் முகம் சிவந்து எழுந்தார்கள்.

“புறப்படுங்கள்!... காவல!... நாங்கள் வருவதாக முன் சென்று கூறிவிடு!” என்றார் அநிருத்தர் வீரனை நோக்கி. கடுகினான் வீரன்,

நந்திவர்மன் வெடி நகை செய்தான்.

“இனி நாம் யோசித்துப் பயனில்லையே!... புறப்பட்டுச் சென்று வெற்றியோ தோல்வியோ முடிசெய்தாக வேண்டியதுதான்.” என்று கூறி விலகி நின்றான். அநிருத்தர் முதலிய மூவரும் பின்தொடர்ந்தார்கள்.

வாயில் மாடத்தில் சித்தமாக நின்ற தேர்... எல்லாவும் தனித்தனியே ஏறிக் கொண்டார்கள்.

தேர்கள் போர்க்களம் நோக்கிக் கடுகின.

போர்க்களத்தில் பேராவரசு சப்தத்தைச் செவிகளால் கேட்டவாறே தேரில் அமர்ந்து சென்றார்கள்.

வலக்கண்ணும் இடக்கண்ணும் மாறி மாறித் துடித்தன நந்திவர்மனுக்கு.

மந்திர வாயிலைக் கடந்தன தேர்கள். போர் வீரர்களின் கூட்டங்களைப் பிளந்து முன்சென்றது தேர்கள். எங்கும் போர் முழக்கம் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது.

பல்லவ சேனைக்கடலின் நடுவிலே போய் நின்றார்கள். தேர்களில் நின்றபடியே சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார்கள். மனம் பதைபதைக்க நந்திவர்மன் கூறினான்:

“அநிருத்தரே... இந்தப் போர்க் காட்சிகளைப் பார்த்தீர்களா?... பல்லவ வீரர்களின் பிணக்

காட்டைத்தான் நாம் காண்கின்றோம்!... தென் மேல்புறம்... பாண்டியப் படைகள் முடுகிவிட்டனவே!... இனி தாமதிப்பது முறையல்ல!... முத்தரையன்!... தானுரவி. உதயசந்திரன், சோழ சேனாபதிகள்—இவ்வளவு பேர்களும் முன் நீன்றும் இந்த அவதி ஏற்பட்டுவிட்டதே!.. அதோ!.. தானுரவியா, வருகிறாள்?... ”

“ஆம்!... தானுரவிதான்! அவன் வந்து தெரிவிப்பான். இப்போதே நாம் புறப்படுவோம்!...” என்றார் அநிருத்தர்.

விரைந்து வந்த குதிரையிலிருந்து தானுரவி கீழே குதித்தான். நந்திவர்மனுக்கு முன் வந்தான். அவன் முகமும் மார்பகமும் செங்குருதிக் கறை படிந்திருந்தன.

“பிரபு!... இன்று போர் நிகழ... கவலையைத் தருகின்றது. ஆனால் சளுக்கியப் படைகளைப் போருக்குத் திருப்ப வேண்டுமென்று கீர்த்திவர்மன் செய்த முயற்சி வீணாகிவிட்டது. முடிவில் கீர்த்திவர்மனே ஓடிவிட்டான் அவமானம் பொறுக்க முடியாமல்.

சளுக்கியப் படைகள் ராஷ்டிரகூடரை எதிர்க்கப் போய்விட்டதால் பாண்டியன் பலம் குறைந்து தோல்வியடைவான் என்று எண்ணினான். எங்கிருந்தோ ஈசல் புறப்பட்டதுபோல் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து மேலும் படைகள் வந்துவிட்டன கங்க நாட்டுப்படைகளையும் நம்மிது ஏவிவிட்டார்கள் கங்கராஜ குமாரர்கள். தென் மேல்புறத்தில் உதயசந்திரனும், முத்தரையனும் மகத்தான சாகஸங்கள் செய்தும் பயனில்லை. பாண்டியப் படைகள் உள் புகுந்து விட்டன! நம் படைகள் இப்போது பாண்டியப் படைகளைப் பின்

சென்று வளைத்துக்கொண்டுள்ளன. ஆனால் மேலும் பாண்டியப் படைகள் தொடர்ந்து பின் வந்தன. இதை எப்படியோ நான் எதிர்த்து அழிப்பது என்றே நான் குழ்ச்சியில் முனைந்துள்ளேன்..." என்று தானூரவி மத்தகஜத்தின் கம்பீரக் குரலிலே கூறினாள்—

கண்கள் சிவக்கப் பார்த்தான் நந்திவர்மன். பதற்றத்துடன் கேட்டான்.

"குழ்ச்சியா? இனி என்ன குழ்ச்சி?"

"இங்குள்ள நிலைப்படைகளைக் கொண்டு பாண்டியப் படைகளை ஊடறுத்து பாண்டியன் இருக்கும் பகுதியை முற்றுகையிட்டு விட்டால்..." என்று ஒரு ஓற்றர் தலைவன் தானூரவி.

அநிருத்தர் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்.

"தானூரவி! உன் யோசனை இருக்கட்டும்; இப்போது பாண்டியன் படைகளின் முன்பகுதியில் இருக்கிறா? பின்பகுதியில் இருக்கிறா?"

"ஆற்றொழுக்காக—சட்டியெனப் படைகள் நம் நகர்க்குள் புகுந்திருக்கின்றன. நடுப்படையில்தான் பாண்டியன் இருக்கிறான்!...கங்கராஜகுமாரர்கள் பின்படையில் இருக்கிறார்கள்; சித்திரமாயன் முன்படையில் வெறியுடன் போராடுகின்றான்..." என்று தானூரவி சொன்னான்.

"அப்படியானால் வீக்கிரமாதித்தனின் மகன் கீர்த்திவர்மன்...நாடு திரும்பிவிட்டானா உண்மையில்!" என்று அநிருத்தர்.

"ஆம்!...அவன் தந்தை சென்ற சிறிது நாழிகைக் கெல்லாம்... படைகளிடம் ஏமாற்றம் அடைந்ததால் அவமானமடைந்து தனியே ஓடிவிட்டான்!...என் ஓற்றர்கள் தெரிந்துவந்து சொன்னார்கள்... அவனைப்பற்றி இனி கவலை யில்லை!..."

"தானூரவி!...உன் யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். படைகளை நடத்து..." என்று நந்திவர்மன். மறுகணமே தானூரவி குதிரை மீது தாவி அமர்ந்தான்.

"நாமும் புறப்படுவோம்!..." என்று நந்திவர்மன்.

"நான், சிவமாறப்பிரபு—இருவரும் முன்செல்கிறோம். நீ பின்னே வருக!...ஹிரண்யவர்மர் உனக்குப் பின் வந்துகொண்டிருப்பார்!..." என்று அநிருத்தர்.

சங்கநாதன் செய்து நிலைப்படைகளை இயக்கினான் தானூரவி! அலை விரந்தாற்றோல் மேலே முந்து சென்றன பல்லவசैन்யம். அநிருத்தரும் சிவமாறப் பிரபுவும் பின்தொடர்ந்தார்கள் தேர்களில் ஊர்ந்து.

மேலைத்திசையிலிருந்து பாய்ந்து கிழக்கு நோக்கிப் புகும் பாண்டியப் படைகள் மீதே பல்லவப்படைகள் மோதித் தாக்கின. கிழக்கிலும் தென்கிழக்கிலும், தென்மேற்கிலும் பல்லவப்படைகள் பின்னடைந்த வண்ணம் தாக்கிக்கொண்டிருந்தன; மூத்தரையன் தென்மேற்கிலும், உதயசுந்திரன் கிழக்கிலும் சோழசேனாபதியர் தென்மேற்கிலும் நிலைத்து நின்று பொருது கொண்டிருந்தார்கள். தானூரவியும் நந்திவர்மன் முதலியவர்களும் தனியே கடுகிச்சென்று பாண்டியப்படைகளைப் பிளந்தார்கள்.

பல்லவ நந்திவர்மனும், அநிருத்தரும் போர்க்களம் புகுந்துவிட்டதைக் கண்ட பல்லவப்படையினர் மகத்தான ஆரவாரம் செய்தார்கள். பல்லவ வேந்தன் போர்க்களம் புகுந்து விட்டதை உணர்ந்தும் 'கோட்டை' என்ற முரகம் அறிந்தது. மகாசாமந்தாதிபதியான உதயசுந்திரனும் ஸர்வாதிகாரியான மூத்தரையனும் நுந்ரபதி முதலான சோழ சேனாபதிகளும் போர் புரிந்த வண்ணம் பொம்மல் கொண்டார்கள். நந்திவர்மன் போர்க்களம் புகுந்ததால் உண்டான புதிய உணர்ச்சியுடன் பல்லவப் படைவீரர் பொருதார்கள்.

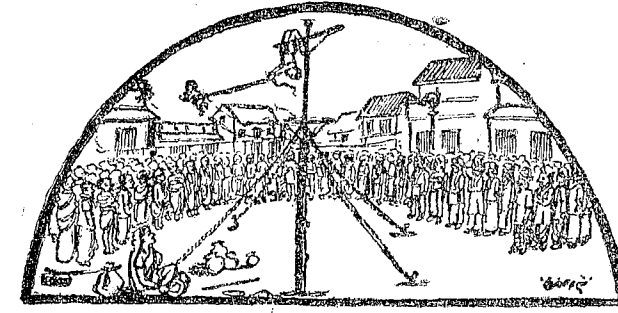
பகைவர்களான பாண்டிய வீரர்களும் புது வீறுகொண்டு தாக்கினார்கள். பாண்டியப் படைகளின் நடுப்படையிலே புகுந்தான் நந்திவர்மன். தானூரவியின் நிலைப்படையானது பாண்டியனின் நிலைக்களத்தை வட்டமிட்டுச் சூழ்ந்து சுழன்றது. நந்திவர்மன் பெய்மறந்து படைகளை ஊக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டான். பல்லவவேந்தன் அகப்பட்டக்கொள்வானே என்ற அச்சத்தால் அநிருத்தரும் சிவமாறப் பிரபுவும் சூழ்ந்து நின்று கூத்துச் சென்றார்கள்.

'முடிவான போர் என்ற நிலை இரு திறத்துப் படைகளுக்கும் ஏற்பட்டு, கொடூரம் நிறைந்த போராட்டம் விளைந்து விட்டது.

இந்தப் பெரும், போராட்டத்தைக் கண்ட எந்தக் கவிஞனும் சொல் சித்திரங்களால் இந்தப் போர்க் காட்சிகளைச் சித்திரிக்காமல் இருக்க முடியாது அல்லவா?

"வீரரும் குதிரைகளும் யானைகளும் கணக்கற்றவை திரிந்ததால் எழுந்த தூளி சூரியனை மறைத்தது: அவன் ஒளி சந்திரனது கோட்டைப்போல மங்கி விட்டது. முரசொலி இடியைப் போல அச்சத்தை உண்டாக்கியது. உறையிலிருந்து உருவின வாள்கள் மின்னல்போல் கண்களைப் பறித்தன. மேகங்களைப்போன்ற யானைகள் அசைத்து சென்றன. அகாலத்திலே மறை வந்தாற்போன்ற காட்சி தோன்றியது. கடல் அலைகளைப் போன்ற குதிரைக் கூட்டங்களுக்கு நடுவிலே யானைகள் குமுறிக் கலந்தன. கடல் நீரின் அடியில் கோர ஐந்துகள் புறப்படும்தோது உண்டாகும் சமூகப்போல் படைகள் சுழன்றன, சாகரத்தில் சங்குகள் புறப்பட்டாற்போல வீரர்கள் சங்குகளை ஊதினார்கள். கொடி மரங்களைக் காண்டாமிருக்கும் முறித்தோடுவதுபோல வாள்களும் கேடகங்களும் அலைந்து சிதறின, வில்வீரர்கள் அலந, நாக, புன்னாக, நிலக மரங்கள் நிறைந்த காட்டைப்போல் நின்றார்கள். வீரர்கள் வில்லை வளைத்து அம்பை விடும்போது, காட்டில் காற்றுத் தடைபட்டாற்போல பேரொலி உண்டாயிற்று. வாள்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று சிக்கியதால் அசையாமல் நின்றார்கள் குதிரை வீரர்கள். தந்தங்களால் குத்திக்கொண்டு நிலையாக நின்ற யானைகள், தண்டாயுதங்கள் ஒன்றுகொன்று மோதி நின்றன. ரத்தமும், மதீரூம் கலந்து தரையில் பஞ்சன் பூசினுற்போல் ஆயிற்று. அங்கங்கள் அற்றும், இற்றும் சிதறின, இரு திறத்தாரும் முன்னும்பின்னும் ஓடிக்கொண்டார்கள். நதியாகிய குகுதியின் மேல் பாலங்கள் போலின்ற யானைகளின் மேல் வீரர் அமர்ந்திருப்பது, சீதேவி சந்திரை என் கிற ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்து கொண்டு முன்னும் பின்னும் ஆடினாள். அடிபட்ட வீரர் இறக்காதவர்போல் கையில் வாளை எந்தி உதடு உதறி கண் சிவந்து நின்றார்கள்.

(தொடரும்)

மரண வீரத்தை

க. பஞ்சாப சேன்

"அறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு, தம்பி....."

"ஆமாம், அண்ணே! கரணம் தப்பினா மரணந்தானே....."

கழைக்கூத்தாடி பிரம்மாண்டமான உயரத்தில் குழந்தையுடன் மாங்கிக்கொண்டிருந்தான். ஒதுங்கியிருந்த திண்ணையருகில் இன்னும் இரு குரல்கள் கேட்டன.

"அம்மா! அத்தனை உசரத்திலே ஆடாருனே! அந்தப் பாப்பா விழுந்துட்டானா?....."

"அது எப்படிடா விழும்? எல்லாம் பழக்கம்தான். நோக்கு இப்போ புரியாது. வேடிக்கையைப் பார்டா, கண்ணே! பயமா இருந்தா உள்ளே போயிடு!"

இன்னும் இரு குரல்கள்:

"வேய்! ரொம்பத்தான் ரசிக்கிறே...அவனோ செத்துப்போக மாட்டான்...பூட்டன், பூட்டன் பண்ணின வித்தைகளையெல்லாம் விட குரத்தனமானதுகளை இவன் செய்வான்.....இப்போ எல்லாம் முடிஞ்சுப்பறம் 'துட்டு' கேட்க வருவானே! கம்பிதானே நீட்டினும்?"

"சே சே! அப்படிச் செய்யலாமா? அவன் விழுந்துட்டா கூடக் கொஞ்ச நாழி இருந்து பார்க்கமாட்டோமா? ஏதோ, காலனா போட்டாத்தான் என்னவே முழுக்கிடும்?....."

இப்படி மரணத்தின் கோரம் இடைப்புக்காத வேடிக்கையைக் கண முன்னால் ரசித்தார்கள். மரணம் சம்பவித்தாலும் அவர்கள் அந்த வேடிக்கையையும் ரசிக்கத் தயாராயிருந்தார்கள். மரணம் கழைக்கூத்தாடியின் ஒரு வித்தை

என்றே மதித்துவிட்டார்கள் அவர்கள்.

கழைக்கூத்தாடியின் அந்த வித்தை முடிந்தது. குழந்தையுடன் பத்திரமாகக் கீழே வந்து சேர்ந்தான். இறங்கியவுடன் அந்த மூன்று வயசுக் குழந்தை ஆத்மப் பிரதட்சிணம் செய்துகொண்டே எல்லாருக்கும் தண்டனிட்டது. பிறகு தன்னுடைய சின்னஞ்சிறுவாய் திறந்து அதன் பாஷையில்லாத தமிழ்ச் சொற்களை உதிர்த்தது. அந்த இரண்டு மூன்று சொற்களில் மனித மனோபாவத்தையே இடித்துக் கேலி செய்து விட்டது அது. கழைக்கூத்தாடி சொல்லிக்கொடுத்ததுதான். ஆனால் அவனுக்கு வாய்த்த அந்த 'இண்டர்பிரடின்' சொற்கள் ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்தையும் ஊடுருவியிருக்கத்தான் வேண்டும். 'எம்புட்டுச் சிரமம் பாருங்க!..... உங்களுக்கு வேடிக்கை!.....சாமிமார்களே! காலனா போடுங்க!...'—அவ்வளவேதான்.

இந்தச் சமயத்தில் கூட்டத்தில் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது. ஒரு வருக்கொருவர் முகத்தில் விசித்திரச் சுழிவுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். காரணம் அவனுடைய அடுத்த வித்தையும் கடைசியானதும் தான்!

"சாமிமார்களே!...உசிரெகையிலே புடிச்சுக்கிட்டுச் செய்யற வித்தையிலே!...உசிரு போய் உசிரு வர் வித்தையிது!.....என் உசிரு அல்ல.....என் உசிரா இருந்தா காத்திலே ஊதிப்போடு வேன்...இந்த உலகத்திலே வாற துக்கு உசிரு வேறே வேணுமா!...

துரைமார்களே! இந்தப் பச்சைக் குளந்தையினுடைய உசிரு....." என்று சொல்லிச் சிறிது நிறுத்தி ஒன் கழைக்கூத்தாடி.

இன்னொரு கோடியில் உட்கார்ந்துகொண்டு தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டிருந்தவன், ஆமாம்..... என்று எதிரொலி செய்தான்.

யார் உசிரு...? என்று கழைக்கூத்தாடி மறுபடியும்.

குளந்தை உசிரு! என்று தம்பட்டம் அடிப்பவன்.

'எந்தக் குளந்தை?...இந்தக் கூட்டத்திலே இருக்கிற எந்த மவராசன் குளந்தை?"

"இல்லை"

"யார் குளந்தை?"

"நம்ம குளந்தை"

"ஆமாம்...நம்ம குளந்தை! அதன் உசிரு போன மவராசன் களுக்கென்ன...வவுத்தெக் களுவு வாங்க தர்மராசங்க!...ஆமாம்... சந்தேகமில்லே...போடு தம்பட்டம்!..."

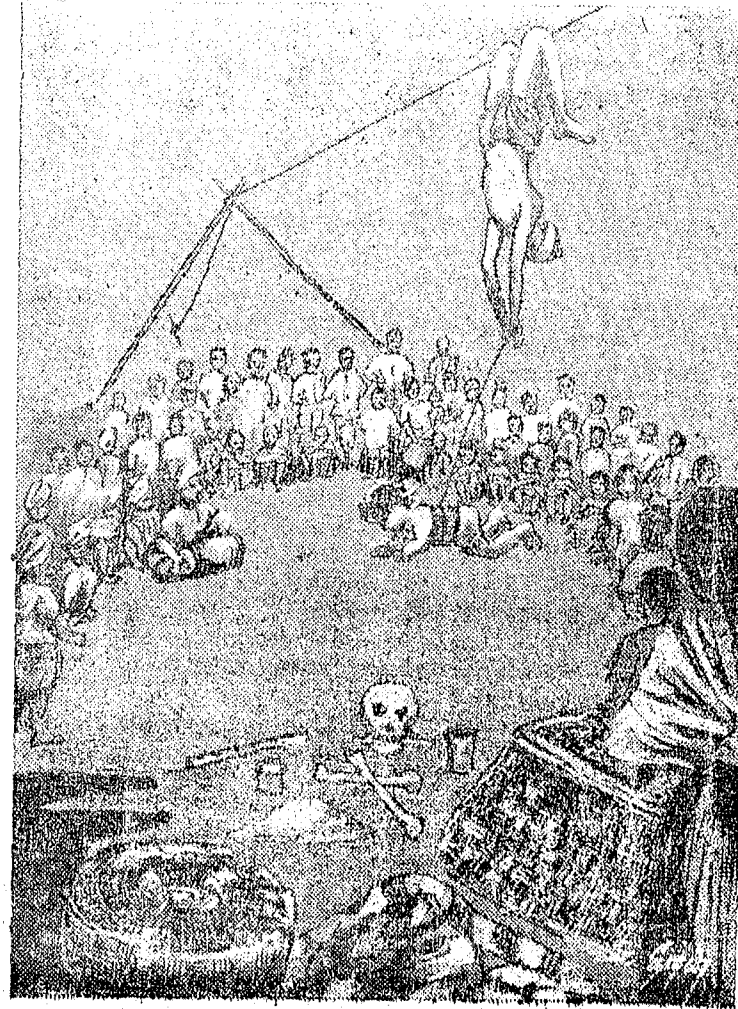
"டம டம டம டம டம டம..."

ஊரே கூடியிருந்த அக்கிரகாரத்தில் கழைக்கூத்தாடியின் குரலையும் தம்பட்டத்தின் பேயொலியையும் தவிர வேறு ஒலி இல்லை. புழுக்கம் நிறைந்த மத்தியான வேளையாயிருந்தாலும் வேடிக்கை பார்க்கும் மனோபாவம் இந்திரியங்கள்படும் வெளி வேதனைகளைச் சுலபமாக மறந்துவிடுகிறது. உயிர் போய் உயிர் வருகிற விஷயம் கழைக்கூத்தாடியின் சொற்களில் பாய்ந்து எல்லார் உள்ளங்களிலும் நிரம்பிவிட்டது. அடுத்தபடியாக அதைச் செயலில் காட்ட அவன்

முற்படப் போவதை ரசிக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி.
மறுபடியும் குரல் கொடுத்தான் கழைக்கூத்தாடி.

“...பவானி சாட்சியாச் சொல் றேன், இந்தக் கூட்டத்திலே எந்த மந்திரக்காரன் இருந்தாலும் அவன் சொல்லப்போடனும்... ஐயா!...நான் பெத்த மவன்!... உங்க கண்ணெதிரே கருத்தே வெட்டப் போறேன்...பார்க்கப் போறீங்க, தர்மராசா!...மந்திரக் காரன் யாராச்சும் இருந்தா அவன் எதிரே வந்துடனும்!...உசிர் வர ரதைத் தடுத்துப் போடுவான்!... ஆனால் என்னிடம் மந்திரமில்லை, மராயமில்லை!...எல்லாம் பவானி யாத்நா அருள்!...” என்று கூட் டத்தை ஒரு தரம் உள் ளடக்கிச் சுற்றிக் கொண்டே கூறினான். அவன் சந்தேகம் அகன்று விட் டது. கூட்டத் தில் வேறொரு மந்திரக்காரனும் இல்லை.

அவனுக்கு மந்திரம்தெரியுமோ தெரியாதோ, சாவை அவன் ஆட்சிக்கு உட் படுத்தியிருப் பதை எல்லா ரும் நிதர்சன மாகக் காண இருந்தார்கள்.... தம்பட்டத்தின் ஓலி அதிகரித்துக் கொண்டே இருந் தது. கழைக்கூத் தாடியிடம் இரு க்கவேண்டிய சாமான்கள் அத் தனையும் அங்கே அவன் பரப்பி யிருந்தான்.— மண்டையோடு கள், மிருக எலு ம்புகள் உள்பட, பலவித வர்ணத் துணிகள் சேர்த் துத்தைக்கப் பட்ட ஒரு விரிப் பின்மேல் குழந் தையைக் கிடத் தினான். அப் போது கூட்டத் தைப்பிளந்து

கொண்டு, “...ரமாய்!...ரமாய்!” என்று தினக்குரலுடன் கழைக் கூத்தாடியின் மனைவி ஓடி வந்து, குழந்தையை ‘உச்’சென்று முத் தம் இட்டாள். கண்ணீர்விட்டாள்.

“டமடமடமடம...”

“அடேய், பொட்டி மனைவி! கொஞ்சம் நிறுத்தா!...சாமியார் களே!...பாருங்க!...தாய் அள ருள்...குளந்தை உசிறு தாய் உசிர...இருக்குது!...இவனை இப்படி வெச்சிருந்தால்..... சும்மாவே போவமாட்டான்..... டேய், கஜான்!...எங்கே கடா சாட்டை?” என்று உண்மையான நடிப்பின் உச்சஸ்தானத்திலே— அப்படித்தானே நாம் நினைக்க வேண்டும்!—நீன்றுன்.

சாட்டை வந்தது. அவனை விரி னான்! அவன் அலறிக்கொண்டு

மறுபடியும் நெருக் கோடிக்கு ஓடிவிட்டான். அவன் நடத்தப் போகிற மரண நாடகத்துக்கு— அந்த மரண வித்தைக்கு—எப் படிப்பட்ட முஸ்திப்புகள் உணர்ச்சி பாவங்கள் காட்டினான்!

இன்னொரு விரிப்பை எடுத்துக் குழந்தையைப் போர்த்தினான். கழைக்கூத்தாடியின் குரலில் குடி. கொண்டிருந்த பயங்கர ஒலி— வெளிப்புறத்தில் கஜான் கிளப்பிக் கொண்டிருந்த தம் பட்டத்தின் பயங்கர ஒலி— அந்நில இரண்டு மூன்று கூடை களுக்குள் இருந்த கரு நாகங்கள் முடியைத் தூக்கித் தூக்கி உடம்பை நெளித்து விட்டுக் கொண்டிருந்த காட்சி—எல்லாம் சேர்ந்துகொண்டு, மரணம் என் பது சாமான்யப்பட்டதல்ல— வெகுவெகு பயங்கரமானது என்ற உணர்வைத்தந்து கொண்டிருந்தன. அவன் குரல் கேட்டது.

“சாவைப்பார்த் துப் பயப்படற வங்க; கோளை மனசுடைய வங்க; கர்ப்பிணிங்க..... எல்லாரும் உசார்! பக்கத்தி விருக்கிற வங்க உசாரா பார்த்துக்குங்க.... மயக்கம் போடப் போவது!... அடி டா, கஜான்!..... அரிவாள் எடுக்க னுமா?...”

“ஆமாம்...”
“திட்டியாச்சா?”
“நல்லா...”
“பவானி யாத் தா காப்பா...”
“ஆமாம்...”
“டேய் கஜான்!”
“என்ன, அண் ணே?...”
“துட்டு வேணு மா?”

“வேணும்...”
“போடா மரி வாதை கெட்ட ப்யலே!என்னடா வேணும் பின் ணே?”

“குளந்தை வேணும்...”
“துட்டு?”...

அதுவும் வேணும்!...”

“பாருங்க எசுமாமார்களே! இந் தப் பொட்டிக்குத் துட்டும் வேணு மாம், உசிரும் வேணுமாம்!..... எல்லாம் பவானியாத்நா அருள்!...” என்று சொல்லிவிட்டு பந்திரக் கோலாகவும் புல்லாங் குழலாகவும் உபயோகித்து வந்த குரலை எடுத்து சுருள் சுருளாகக் கொஞ்ச நேரம் வாசித்தான்.

கூட்டத்திலிருந்த ஒவ்வொருவ ரின் உள்ளமும் புல்லரித்துக் கொண்டிருந்தது; கழைக்கூத்தாடி நேரம் செய்தது அவர்களுக்குக் கசப்பை உண்டுபண்ணினாலும், அவன் செய்த ஆர்ப்பாட்டத்தை அவர்களால் தவிர்க்கமுடியவில்லை. குழந்தையின் சாவு கொடுக்கப் போகும் வேடிக்கையும், அதன் உயிர் வந்து அதைப் பார்க்கப் போகிற வேடிக்கையும், அவர்களை உலுப்பிக்கொண்டிருந்தன.

பிறகு கொஞ்ச நேரத்துக்கு வார்த்தை ஜாலங்கள் செய்தான் கழைக்கூத்தாடி....

எல்லோருடைய கண்களும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. ‘நெஞ் சம்’ கொண்ட அந்தத் தந்தை அரிவாளுடன் வலிய கைகளை விரிப்புக்குள் குழந்தை யின் கழுத்துப் பக்கம் செலுத்தி னான்...எல்லோரும், பேய் நீம் ஹி யுடன் பேச்சு முச்சற்றுப் பார்த் துக்கொண்டிருந்தார்கள்...

“கிரீச்...”

ரொம்ப மெல்லிய சப்தம்தான். தம்பட்ட ஓலி நிறுத்தப்பட்டதால் அது ரொம்ப நன்றாகக் கேட்டது.

கூட்டத்தில் இரண்டொருவர் ‘ஹா’ என்று கத்தி விட்டார்கள்... தேகத்தைத் தூக்கிப்போட்டது அநேகருக்கு...பக்தி மான்கள், ‘என்ன, பிழைப்பு பகவானே!’ என்றார்கள்...பெண்கள், ‘குழந் தை நல்லபடியாக னுமே.....’ என்று அங்கலாய்த்தார்கள்..... விரிப்பைத் திறக்காமல் கையை எடுத்தான் கழைக்கூத்தாடி.

ரத்தம்! உடம்பில் ஊறும் ரத் தத்தைத்தான் கழைக்கூத்தாடி யின் நடுங்காத கைகளில் நடுங்கும் தேகத்துடனும், உள்ளத்துடனும் எல்லாரும் பார்த்தார்கள்.

உச்சென்று எச்சிலை உள்ளுக்கு இழுத்தான் கழைக்கூத்தாடி. குழந்தையின் பச்சை ரத்தம் அவன் முழங்கை அளவுக்குத் தோய்ந்திருந்தது. முகத்தில்

அசாதாரணமான புன்னகை பளி ரிட்டது.

“செத்தது மவராசங்களே!... தலை வேறு, முண்டம் வேறுகிப் போட்டேன்...டேய், கஜான்!... ஓடிவந்து கையை உள்ளே விட் டுப் பார்டா!...

கஜான் ஓடி வந்து கழைக்கூத் தாடி சொன்னபடிக்குச் செய் தான்...கைகளை வெளியில் எடுத்த போது அவைகளிலும் ரத்தம்; ஆனால் முகத்தில் சாந்தமான புன் னகையின் பின்னால்!

“என்னடா கஜான்?”

“போச்சு”

“என்ன போச்சு?”

“குளந்தை! நம்ம ரமாயி!”

“இந்த ஜாமாமார்களுக்குத் திறந்து கட்டா!”

கஜான் கொஞ்ச நேரத்தக்கு நகரவில்லை. அந்தக் காட்சியை அவர்கள் பார்க்க விரும்பவில்லை என்று ஸ்பந்தமாகத் தெரிந்தது. ஆனால் ‘நம்பிக்கை’ விஷயத்தில் நம் ஜனங்களின் மனோபாவத்தை கழைக்கூத்தாடி அறியமாட் டானா? அதனால் கஜான், ஒரு கடினம் விரிப்பைத் திறந்து ரமாயி யின் நிலையை எல்லாருக்கும் காட் டினான்.

பார்த்தது ஒரு கடினம்தான். யுகச் சித்திரம் எல்லாம் மனசு களிலும் பொறிந்து விட்டது. கழுத்தில் பாதி இறங்கியிருந்த அரிவாள், ரமாயின் தவிர்க்கக் கனங்களில் வழிந்து உறைந்துபோக எத்தனித்துக்கொண்டிருந்த செங் குருதி, முடியிருந்த இமை நுனி யில் குருதியுடன் கலந்து கருமை ஏறிப் போயிருந்த தூசி, கூந்தலில் மயிர்க்கொத்துகளுடன் இழைந்து ‘குபுகுபு’ வென்று பொங்கி விளை யாடிக் கொண்டிருந்த ரத்த வோட் டம்—இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனிதன் சிருஷ்டிசெய்த கொலை—மரணக் காட்சி—!...தத் ரூபமாக எல்லாரும் பார்த்தார் கள்.....

“கஜான்.....”

“என்ன?.....”

“கூப்பிடுடா!.....”

“ரமாயி! ரமாயி! ரமாயி!.....”

“சாமியார்களே!.....குளந்தை பொனைச்ச எருந்திருந்தா உங்க மனசுக்குச் சந்தோசம்; என் வலு துக்கு ஒரு வாய் அன்னம்...டேய், கஜான்!.....”

கஜான் புரிந்து கொண்டு தம் பட்டத்தை எடுத்து வைத்துக்

கொண்டான். “டம டம டம டம.....”

நீரைத் தெளித்து இன்னும் என்ன வெல்லாமோ செய்து விரிப்பை எடுத்தான் கழைக்கூத் தாடி. ரமாயி துள்ளி எழுந்தான்! காதத்தில் ரத்தக் கரையும் கன்னத் தில் வழிந்த செங்குருதியும் கையில் அவனே பிடித்திருந்த அரி வாளும் இருந்தன.

“டம டம டம டம டம டம...”

மரண வித்தையுடன் அன்றை யத் தெருக்கூத்து முடிந்தது:

மனிதனின் வாழ்க்கைக் குக் கடைசிக்கோடு போடும் மரணத் துக்கு அப்பாலும், புது நிலம் சிருஷ்டித்த பெரும்தம் கழைக் கூத்தாடிக்கு இருக்க நியாயம் உண்டல்லவா?

அன்றைக்கு அவனுக்கு நல்ல வரும்படி. தட்டு கொடுக்கக் கை கடிக்கப் பெற்றவர்கூட, தாராள மாக மூன்று ரூபாய் கொடுத்தார், ரமாயியின் பக்கம் ஒரு இரக்கப் பார்வையை விட்டேறிந்து விட்டு எல்லா ரும் போன பிறகு பீடி குடித் துக்கொண்டு மாத்தடியில் உட்கார்ந்திருந்த அந்தக் கலைஞனை —கழைக்கூத்தாடியை அணுகி னேன்.

“வாங்க சாமி...” என்று புன் முறுவலோடு வரவேற்றான்.

“உன்னிடம் ஒரு சந்தேகம் கேட்கத்தான் வந்தேனப்பா!... யாராவது ஒரு மந்திரக்காரன் கூட்டத்திலே இருந்தா முன்னாலே வந்துவிட்ட வேண்டும் என்றாயே, அது ஏன்? சாவைக்கூட உன் வீரல் நுனியில் வைத்து ஆட்டு கிருயே, ஒரு பயனுக்கு நீ ஏன் பயப்படவேண்டும்?... என்றேன்.

அவன் வாடவிட்டுச் சிரித்தான். “அதுவா? அது பெரிய கதை யாச்சங்களே!...நீங்க மந்திரக்கார ருங்களா?...”

“இல்லையப்பா! சும்மா சொல்லு! “சுருக்கமா சொல்லிப் போட றேங்க. முன்னே இந்த மாதிரித் தான் கொரட்டுரிலே தெரு வித் தை காண்பிச்சிட்டிருக்கையிலே, இந்தக் கடைசியையும் காண்பிச் சேன். அப்போ, குளந்தையை அறுத்துப் போட்டப்பற, என் திராணி யெல்லாம் உபயோகிச் சேன். குளந்தை நேராகல்லே...”

“அடாடா...”

“கேளுங்க அதைரியப்படாமே! உடனே தெரிஞ்சு போச்சு, கூட்

டத்திலே இன்னொரு பய இருந்தித்
கட்டு எதிர் மந்திரம் போட்டிருக்
கான்னுட்டு! அவனைச்சவாலுக்குக்
கூப்பிட்டேன்! முரட்டு ஆசாமி
யொருத்தன் முன்னுக்கு வந்தான்.

‘ஏ மவராசா! குளந்தையை விடு
விச்சப் போடு! நாளைக்கு இங்
கேயே பந்தயம் போடலாம்; யார்
கெலிப்பாங்க பாக்கலாம்’ன்னேன்.
உசிரைக் கொடுத்தான்
கேளுங்க.....’

“கேட்கிறேனே.....”

“அடுத்த நாள் ரெண்டு பேர்
சம்மதப்படி, பத்து படி வைச்ச
உசரத்திலே ஒரு குடம் வைச்
சோம். குடத்து மேலே தேங்
காய் வைச்சோம். படியெல்லாம்
ஏறி, அவன் கொடுத்த கத்தியால்
தேங்காயைத் தொட்டாப் போதும்
னுன்.....”

“தொட்டயா?”

“கேளுங்க! இதென்ன பிரா
தன்னுட்டு ஏற ஆரம்பிச்சேன்!
நாலு படி. கிடு கிடுன்னு ஏறிட்
டேன். ஐஞ்சாவது படியிலே
கொஞ்சம் ஆட்டம் குடுத்தது.
ஆறுவது படியில் நினைநீனேன்...
ஏனாவது படியில் காலை வைச்சே
னோல்லியோ, என் புத்தியை
அறுத்தாதிரு! இழுந்தாங்க!
எட்டாவது படியில் காலை வைச்
சுதுதான் தெரியும்...அப்படியே
மல்லாக்காய் விழுந்திட்டேன்...”

அடப் பாவி! அப்புறம் என்ன
ஆச்சு?

ஆறுவது என்னங்க?...நான் செத்
துப்போட்டேன்னு நினைச்சுக்கிட்
டாலாம் பொருசாதி...ஆறு அவன்
சொன்னாலும், ஒரு வாரத்திலே
முனிச்சுக்கிடுவேன்னு. அப்படியே
ஒரு வாரம் களிச்ச முனிச்சேன்...
என்னையே சாக வைச்சு,
பொனைக்க வைச்சுட்டான். அவன்
பெரிய ஆளுங்க.....

அப்புறம்?

அதுலேதான் நான் முதலி
லேயே கேட்டுக்கிடந்து மந்திரக்
காரன் இருக்கானு!.....
பொறுவு அவன் தானுங்களே
என் குரு? என்று உண்மையான
ரகசியம் மாறி தோல்வியை
பலர்ச்சியோடு வரவேற்றமாதிரி
யிலே அந்தக்கலைஞன் புன்னகை
பூத்தான்.

சாவின் எல்லைக்கோட்டைக் கட
ந்து இந்த வித்தையை—வித்தை

யோ, உன் கட்டி வித்தையோ, எது
யோ,—தற்குப்பமாகக் காட்டுகிற
இந்த இரு சிருஷ்டி. கர்த்தாக்
களின் தெய்விக நிலையை என் கண்
கள் நோப்படக் கண்டதா.

எண்ணினேன்.
இவ்ருதயமே; “மனிதன் கெட்
டிகாரன் தான்!” என்று அழுத்
தந்திருந்தமாதச் சொல்லியது.

—★—

UK I.D.L. 78 TRADE MARK

கூலெக்ஸ்

உஷண சமன தைலம் உஷணநாலத்துக்கு உருத்தது

குடம்பத் திருகு அவசியமானவை

காஸம் கோலம் கால்கள்

கலநாடு 00 கோலாஜன் 00 பேதியாக 00

எண்ணெய் எனப்பட சலஸ்டி 54 பான்செ மதராஸ்

கதாமோகன ரஞ்சிதம் (3-பாகங்கள்)
விலை ரூபா 2-8-0

மாணேஜர், “சுதேசமித்திரன்” புத்தகசாலை, சென்னை.

வாரியர்
பிருங்காமலகாதி
தைலம்

குளிர்ச்சி மிக்க ஸ்நான தைலம்.
கறுப்பான காந்தி மிக்க கூந்தல்
தாராளமாக வளரச் செய்யும்.
அரிப்பு, பொருகு, தலைவலி, அதி
உஷ்ணம், நித்திரையின்மை, கண்
எரிச்சல், அதிகப் படிப்பினாலோ
வேலையினாலோ ஏற்படும் மந்தம்,
ஞாபக மறதி, மூளைக்கொதிப்பு
முதலியவைகளில் மிகவும் உப
யோகமானது.

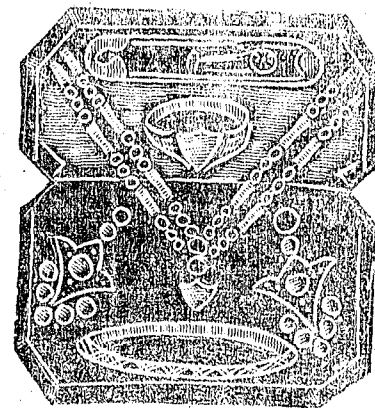
18 அவுன்ஸ் புட்டி ரூ. 4.
(பாகிங், தபால் செலவு வேறு.)

ஆய் வைத்தியர்
கே. எஸ். வாரியரின்

அஷ்டாங்க
ஆயுர்வேத சாலா

தெய்க்குளம், திருச்சி.
(ஸ்தாபிதம்: 1936)

ஸயண்டிபிக் தங்க கிட்ட நகைகள்
உத்தரவாதம். அசல் விலை ரூ. 10.
தற்போதைய குறைந்த விலை
செட் 1-க்கு ரூ. 5-12-0.

ஸ்திரீகளுக்கு உண்மையில் வடிவ ர
மானவை. சாஸ்திரிக் தயாரிப்பாயினும்
உண்மைத் தங்கத்தைத் தோற்கடிக்கும்.
பரிட்சித்துப் பயனடையுங்கள், நகை
காரவன்: (1) நெக்லஸ் செயின் (2) இரு
ஜதை வளையல் (3) ஸ்ரேவல் ஒரு ஜதை
(4) ஒரு புருச் (5) தேடியோ கட்டிங்
மோதிரம். ரூ. 2 முன்பணம் அனுப்பு
வோருக்குக் குழந்தைகளுக்கான மைனல்
கழுத்துச்சங்கிலி ஒன்று அனுப்பப்படும்.
பி. பி. சார்ஜ் தனி, ஆர்டர் செய்க.
அமேஜான் டிரேடிங் கம்பெனி,
1/6, சாம்பய்யர் தெரு,
செனகாப்பேட்டை, ஜி. டி. மதராஸ்.

அற்புத வீடு: சாதாரண மனிதர்கள் இரண்டுபேர்களாகச் சேர்ந்து
இரண்டு மூன்று நாளைக்குள் கட்டி முடிக்கக்கூடிய ஒரு வீடு இது.
இதைக் கண்டுபிடித்தவர் லண்ட். லிலுள்ள ஒரு சிற்பி.

ஸ்ரீ
அம்பாள் சேம்யா
உபயோகியுங்கள்
138. கோத்தவால் சாவடி. மதராஸ்.

சமயத்தின்
கெடுவது பண்பாடு
யான மனிதன்.
அங்கு பண்பாடு
கூட தாழ்ந்ததால்
புத்தகங்களை ஒரு
வாசிதான். ஒரு
கோடுகூடும் இல்லை
மெய்க்கும் பண்பு.

கேள் குளம் மதராஸ்

ஒரிஸ்ஸா, ரைஜாம், ஆந்திரா
ஜில்லாக்களுக்கும், தமிழ்
நாட்டுக்கும் ஏஜண்டுகள்:—

ஸ்தாராமா
ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்,

பர்ஹாம்பூர்--செகந்திராபாத்
பெஜவாடா — மதுரை.

அமெரிக்காவில் இந்தியாவின் தூதராகச் சென்றிருக்கும் ஜனப் அஸப் ஆலி அமெரிக்காவில் எண்ணற்ற அலுவல்களைக் கவனித்து இந்தியாவுக்குக் கவுரவத்தை உயர்த்திக்கொண்டிருக்கும்செய்திகள் பல சமீபமாக வெளியாகி யிருக்கின்றன; சென்றடிந்தேதியன்று அவர் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அவசரக் கூட்டத்தில் பாலஸ்தீனப் பிரச்சினைப்பற்றிப் பேசினார். அவர் பேசும்போது எடுத்த படம்.

முதல் பக்கத்தில்

தேவாலி : ஜோதி வெளியிடு

மாணேஜர், "செவ்வாய்க்கிழமை" புத்தகசாலை, சென்னை.

ருக்மணி சாம்பார்

&
ரமை பெரி

நாடக முறையில்
கைபடாமல் தயார்
செய்யப்பட்டது.

★

மீதான நகல்களில்
ஏஜன்டுகள் தேவை

விவரங்களுக்கு :—

தேவாஜி & கோ.,

வைகியாஸ் வீதி,
கோயமுத்தூர்.

குதகத்தை நிறுத்தியது

குமிழ் (Tablets) குதகக் கோளாறுகளை எந்த நிலையிலும் நிறுத்தவல்லது. இவை விவரக் காமக் கட்டி விவரத்தி யளிக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் நிறுத்தியதைத் திருக்கின்றனர். விலை ரூ. 3. நாள் பட்ட கோளாறுகளுக்கு விலை ரூ. 5.

மிகக் கடுமையான கோளாறுகளுக்கு ரூ. 8, கிரீப் தடை மாதிரைகள் (Tablets) 6 மாத உபயோகத்திற்கு விலை ரூ. 4. (அ. பிக்கு 12 அணு அதிகப்படி.)

Mrs. P. DEVEE, F. D. S. (S. W.)
Tollygunge :: CALCUTTA

ஸ்டாபிஸ்டுகள்: 1. ஹரி & ஸன், 93, அனாபஜார், மதராஸ், 2. ராம வன் & கோ. பி. நாராயணராஜா ரோட், பெங்களூர் ஷே. 3. K. C. மாத்தூ & கோ, கொழும்பேரி, திருவாரூர், 4. J. திராஜ் & கோ, மகாத்மகாந்தி ரோட், கராச்சி, 5. L. M. முகாஜி & ஸன் ஸ்ட், 167, தரம்டோவா தெரு, கல்கத்தா, 6. விவாஸந்த் நிதர் மெடி கல் ஹால் 92, வீ தெரு, கொழும்பு, 708, லோயர் தெரு, பாடுலா (லீலோன)

சிறந்த கூந்தல் உணவு

உங்கள் சரித்திற்கு நல்ல உணவு அவசியமானதுபோல் கூந்தலுக்கும் நல்ல உணவு அவசியமாகும். உங்கள் கூந்த லின் வசீகரம் நீங்கள் உபயோ கிக்கும் கூந்தல் தைலத்தைப் பொறுத்ததே.

காமினியா
ஆயில் (செல்கட்டி)

முனைக்குக் குளிர்ச்சியுட்டி, கூந்தல் வளர அவசியமான பலவித சத்துக்கள் சேர்ந்தது. மயிர்க்கால்களுக்கு அவசிய மான போஷாக்கு அளிக்கை யில், ஆரோக்யமாக வளரவும் உதவுகின்றது. பொருவன்களைப் போக்கி, கூந்தல் உதிர்வதை நிறுத்தும்.

ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் காமினியா ஆயில் உப யோகித்துப் புதுநீதுள்ளனர்.

இந்தே பரிசீலித்து நீங்கள் அடையுங்கள்.
எல்லா ஸ்டோர்களிலும் விற்கப்படுவது.
எப்பொழுதும் உபயோகியுங்கள்.

ஆடோ டில்பஹார் (செல்கட்டி)

இணையற்ற வாசனையுள்ளது. நீடித்த நறுமணம் உள்ளது. தபால் முதலிய சாற்றிற்கு 4 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி சாம்பின் வாங்கிப் பாருங்கள்.

Sole Agent:--ANGLO INDIAN DRUG & CHEMICAL CO.,
285, Juma Masjid P. O. Box 2055, Bombay 2.

மாதவிடாய் நின்று விட்டதா? எவ்வளவு நாள்பட்டதாயிருந் தாலும் சுலபமாகவும் ஹானியின்றியும் 24-மணியில் வெளிப்படுத்தும். "சம்பகிரேசனி" உத்தரவாதமானது. 80 வருஷம் புகழ்பெற்றது. கவர்ன்மெண்டு ரிஜிஸ்டர்ட் விலை ரூ. 2-12-0 தபாற் செலவு அணு 12.

கிர்ப்பத்தடை நீங்கள் விரும்பிய விதம் கிர்ப்பத்தடை செய்ய கிர்ப்பத்தடை "தம்பதி சாகா" சிறந்த மருந்து. ஹானியற்றது. நிரந்தரம் ரூ. 4-4-0 தாற்காலிகம் ரூ. 1-8-0 தபாற் செலவு அணு 12 தனி.

ஆண்மை "மதன் விலாஸ் ரஸாயன்" அற்புத மருந்து வீரிய மின்மை நரம்புத் தளர்ச்சி, பசியின்மை ஜீல் வாயு, இரும்பு முதலியவை ஒரே வாரத்தில் குணமாகும். வாழ்க்கையை நன்கு அனுபவிக்கலாம். ரூ. 2-8-0 தபாற் செலவு அணு 12.

Kaviraj M. Kavyatirtha (S. W.)

70, Cornwallis Street, Calcutta 6.

Stockist: Milton & Miller, 157, Broadway, Madras.

அனைவருக்கும்

திருப்தி

பயிர்க்கக்கூடிய

எல்லாவிதமான

நவீன

பட்டுநூல்

ஜவுளி

ரகங்களுக்கு

மாருத் கிளாத்திராட்

% ராஜலித் & கோயமுத்தூர்

வைத்திய ரத்ன

யு. ராமநாத சாஸ்திரியாரின்

ஆனந்த பற்பொடி (Reg)

பரிந்துரை வாசப் படியான வாய்பற்கள் இவைகளில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் பயங் கரமான பற்பல விஷக் கிருமிகளை நாசம் செய் வதுடன், பற்களின்

வெர்களைப் பலப்படுத்தி ஒழுங்காகவும், அழகாகவும் ரகிப்பதில் இது ஒன்றுதான் சிறந்தது.

இந்தியா கவர்ன்மெண்டு ஏஜன்டு ஜனரல், தென் ஆபிரிக்கா; இந்தியா கவுன்ஸில் மெம்பர்கள், இங்கிலாந்து; இம்பீரியல் கவுன்ஸில் மெம்பர்கள் டில்லி; எக்ஸிஸ்டிங் கவுன்ஸில் மெம் பர்கள், சென்னை; மதராஸ், பர்மா ஜப் டுட்ஜு உள்பட பத்து ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜுகள், சென்னை பிரதம மந்திரி உள்பட இதர மந்திரிகள், மஹாராஜாக்கள் இவர்களால் ஸ்டாடிபிகேட் செய்யப் பட்டு இருக்கிறது. இத்துடன் நாங்கள் டெயம்பெற்ற சென்னை ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜுமென்டில் பின்னடைபடி எழு தப்பட்டிருக்கிறது :— "மார்க்கெட்டில் விற்கப்படும் இந்தியன் பற்பொடிகளுக்குள் ஆனந்த பற்பொடி ஒன்றுதான் அதிகமாய் எங்கும் நன்றாய் பிரசித்தி பெற்றது என்பதற்குக் கொஞ்சங்கூட சந்தேகமே இல்லை. எங்கும் கிடைக்கும்."

அநேக வருஷங்கால
ஆராய்ச்சியின் பலன்

"ஸ்ரீவீஸ்-ஆம்லா"
ஹேர் ஆயில்

• குளர்ச்சிக்கும் ஊக்கத்திற்கும்.
• கேசத்தை வளரச்செய்கிறது.
• கருப்பு நிறமாக்குகிறது.

ஸெ.வி.வி.வா.கம். கம்பெனி. ஸெ.வி.வி.வா.கம்.

மாதவிடாய்

மின்றுவிட்டால் எக்காரணத்தினால் ஆனாலும் ரிதுபேர்த்திவி கவர்ன்மெண்ட் ரிஜிஸ்டர்ட் ஒரே நாளில் ஹானியில்லாமல் வெளிப் படுத்தும். ரூ. 3. பர்பதி சுர்ப்பத் தடைக்குச் சிறந்தது. தாற்காலிகம் ரூ. 2. நிரந்தரம் ரூ. 4-8-0. வி. பி. அனா 13.

இம்மருந்துகள் கிடைக்குமிடம்:—
அம்பா & கம்பெனி
286, சைனாஜார், மதராஸ்.

★

விரை விக்கம்

ஹர்லியா, யாக்கோல், முடக்கு வாதம் முதலியவற்றை எளிதில் குணமாக்குவது பிஷிஹ் தைலம். தடிப்பு, வலி, வீக்கம், விரைவில் மாயமாய் மறையும் ரூ. 3. உள் மருந்து ரூ. 2. வி. பி. அனா 13.

KAVIRAJ
R. N. CHAKRAVORTY (S.W.)
BHOWANIPORE, CALCUTTA 25.

Quality always tells
hence BUY **L.G.**
ASAFOETIDA

எல. ஜி
பெருங்காயமே
உயர்ந்தது

ASAFOETIDA
L.G.
ASAFOETIDA
L.G.

★ ★ ★
ஸ்திரீகளின் ஆரோக்கியத்திற்கு

பெண்மேட்டிகோபாலாச்சார்வரின்

அருணை

கர்பாசயரோக நீவாரணி

அருணை ஸ்திரீகளின் தேக சுகத்திற்கு அவசியமான சிறந்த டாக்டிக்-முறைப் படிதவருமல் உபயோகித்தால் ஆரோக்கியத்தை விருத்தி செய்து வாழ்க்கையை நன்கு ரஸிக்கச் செய்யும்.

அருணை ஸ்திரீகளின் தேக சுகத்திற்கு அவசியமான சிறந்த டாக்டிக்-முறைப் படிதவருமல் உபயோகித்தால் ஆரோக்கியத்தை விருத்தி செய்து வாழ்க்கையை நன்கு ரஸிக்கச் செய்யும்.

ஆயுர்வேதாஸ்ரமமலி
திரு. கர். . . மதராஸ்

EASTERN 5765

★ ★ ★

**மீண்டும்
யௌவனம்**

வாழ்க்கையின்
மிகுந்த இரக்கலாம்

ஒவ்வொருவருக்கும் முதமை பருவமுண்டு. சிலருக்கு 30 அல்லது 40 வயதிலேயே இளம் பருவத் தவறுகளின் முதமை அனுபவிக்கின்றனர். ஆண், பெண் இரு பாலரும் முதமையை ஒழித்து வாழ்க்கையை அனுகூலப்பதற்கு சாஸ்திரீக முறையில் சிகிச்சை செய்ய வல்ல நிபுணர் இருக்கிறார். அவரிடம் உங்கள் வியாதி எதுவாயிருந்தாலும் ஆலோசிக்கலாம். வீர்யமின்மை, பெருஷமின்மை, நரம்புத்தளர்ச்சி, வெள்ளை, வெட்டை, வெண்குஷ்டம், மாதவிடாய்க் கோளாறுகள் எல்லாம் நிவர்த்திக்கப்படும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் முதமை பருவமுண்டு. சிலருக்கு 30 அல்லது 40 வயதிலேயே இளம் பருவத் தவறுகளின் முதமை அனுபவிக்கின்றனர். ஆண், பெண் இரு பாலரும் முதமையை ஒழித்து வாழ்க்கையை அனுகூலப்பதற்கு சாஸ்திரீக முறையில் சிகிச்சை செய்ய வல்ல நிபுணர் இருக்கிறார். அவரிடம் உங்கள் வியாதி எதுவாயிருந்தாலும் ஆலோசிக்கலாம். வீர்யமின்மை, பெருஷமின்மை, நரம்புத்தளர்ச்சி, வெள்ளை, வெட்டை, வெண்குஷ்டம், மாதவிடாய்க் கோளாறுகள் எல்லாம் நிவர்த்திக்கப்படும்.

ஸ்திரீகளுக்கு (கோஷா) மித்தியை வசதிகள். ரூபாய்: சிகிச்சைக்கு உத்தரவாதம் உண்டு. ரகசியமாய் வைத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஆலோசனை நேரம்: காலை 8-12 வரை; மாலை 4-8 வரை. ரூபாய்றுகளில் காலை 8-12 வரை மட்டும்.

டாக்டர் நாரூ
(ஸெக்ஸாலஜிஸ்ட்)
நாரூ ஆஸ்பத்திரி,
24, பிராட்வே, மதராஸ்.
பதிவுக்கு ஸ்டாம்பு அனுப்பவும்

**எமது சீல அரிய
ஏப்ரல் வெளியீடுகள்!**

ஸ்ரீமதி கல்பகம்
N.18312 { ஆடிய பாதமே. தோடி பரப்ரம்மமே. சாயா

ராதா & ஜெயலக்ஷ்மி
N.18313 { என்மும் தாமதம். தேவமகேஸ்வரர். நத்தென்னும். ராகமாலிகை. கே. ஆர் கோபால கிருஷ்ணன். தியர்நயது

திசை ஒளி எ.டி.சுல்தான்
N.18314 { ஞானமார்கம். வீண் கர்வம்

எல்லா அத்தாட்சி பெற்ற வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

தி கிராமபோன் கம்பெனி லிமிடெட்

டம் - டம் — பம்பாய் — மதராஸ் — டில்லி — லாகூர்.

இலக்கிய இலக்கிய

‘உங்கள் மனிதர்’ உணர்வு தரக்கூடாது!

- ① வெளுத்ததெல்லாம் பாலல்ல, கறுத்ததெல்லாம் நீரல்ல. அதைப்போல கையில் கண்ணாடியும் சாவணமும் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லோரும் வைரப்பரீட்சை நிபுணர்கள் இல்லை. உங்கள் சந்தேக கற்பனைக்காக இவர்கள் வைரப் பரீட்சை சம்பந்தமான இரண்டொரு வார்த்தைகள் அரையும் குறையுமாகக் கற்று வைத்திருப்பார்கள்.
- ② உங்களுக்கு நல்ல வைரம் கிடைக்கிறதா என்பதைப்பற்றி இந்த நிபுணர்களுக்கு கவலையில்லை. தங்களுக்கு எங்கே அதிகக் கமிஷன் கிடைக்கிறது என்பதுதான் இவர்களின் நோக்கம்.

நாயாயமான் வைர வியாபாரிகள்

- ③ உங்களிடம் அக்கரை கொண்டுள்ளனர். உங்களுடைய நன்மதிப்பைப் பெற எல்லா வழிகளிலும் முயற்சி செய்கின்றனர். ஏனெனில் உங்களுடைய ரூபாய் நன்மதிப்பே இவர்களின் கித்தி.
- ④ நாயாயமாவும் நெண்ணெயாவும் வியாபாரம் செய்பவர்களுடைய இவ்வியாபாரிகள் உங்கள் கம்பிக்கைக்கு பாதிப்பாகின்றன.
- ⑤ நீங்கள் இக்கிரத்தி வாய்ந்த வியாபாரிகளிடத்தில் நேரிடையிலேயே வியாபாரம் செய்யுங்கள். உங்களுக்கு நம்பிக்கையான பெருள் லாபகரத் துடன் கிடைக்கும்.

இவற்றைக் கையாளுகிறவர்கள்

எல்லாரும் நிபுணர்களல்ல !

இலக்கிய இலக்கிய

நாயாயமான் வைர வியாபாரிகள்

ஸ்தாபிதம் : 1895

313, எஸ்பிஎனேட், சென்னை.

